
SEVGİLİ OKUYUCULAR

GÜNÜMÜZ TOPLUMLARININ maddi ve manevi birikimlerine rağmen gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse insanlık olarak yeryüzündeki uygulamaları, cehaletin ve kendini bilmezliğin en önemli göstergesidir.

Manevi ve fiziksel sıkıntıların, kargaşanın, huzursuzluğun ve ayrılığın hakim olduğu bu karanlık tabloda, şuurlu kıvılcımları seçebilmek neredeyse imkansız gibidir. Halihazırdaki manevi eğitim sistemleri, teknolojinin yarattığı konforla rehavete düşen insanlığı ayağa kaldıracak gücü sağlamakta yetersiz kalıyor. Ancak ikilemler içindeki insanlık, doğasındaki atalete zıt bir gücün, ruhun itilimiyle yine de sığınacak emin bir yer arıyor. Kuşkusuz bu samimi arayışı, insanlığa içinde bulunduğu kargaşada rehber olacak, yol gösterecek bir bilgi ışığı sunacaktır.

Kuşkusuz her toplum, kendi sosyokültürel yapısının özelliğine göre kendi içinde, doğayla ve evrenle uyum sağlamaya çalışır. Bu yapı zaman içinde yozlaşma ya da gelişme yönünde değişime uğrar. Sosyokültürel yapının yozlaşması, her şeyden önce o toplumu oluşturan bireyler arasındaki bağın gevşemesinden kaynaklanır. Bireyler kendilerini birbirlerinden ve doğadan sorumlu hissetmezler. Bencillik, açgözlülük, sevgisizlik, gurur ve kibir yaygınlaşır. Yardımlaşma kavramı çöker. Sorumsuz bir özgürlük anlayışıyla doğa kirletilir. Sağlam gelenekler bir tarafa atılır, toplumda kaos doğar. Vicdan sesi zayıfladığından çıkara bağlı bir hizmet anlayışı yaygınlaşır. Diğer kültürlerle yapıcı ilişkiler kaybolur. Bireyler öze değil şekle önem verirler. Kendi üzerlerindeki kontrol azalır, manevi bünye zayıflar.

Sosyokültürel yapısı gelişen ve güçlenen toplumlarda ise bireyler kozmik yasalara uygun geleneklerini korur ve zenginleştirirler. Doğaya ve topluma karşı sorumlu bir özgürlük içindedirler. Bireyler arasında sevgi, hoşgörü ve yardımlaşma artmıştır. Diğer kültürlerle sağlıklı ve yapıcı ilişkilere girilir. Vicdan sesini engellemezler. Kendilerini ve Tanrı'yı anlayış seviyeleri yükselmiştir.

Yıllar önce alınan bir akışta şöyle denmiştir: "Halkın yüksek realite içerisine girebilmesi için, önce serbest realite içerisinde olduğunu anlaması ve yaşaması gerekir. Sahip olunan özgürlük anlaşılammakta, anlaşılammayan hal de realite sınırlarını aşp hakikat olamamaktadır. Anlaşılmazlık, varlıkları kapalı odalarda hapsetmiş vaziyettedir. Halk esneklik zannettiği dejenerasyon halkaları arasında sıkışp kalmıştır. Kendini her noktada bilgiç görmekte fakat hiçbir şeyi ayırt edememektedir. Sadece girmiş olduğu labirentin koridorlarında deneme yanılma yoluyla minik adımlarla ilerleyebilmektedir.

Son yüzyılın insanı tam bir çıkmaz içerisinde kendini bunalıma terk etmiştir. Sosyolojik yapısının çöküşü, etnik grupların artışı kendine yapılan tüm uyarıları cevapsız bırakmıştır. Göremediği güçlerin varlığını fantezi olarak benimsemiş ve asla gerçek ilahi yaklaşımı oluşturamamıştır.

Yolsuzların da yolda yürümekte olduklarını fark etme zamanı gelmiştir. Vicdanlar açıkça kendilerini ortaya koyabilmelidirler."

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Erkan TURAN

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

ŞUBAT 2009 Sayı: 589 Cilt: 50

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmaızı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 YTL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 YTL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 YTL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 250 USD

Ön Kapak İçi 100 USD

Arka Kapak İçi 100 USD

İç Tam Sayfa 75 USD

İç Yarım Sayfa 50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-Her Şey Spiritüel Gelişim İçin** Ergün Arıkdal
- 9 **Güneşte Hayat**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi**
Craig Hamilton
1. Bölüm
- 16 **2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı "Ruhsallığın Bilimi"**
2. Bölüm
- 20 **Yokluğun Bilimi**
Haber
- 21 **Mutluluk Özlemi** J. W. Goethe, West-Östlicher Divan
Akış
- 22 **"Mükemmel Değilsem, Yaşamaya Değmez" Bir Geçmiş Yaşam Vakası Çözümlemesi** Thomas Paul, M.C.P.L.T.
1. Bölüm
- 28 **Küresel Bilinç Projesi** Zeynep Camat
- 32 **At, Araba ve Sürücü Meseli** Maurice Nicoll
- 38 **Bilim ve Mitoloji** Edward C. Whitmon
2. Bölüm
- 44 **Trans: Sihirli Benlik** Henry Leo Bolduc, Marjorie V. Reynolds
- 47 **Metrodaki Kemancı...**
Öykü
- 48 **Psikopatolojinin Bedene Etkisi** Maria Angelina Pereira
Hazırlayan: Diba Ayten Yılmaz
- 50 **Psi'ye Sahip Olmak İçin Psişik Bir Deneyim Yaşamak Gerekli midir?**
John Palmer
1. Bölüm
- 56 **Duyularla Doğrulan Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar** Aytuğ A. Şentürk
3. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Her Şey Spiritüel Gelişim İçin

Ergün Arıkdal

HEPİMİZ, Dünya Organizasyonu'nun birer unsuruyuz. Hem onun adına hem de kendimiz için çalışıyoruz. Ve dünyanın bugünkü şartlarından çıkarak bütünsel tekamülünü meydana getirebilmesi için elbirliğiyle uğraşyoruz. Belki de kaybolmuş olan o cenneti yeniden kurmak için... Anlamak ya da anlamamak, bilmek ya da bilmemek önemli değildir. Hepimiz kendi görevimizi yapıyoruz. Milyarlarca yıldan beri bu gezegende enkarnasyon alan varlıkların %99,9'u duyguların ve fizik planların, fizik hayatın, fizik bilgilerin gelişmesi için yaşamıştır. Dinsel ya da manevi bilgiler diye adlandırdığımız bilgiler dahi, insanın fizik evrene uyum sağlamasını öğretmek ve anlatmak için verilmiştir.

Dünya ile insanın en iyi şekilde uyum sağlayabilmesiyle ilgili bilgileri bizlere aktaran dinler de, fizik bilgidir ibarettirler. Dinler, “Komşunuzla iyi geçinin, birbirinizi öldürmeyin, yalan söylemeyin, başkalarının hakkını yemeyin,” gibi bilgilerle, insan varlığının fizik evrenle yumuşak ve tatlı bir şekilde ilişki kurmasını sağlamaya çalışmışlardır. Bunun dışında bize manevi gelişmeyi öğretmişler midir, spiritüel bir uyumun nasıl gerçekleştirileceği kitaplarda yazılı mıdır? Bulabiliriz ama bir labirent halinde olduğunu; spiritüel uyumun fizik evrenle olan uyum mekanizmalarının içinden geçerek öğretildiğini görürüz. Az uyku, az yemek, az konuşmak... Bu üç düstur, sufilerin aktardığı bilgilerdir. Spiritüel yanlarını geliştirmek istiyorsan; az uyuyacaksın, az yiyeceksin ve az konuşacaksın. İşte, kendinizi fizik ortamdaki ayırmanın yolları. İç varlığa yönelmek yine fizik ortama olan uyumdan geçmektedir. Önce fiziğe hakim olup, sonra psikik yanımızı ele almak gerekmektedir. Günümüzde yapılan tarikat çalışmalarında da bunlar aynen geçerlidir. Az konuşmaktan amaç, insanlarla olan ilişkiyi kesip, “zıkr” denilen işlere yönelmektir. Az

uyku ise, ibadete daha fazla zaman ayırmak içindir. Az yemek yenirse, bedenin kaba enerji dönüşümü yok edilip, şakralar arasındaki bağlantı güçlendirilir. Nitekim oruç, tüm bunları kapsamı içine almaktadır.

Demek ki, insanlık olarak böyle bir spiritüel gelişmeyi henüz tam anlamıyla tatmış değiliz. Gerçek bir spiritüel yaşamın ne olduğunu bilmiyoruz. Hep onun kıyısında, köşesinde kalmışız. “Kaybolan cenneti bulmanın” altında yatan anlamlardan bir tanesi de, bütün insanlık olarak gerçek spiritüel tekamülün içine girmeye hazırlanmaktır. Biz şu anda hiçbir şeyi tatmış değiliz. Bu nedenle sevginin ne olduğunu bilmiyoruz. Sevgiyi yaşayacak gücümüz henüz oluşmuş değil. Biz insanlık olarak, sevgiyi daha yaşamadık. Ona tahammül edecek gücümüz yok ama geliyoruz. Spiritüel bir

gelişmenin içine girdiğimizin en öncül belirtisi; herkesin sevgiyi hissetmesi, anlaması, farkına varması ve gözlerinin parlamasıdır. Herkes o duyguyu yaşayacaktır. Artık o iklime girilmiş olacaktır. Sevgisizlik diye bir olgu garip gelmeye başlayacaktır. O duygudan mahrum olmak işte o zaman belli olacaktır. Ama bizler, bulunduğumuz duruma uygun şekilde sevgi enerjisiyle doluyorsak, onu kullanmamız gerekir. Başkalarına aktarmamız gerekiyorsa, aktarmalıyız. Ama bu enerji herkeste eşit derecede yoktur. Bunu da bilmemiz gerekir. Gerçek sevgi herkeste dolaşmaya başladığı zaman ne savaş kalır ne de silah...

Hepimizin mensubu olduğumuz Planlarımız'a, Rab'bimize karşı olan sorumluluğumuz, bize ekilmiş olan sevgi tohumlarını yeşertmek ve uygun gördüğümüz ortamlara onları

ekmektir.
O tohumları
bastırmayalım, bırakın
çıksınlar. Bizler de
yeşermiş olan o tohumları
başka yerlere ekelim. Onun
ne zaman ve hangi şartlarda
yeşereceğinin sorumlusu bizler
değiliz. Bize, onu ekme düşer.
Arazinin sahibi onu istediği zaman
sular, istediği zaman yeşertir. Ancak,
önce tohumun olması gerekir.
Tanrı, bize ekmiş olduğu tohumların
başka yerlere de ekilmesini bizden
istemektedir. O halde insan ya da
varlık olmanın tanrısallığını hissetmeye
çalışalım. Yaptığımız iş, tanrılık bir
iştir. Bu o kadar yüce bir iş ki, insan
ister istemez nereye adım atacağını
şaşıyor. Nereye baksak, her şeyin
bir vazifeye istinaden gerçekleşmekte
olduğunu görebiliriz. Her şey
mükemmel bir şekilde yerli yerinde;
organizasyonun her bir çivisi, her bir

veli... Çevremizde
muazzam bir örgü var.
Her yerde tasavvurumuzun
dışında bir tesir ağı, bir
iletirim bulunmakta. İşte onu
fark ettiğiniz zaman tanrısallığı da
fark edebiliyorsunuz. Ama bunların
hiçbirinin Yaradan ile ilgisi yok.
Yaradan tarafından yaratılmış olmanın
şerefini taşırsınız o zaman. Yerinizi fark
edersiniz, bellidir.

Yüce bir Değişime hazır olan bir
dünyada yaşıyoruz. Değişimlerin üst
üste, hızlı bir şekilde gerçekleştiği
bir devirdeyiz. Zamanın bu derecede
hızlanmasının bir hikmeti vardır. Eğer
zaman enerjisi hızlanmamış olsaydı,
ne bilgisayarlar ne televizyon ne de
jetler ortaya çıkardı. Bunlar kendi
organizasyonumuzun, zamanın akışına
ayak uydurmak için meydana getirdiği
şeylerdir. Bilgi alışverişinin gelişmesi
başka türlü mümkün olamazdı. Zaman
akışının farkına varmak, her zaman

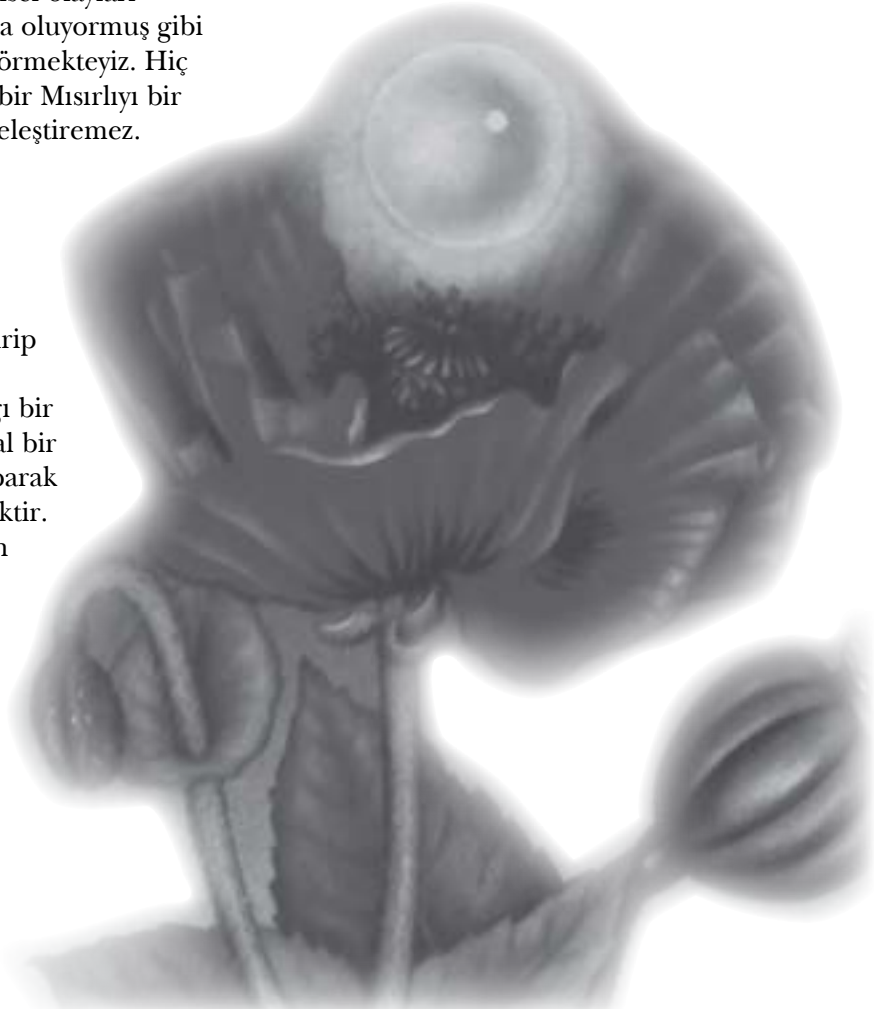
mümkün olmayabilir. Ancak olayların, mevcut olduğu anda değerlendirilme zorunluluğunu görebilmekteyiz. Olaylar, gerçekleştikleri zaman ve mekan içinde değerlendirilirler. O zaman ve mekan dışında yapılan her değerlendirme, olayın gerçeklik derecesi açısından bizi yanılgılara sürükleyebilir.

Örneğin, M.S. 622 yılındaki zaman ve mekan yoğunluğunu bilemeyeceğimiz için, oradaki olaylar hakkında karar vermek, onlardan sonuç çıkartmak çok yanlıştır. Bu yüzden tarih, bir bilim dalı değildir. Çünkü o zamanki realiteyi şimdiki realiteyle ele almak hatalı bir çıkarımdır. Nitekim bunun en eksik örneklerini şimdiki insanların, geçmişte yaşanan dinsel olayları sanki şimdiki yüzyılda oluyormuş gibi yorumlamalarında görmekteyiz. Hiç kimse Hz. Musa'nın bir Mısırlıyı bir tokatta öldürmesini eleştiremez.

Hz. Muhammed'in çok sayıda kadınla evlenmesini kınayamaz. O devre ait zaman ve mekan şartlarını buraya getirip inceleyemeyiz. Bilim adamlarının yapacağı bir şey varsa, o da şuursal bir zaman yolculuğu yaparak o zamana geri gitmektir. Her zaman ve mekan kesişmesine ait bir zorunluluk vardır. Bu zorunluluk yaratılışla, varlıkların mevcudiyetleriyle, bütün olanakların bir araya gelmesiyle

ilgili bir zorunluluktur. Bir olay, binlerce olanağın bir araya gelmesiyle, yüz binlerce çabanın sonucunda meydana gelir. Kureyş kavminin çeşitli putlara tapmasını eleştiremeyeceğimiz gibi, Sümerlilere ve Mısırlılara çok sayıda tanrıları olduğu için “küfür sahibi” diyemeyiz çünkü onların zaman ve mekanlarında böyle olması gerekiyordu. Kendi zaman ve mekanlarının icaplarını yerine getiriyorlardı.

Aynı organizasyonu oluşturan dünya insanları olarak birbirimizi eleştirirken, kusur arayarak eleştirmemeliyiz. Şöyle demeliyiz: “Şu senelerde şu ülkedeki insanlar şu olay karşısında böyle hareket edebilmiş. Demek ki zorunluluk öyleydi. Şimdi kalkıp oraya

gidelim ve o onlar o şekilde hareket etmeye neyin zorladığını görelim.” İşte o zaman gerçek bir gözlemlerde bulunmuş oluruz. Geçmişteki olayları ya da başımızdan geçenleri şu anki realitemizle eleştirmeyelim, onları şu an içinde bulunduğumuz durumla ele almayalım. Çünkü bizim içinde bulunduğumuz durumla onların içinde bulunduğu durum ayrıdır. Gerçek tarihçi, adeta psişik bir gemiyle geçmişe gider ve onların içinde bulunduğu durumu gözler. İnsanlığın hareketindeki ister bireysel, ister

kolektif hiçbir sebep, o günkü sebep değildir. O sebep çok gerilerden gelir. Spiritüel anlayışın, yaşama uyum sağlamanın yollarından biri de; gördüğümüz şeylerin şu anda mevcut olan şartlardan meydana gelmediğini bilmektir. Herhangi bir olay çok daha önceden hazırlanan şartlar sebebiyle buradadır. Örneğin; biz, şu andaki biz değiliz. Bir, bizden önceki biz var; bir de bizden sonraki biz vardır. Şu anı yaşarken, aynı zamanda bizler geleceği de yaşamaktayız. Zaman ve mekanı uyuşturmak çok büyük bir organizasyon işidir. İşte, Yeni Çağ'daki spiritüel gelişme sürecinde, bu tür konular konuşulacaktır. Bunlar, insanların fikir ve bilgi alışverişinde buldukları normal konular haline geleceklerdir. O zaman spiritüel bir yaşam içinde olduğumuzu anlayacağız.

Spiritüel gelişime geçtiğimiz zaman, şu anda vakit geçirilmekte olan bilgilerin doğrusuyla karşılaşacağız. Gerçi bu gelişim, dünya kurulduğundan beri harekete geçmiştir. Buraya enkarne olan varlıkların spiritüel gelişime geçebilmesi için önce fizik boyuttaki ayrıntı eğitimi görmesi gerekiyordu. Dünyanın bize vermiş olduğu etkilere uyum sağlayınca kadar onunla hemhal olmamız gerekirdi. Tüm insanlık, her şeyin sona ermek üzere olduğu şu devirde, her türlü baskıya karşı uyum sağlamaya çalışıyor. Girmiş olduğumuz yol, bizi ister istemez spiritüel bir gelişimin kapısına kadar bırakacaktır. Geri dönüşü olmayan bir yoldur bu. İnsanların, çevrelerinde örülmekte olan yeni örgünün farkına varmaları lazımdır. Bütün hazırlıklar, olaylar; bu yeni örgünün kurulması içindir. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Güneşte Hayat

Celse: 119, 22.3.1968

KAİNATIN her noktasında eğer bir enkarnasyon mevzuu bahis ise, bunun şekli sureti insandır. Bu şekli suret, henüz hiçbir şeyini bilmediğiniz büyük prensip ve kanunları teker teker simbolize eder. Ve insan, bütün bu kuvvetlerin birer sembolüdür. Ve ancak en yüksek cevheri haiz ruhi cevheriniz, böyle bir surete tabi olmaya layıktır. Siz bilmediğiniz hususları biliyormuşçasına kendinizi aldatmayınız. Güneş hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Yıldızlar hakkında da. Bildiğiniz şeyler parmaklarınızın hissettiği bir dokunum kadar basit, bir dokunum kadar aldatıcı bilgilerdir. Beşeri bilginiz ve beşeri ilminiz sorduğunuz suallerin altından kalkacak kadar yüklü ve dolu değildir. Sorduğunuz soruların manasını takdir, karşılığını da tahmin edebilecek kadar bilgili olmalısınız. Güneşte hayat mevcuttur. Güneşte tekamül mevcuttur. Güneşte büyük sistemler yaşar. Onların orada yaşayışı, sizin hiçbir zaman şu beden içerisinde idrak edemeyeceğiniz bir buutun ilhaki ile olur. Her bir buut, hususi bir tesiri haizdir. Ve bu tesirle mahmul bulunan her bir varlık, mesela güneşte, sizin burada yaşadığınız gibi yaşayabilir. Şüphesiz, maddi varlığın süptilliği, imbisatının aşırılığı mevzuu bahistir. Fakat, İlahi Prensip ve Kanunlar bakımından insanın simbolize ettiği her şeyi simbolize ederler. □

haiz: malik, sahip. taşıyan. bir şeyi olan.

ilhak: katma, katıştırma.

imbisat: yayılma, genişleme.

mahmul: bir şey üzerinde kurulmuş veya konulmuş.

şekl-i suret: şekli, görünüşü.

tekamül: evrim, gelişim, inkişaf.

Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi

Craig Hamilton

1. Bölüm

OKUMAYA devam etmeden önce, durup gözlerinizi bir an kapayın. Ve şu soruyu düşünün: Gözleriniz kapalı olduğu sırada, siz onun bilincinde olmamanıza rağmen dünya mevcut olmaya devam etti mi? Nasıl biliyorsunuz? Bu size, felsefi hayal gücünüzü genişletmek için Felsefe öğretmeninizin sorduğu cevaplanamaz bilmecelerden biri gibi geldiyse, saygın üniversitelerde bu soruyu yanıtladığına inanan fizikçiler bulunduğunu ve yanıtlarının, ister inanın ister inanmayın, “hayır” olduğunu öğrendiğinizde şaşırabilirsiniz.

Şimdi daha da ilginç bir şeyi düşünün: Evrenin tüm tarihini hayal edin bir an için. Bilimcilerin şu ana dek bir araya getirebildikleri verilere göre, evren on beş milyar yıl önce bir patlamayla var oldu ve enerji ile ışığın şu ana dek devam eden kozmik dansına sahne oluşturdu. Şimdi Dünya gezegeninin tarihini düşünün. Bu ilk oluşan ateş topundan ortaya çıkan şekilsiz bir bulut yavaş yavaş katı bir küreye dönüştü, güneşin çevresindeki yörüngesine oturdu ve milyarlarca yıl boyunca ışığın ve gazların karmaşık etkileşimi aracılığıyla bir atmosfer ve yalnızca yaşamın ortaya çıkmasını sağlamakla kalmayıp onu sürdüren ve çoğaltan bir biyosfer üretti.

Şimdi, yukarıda anlatılanların hiçbirinin meydana gelmediğini hayal edin. Bu hikayenin tamamının yalnızca soyut bir potansiyel –sayısız başka kozmik düşünce arasındaki kozmik bir düşünce olarak var olduğu olasılığını ve bu düşünce, yaşamın zeki, düşünen bir varlık var olma noktasına gelene dek evrimleştiğini hayal edin. Tam o anda, sırf bu bireyin şuurlu gözlemi nedeniyle şu ana dek tüm olan biteni içeren tüm tarih de dahil olmak üzere evrenin tamamının bir anda var olduğunu hayal edin. O ana dek, aslında hiçbir şey gerçekten olmadı. Tam o anda, on beş milyar yıl oluverdi.

Ve bu size, bir bilimkurgu hikayesinin karmaşık arka planı veya dünyanın büyük yaratılış mitlerinden birinin laik versiyonu gibi geldiyse, şaşırılmaya hazırlanın. Fizikçi Amit Goswami'ye göre, yukarıdaki tarif, evrenin nasıl ortaya çıktığına dair bilimsel açıdan uygun bir açıklamadır.

Aynı görüşü savunan birkaç bilimci arasında yer alan Goswami, evrenin var olabilmesinin onun farkında olan şuurulu, zeki bir varlığı gerektirdiğine ikna olmuş. Bir gözlemci olmadıkça, diyor, evren yalnızca bir olasılık olarak var olur. Ve bilim aleminde söylendiği gibi, Goswami hesaplarını iyi yapmış. Bilişsel psikoloji, biyoloji, parapsikoloji ve kuantum fiziği alanlarında yapılan son araştırmalardan elde edilen kanıtları, dünyanın kadim mistik gelenekleriyle harmanlayan Goswami "monistik idealizm" adını verdiği, var olan her şeyin temelini madde değil, şuur olduğunu öne süren görüş için yeni bir düşünce sistemi oluşturmaya girişmiş.

Oregon Üniversitesinde fizik profesörü ve Teorik Bilim Enstitüsünün bir üyesi olan Dr. Goswami, deneyleri sırasında elde ettikleri görünüşte açıklanamaz bulguları yorumlamak ve yaşamın ruhsal boyutunun varlığına ilişkin sezgilerini doğrulamak amacıyla son yıllarda ruhsal aleme yönelen ve sayıları gittikçe büyüyen bir grup asi bilim insanından biridir.

Goswami'nin kendi çalışmalarının zirvesini *The Self-Aware Universe* (*Kendini Bilen Evren**) adlı kitabı oluşturmaktadır. Kuantum fiziğin deneysel verilerinin yorumlanmasına dayanan kitap, yapay zekadan

astronomiye ve Hint mistisizmine dek sayısız alanın verilerini ve teorilerini bir araya getirerek, modern bilimin keşiflerinin en derin mistik hakikatlerle tam bir uyum içinde olduğunu gösterme girişimidir.

Goswami kuantum fiziği kadar modern bilimin birçok başka dalının da tüm gerçekliğin temelinde yatan özsel birliği sergilediğini ve bunun deneylerle doğrulanabilecek bir olgu olduğunu düşünmektedir. Ruhsal olanın bilimsel doğrulamasında gördüğü bu muazzam olasılıklar nedeniyle, Goswami çok ihtiyaç duyulduğuna inandığı düşünce sistemi değişimini oluşturabilmek amacıyla teorisini olabildiğince çok sayıda insana anlatmaya girişmiştir.

Bilimin artık mistisizmi doğrulayabilecek durumda olduğunu, gereken inanç sıçramasının artık deneylerle kanıtlanabilecek hale geldiğini düşünen Goswami yaklaşık iki asırdır bilimsel ve felsefi düşünceye hakim olan maddeci düşünce sisteminin nihayet sorgulanabileceğine inanıyor.

Amit Goswami ile söyleşi yapmak zihni eğip büken ve kavramlara meydan okuyan bir deneyimdi. Onun pek çok fikri son derece kolayca açıklamasını dinlemek, benim açımdan inanmazlığı büyük ölçüde askıya almamı gerektirdi, öyle ki, bazen kendimi daha önce düşünemediğim herhangi bir şeyin çok çok ötesine uzanmaya çalışır halde buldum.

Amit Goswami aynı zamanda büyük bir bilimkurgu hayranı ve *The Cosmic Dancers* (Kozmik Dansçılar) adlı kitabı, bir fizikçinin gözüyle bilimkurgu dünyasını ele alıyor.

* Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 2003.

Ama kişi onun hayli ezoterik teorilerinden bazılarını sonunda kabul etsin ya da etmesin, Goswami'nin yaratıcılıkla ve tutkuyla sorgulama istekliliğine saygı duymadan edemez. Fikirleriyle riske girdiği kesin ve araştırmalarının sonuçlarını dünyanın dört bir yanındaki izleyicilerle paylaşmak için çok çalışıyor. Yeni bilimin heyecan verici keşifleri ve bunların yalnızca bilim yapma tarzı açısından değil, bir bütün olarak toplum açısından taşıdığı önem hakkında konferanslar veriyor, forumlara katılıyor. Doğduğu ülke olan Hindistan'da, bilim ve spiritüellik arasındaki uçurumu kapatmak için bir hareketin örgütlenmesinde aktif olarak rol alırken, şuurun tüm varlığın temeli olduğu önermesine dayanan ve "bilinç incelemeleri" yapacak bir lisansüstü enstitünün kurulmasına da öncülük ediyor.

Bazıları, Goswami'nin kendi alanında bir öncü olduğunu düşünmekte. Maddesel gerçekçiliğe diz çöktürüp tüm bilgi alanlarını tek bir birleşik düşünce sistemi halinde birleştirmeye kalkışan Goswami, ruhun ilk sırayı aldığı bütüncül bir dünya görüşünün yolunu açmayı umuyor. Aslında, bilebildiğimiz kadarıyla, Goswami Yeni Çağ düşünürleri arasında popüler olan rölativiteciliğe karşı net bir duruş sergileyen tek yeni paradigma bilimcisi. İnsani değerlerdeki çürümenin ve manaya dair algılamalardaki aşınmanın salgın denilecek ölçülere vardığı günümüzde, bundan daha önemli olabilecek şeyi hayal etmek bile zor.

Yine de, yapar görüldüğü tüm bu önemli ve değerli çalışmalara rağmen, Goswami'nin yaklaşımının oluşturmayı

umduğu türden bir dönüşüme yol açıp açmayacağına ilişkin ciddi kaygılarımız var. Huston Smith ve E. F. Schumacher gibi düşünürler, kendi alanlarının sınırlarını yaşamın ruhsal boyutunu içerecek veya açıklayacak kadar genişletebileceklerine inanan bilimcilerin bir tür küstahlık veya en iyi deyişle, bir saflık yaptıklarını düşünmekte.

Onlar gibi eleştirmenler, ruhsal olanın bilimsel açıdan doğrulanması girişiminin ta kendisinin kökünü kazımaya niyetlendiği aynı maddeci dürtülerin bir ürünü olduğunu ve bu nedenle, nihayetinde ruh, Tanrı ve aşkınlık gibi kavramları bilimsel hayranlığın sıradan nesnelere indirgemeye yarayacaklarını öne sürmekte.

Bilim, yaşamın aşkın boyutunun gerçekliğini kanıtlamaya muktedir midir? Yoksa bilim, kendi alanının yapısında var olan sınırları teslim ederek, insan ırkının ruhsal potansiyeline daha mı iyi hizmet ederdi? Aşağıda yer alan söyleşi, bizi bu sorularla yüzleştirmektedir.

Söyleşi

WIE (What is Enlightenment Dergisi): Kendini Bilen Evren adlı kitabınızda, bir düşünce sistemi değişimine duyulan ihtiyaçlar söz ediyorsunuz. Bu değişimi nasıl açıkladığınız hakkında bir şeyler söyleyebilir misiniz? Neyden neye değişim bu?

Amit Goswami: Mevcut dünya görüşü her şeyin maddeden oluştuğunu ve her şeyin maddenin temel parçacıklarına, maddenin yapı taşlarına indirgenebileceğine ilişkindir.

Ve sebep, bu basit yapı taşlarının veya Temel parçacıkların etkileşmelerinden ortaya çıkar: Temel parçacıklar atomları, atomlar molekülleri, moleküller hücreleri ve hücreler beyni oluşturur. Ama tümünde, nihai sebep hep temel parçacıklar arasındaki etkileşimlerdir. Buna inanılır; tüm sebepler temel parçacıklardan başlayarak hareket eder.

Bu, “yukarı nedensellik” dediğimi şeydir.

Demek ki bu görüşe göre, insanların

-sizin ve

benim- hür irade olarak

düşündüğümüz

şey aslında mevcut

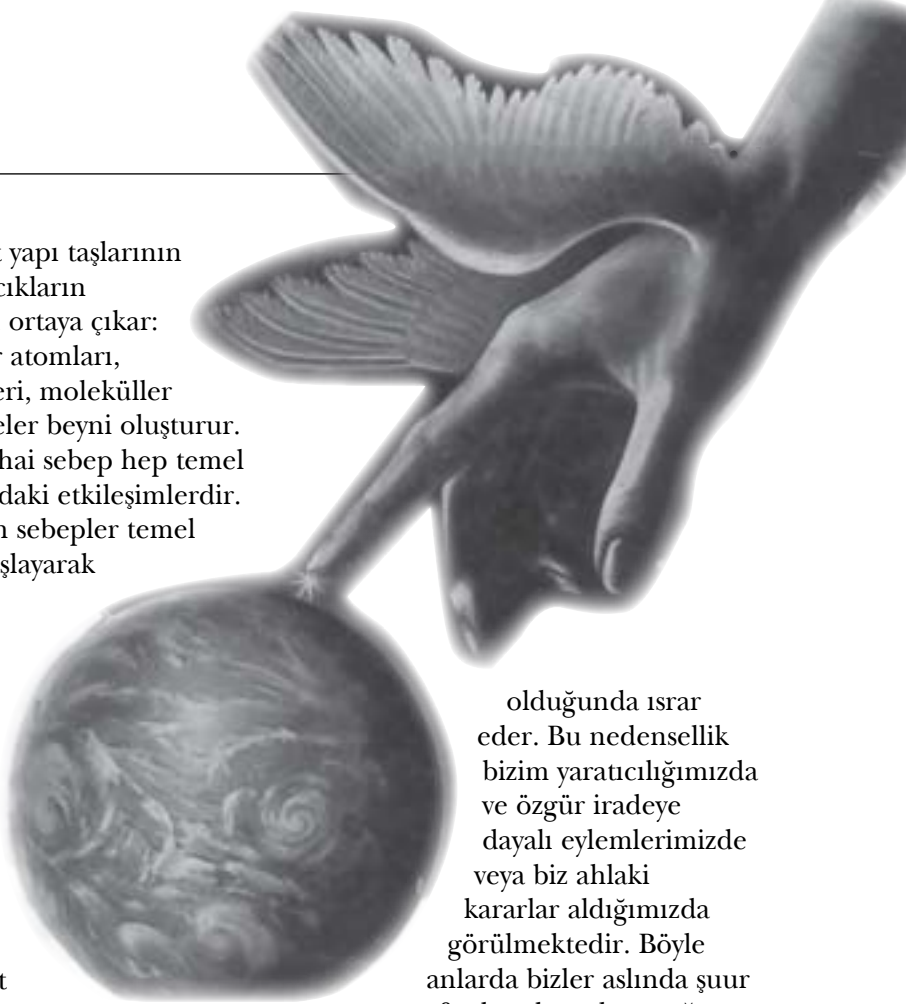
değildir. Bu yalnızca

bir epifenomen veya

ikincil fenomendir, yani maddenin nedensel gücüne göre ikincildir.

Ve madde üstüne uygulanabilir gibi görüldüğümüz herhangi bir nedensel güç yalnızca bir yanılsamadır. Mevcut düşünce sistemi budur.

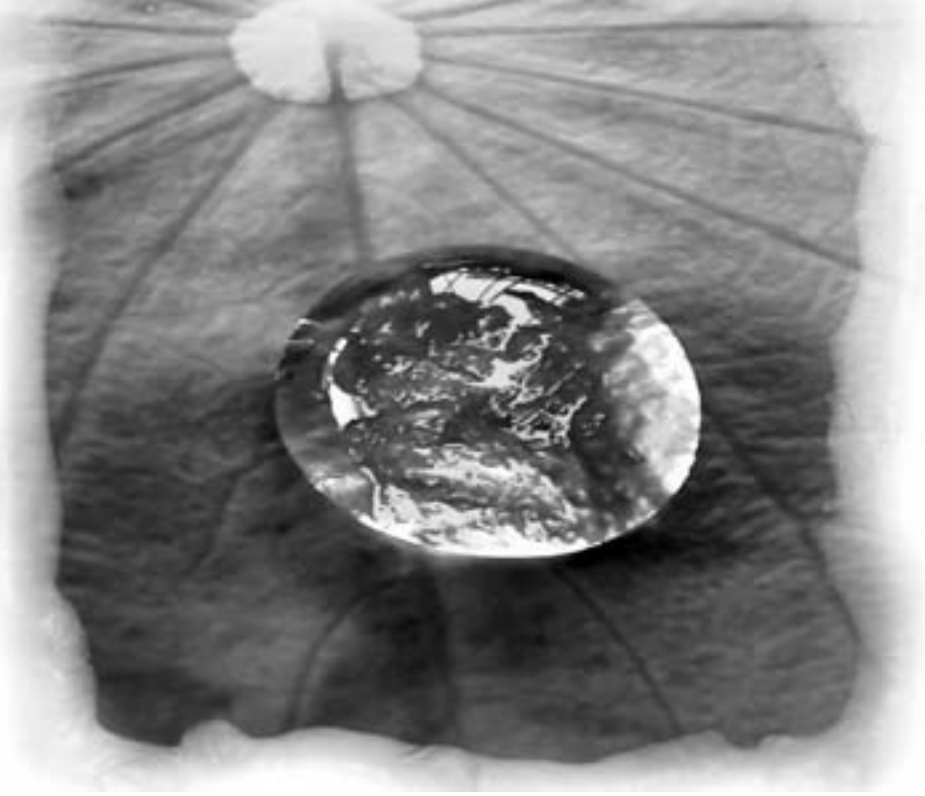
Şimdi, buna karşıt olan görüş ise her şeyin şuurla başladığıdır. Yani şuur tüm varlıkların temelidir. Bu görüşte, şuur “aşağı nedensellik” dayatır. Başka bir deyişle, özgür irademiz gerçektir. Dünyada eylemde bulunduğumuzda, bu nedensel güçle eylemde bulunmaktayızdır. Bu görüş maddenin de nedensel güce sahip olduğunu yadsımaz; temel parçacıklardan yukarıya doğru nedensel güç olduğunu, böylece yukarı nedenselliği yadsımaz ama buna ek olarak, ayrıca bir aşağı nedenselliğin var

olduğunda ısrar eder. Bu nedensellik bizim yaratıcılığımızda ve özgür iradeye dayalı eylemlerimizde veya biz ahlaki kararlar aldığımızda görülmektedir. Böyle anlarda bizler aslında şuur tarafından dayatılan aşağı nedenselliğe tanık olmaktadır.

WIE: Kitabınızda, bu yeni düşünce sistemine “monistik idealizm” demektesiniz. Ve ayrıca, bilimin artık tarih boyunca pek çok mistik tarafından anlatılan şeyleri doğrular görüldüğünden de söz ediyorsunuz; bilimin mevcut bulgularının ebedi ruhsal öğretinin özüyle koşut görüldüğünden.

AG: Bu ruhsal öğretilerdir. Yalnızca koşut değildir... Şuurun tüm varlığın temeli olduğu fikri, monistik idealizm için olduğu kadar tüm ruhsal geleneklerin de temelidir, sadece ben buna biraz yeni bir isim verdim. Bu ismi seçme nedenim, Batı’da yalnızca maddenin gerçek olduğu görüşünü savunan “maddeci gerçekçilik” denilen felsefeye karşıt, “idealizm” denilen bir felsefenin olmasıdır. İdealizm, “Hayır” der, “Tek gerçek şey şuurdur.” Ama Batı’da

bu tür bir idealizm genelde, aslında “düalizm” olan, yani “Şuur ve madde ayrı şeylerdir,” diyen bir ikilik anlamına gelmektedir.

Dolayısıyla, monistik idealizm diyerek, Batı'nın düalistik olan idealizmini değil, yine Batı'da olan ama yalnızca ezoterik ruhsal geleneklerde yer alan monistik idealizmi kastettiğimi netleştirdim. Oysa bu, Doğu'da genelgeçer felsefedir. Budizmde veya orada Vedanta olarak adlandırılan Hinduizmde veya Taoculukta bu herkesin felsefesidir. Ama Batı'da bu çok ezoterik bir gelenektir, gerçekliğin doğasına gerçekten derinden dalmış olan çok az sayıda insan, filozof tarafından benimsenmiştir ancak.

WIE: Yaşamın ruhsal boyutunun varlığına dair herhangi bir şeyi varsaymayan modern bilimin, tamamen farklı bir açıdan hareket edip bir biçimde bir çember çizdiğini ve kendi keşiflerinin bir sonucu olarak, bu görüşle uyum içinde olduğunu gördüğünü söylüyorsunuz.

AG: Evet, aynen. Ve bu hiç de beklenmedik bir şey değil. 1900'lerde başlayan ve 1925'te kuantum

mekaniği denklemleri keşfedildiğinde tam şeklini alan kuantum fiziğin başlangıcından itibaren, kuantum fiziği dünya görüşünün değişebileceğinin işaretlerini vermişti bize. Katı materyalist fizikçiler klasik dünya görüşü ile kuantum dünya görüşünü karşılaştırmayı sevdi. Şüphesiz, yalnızca yukarı nedenselliğin var olduğu ve maddenin üstün olduğu fikrini terk edecek kadar ileri gitmediler ama gerçek şu ki, kuantum fiziğinde büyük bir düşünce sistemi değiştirme potansiyeli olduğunu gördüler. Ve sonra, 1982'den itibaren, fizik laboratuvarlarındaki deneylerin sonuçları alınmaya başlandı. O yıl, Fransa'da Alain Aspect ve meslektaşları, sonuç olarak ruhsal kavramların kesinliğini ve özellikle de aşkınlık fikrini belirleyen büyük bir deney gerçekleştirdiler. Aspect'nin deneyinin ayrıntılarına gireyim mi biraz?

WIE: Evet, lütfen.

AG: Biraz tarihçesinden söz edeyim önce; birkaç yıldır kuantum fiziğinde yapılmakta olanlar gerçekliğin

maddesel olanından başka düzeyleri de olduğunun işaretlerini vermeye başlamıştı. Bunun oluşumu, kuantum nesnelere -kuantum fiziğindeki nesnelere- olasılık dalgaları olarak bakılmaya başlanmasına dayanır. Şimdi, ilk başta insanlar, “Eh, aynen normal dalgalar gibiler,” diye düşündüler. Ama kısa süre sonra anlaşıldı ki, bunlar uzay ve zamandaki dalgalar değiller. Bunlara, uzay ve zamandaki dalgalar denilemez çünkü olağan dalgalarınkilerle hiç uyuşmayan özelliklere sahipler. Böylece, bunlar potansiyel halindeki dalgalar, olasılık dalgaları olarak kabul edilmeye başlandı ve potansiyelin de aşkın, bir biçimde maddenin ötesinde olduğu teslim edildi.

Ama gerçek şu ki, aşkın potansiyelin ne olduğu uzun süre boyunca pek net değildi. Derken, Aspect'nin deneyi bunun yalnızca bir teori olmadığını, gerçekten de aşkın potansiyelin var olduğunu, nesnelere gerçekten de zaman ve uzam dışında bağlantılara sahip olduklarını doğruladı. Uzam ve zaman dışında! Bu deneyde olan da şudur: Bir atom, foton adı verilen ve zıt yönde hareket eden iki ışık kuantu yayar ve bu fotonlar birbirinin davranışını, uzam içinde herhangi bir sinyal alışverişi olmaksızın etkiler. Şuna dikkat ediniz: Uzamda herhangi bir sinyal alışverişi yapmadan ama birbirlerini anında etkileyerek. Anında.

Şimdi, Einstein, her şey maksimum bir hız sınırında hareket etmesi gerektiğinden ve bu hız sınırı da ışık hızı olduğundan dolayı uzamda ve zamanda iki nesnenin birbirlerini asla etkileyemeyeceğini çok uzun süre önce göstermişti. Dolayısıyla, herhangi bir tesir, tabii eğer uzamda yol alıyorsa,

sınırlı bir zaman boyunca yol alabilirdi. Buna “yerellik” fikri denilmektedir. Her bir sinyal, uzamda yol almak için sınırlı bir zamana gereksindiği içindir ki, bu anlamda “yerel” kabul edilir. Ama buna rağmen, Aspect'nin fotonları, yani Aspect'nin deneyindeki atom tarafından yayılan fotonlar birbirini uzaktan ve sinyal alışverişi olmaksızın etkiler çünkü bunu anında, yani ışık hızından daha hızlı yapmaktadırlar. Dolayısıyla da, tesirin uzam içinde yol almadığı sonucu çıkar. Bunun yerine, söz konusu tesir, gerçekliğin aşkın bölgesi olarak kabul etmemiz gereken bir gerçeklik bölgesine ait olmalıdır.

WIE: Bu çok şaşırtıcı. Fizikçilerin çoğu Aspect'nin deneyinin bu yorumuna katılmakta mıdır?

AG: Eh, fizikçiler bu deneyin bu yorumuna katılmak zorundalar. Şüphesiz pek çok kez, fizikçiler şöyle bir görüşe sarılacaktır: “Eh, tamam, deneyler. Ama parçacıklar arasındaki bu ilişki aslında önemli değil. Böyle yorumlanabilse bile, bu aşkın bölgenin sonuçlarından herhangi birine bakmamalıyız.” Başka bir deyişle, bunun etkisini azaltmaya ve hala, maddenin üstün olduğu fikrine tutunmaya çalışırlar. Ama bunun gayet açıkça kanıtlandığını kalben bilirler.

1984 veya 85'ti sanırım, Amerikan Fizik Derneği toplantısında bir sunum yaptığımda, bana anlatılana göre, bir fizikçi diğer bir fizikçiye, “Aspect'nin deneyinden sonra, dünyaya dair gerçekten bir tuhafılık olduğuna inanmayan biri beyinsizdir,” demiş.

(Devam Edecek)

KONFERANS

2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı "Ruhsallığın Bilimi"

2. Bölüm

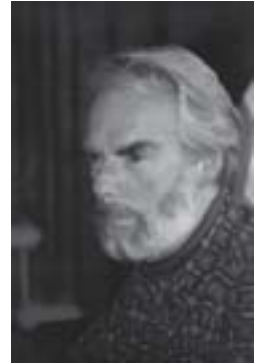

TÜRKİYE'DE ikinci defa 23-24 Mayıs 2009 tarihlerinde Harbiye Askeri Müze'de gerçekleştirilecek olan uluslararası katılımlı 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansının konuşmacılarını yakından tanımaya devam ediyoruz:

Roger Nelson

DeneySEL bilişim psikolojisi dalında, algının daha az bilinen unsurlarına odaklanan bir derece yapan Roger Nelson'un tasarım ve analiz dalındaki asıl çalışması fizik, istatistiksel yöntemler ve multi-medya yapımıcılığına dayanmaktadır. 2002 yılında emekli olana dek, Princeton Üniversitesinin Mühendislik ve Uygulamalı Bilim Okulunda Robert Jahn tarafından yönetilen PEAR (Princeton Mühendislik Anomalileri Araştırma) Laboratuvarında dENEYSEL çalışmalar koordinatörü olarak görev yapmıştır.

1997'de GCP'i (Küresel Bilinç Projesi) kuran Roger Nelson yirminci yılına giren bu projeyi devam ettirmektedir. Proje gelişip olgunlaşırken, karşılıklı bağlılığımız ve karşılıklı bağlantımız üstüne ve küresel farkındalığa ve gerçek bir küresel bilince yönelik büyüyen ihtiyaca yönelik konuşmalar yapmakta, makaleler yazmaktadır.

Dr. Sultan Tarlacı

1970 yılında Rize’de doğdu. 1995 yılında Tıp doktoru, 2000 yılında Nöroloji uzmanlığını aldı. 2000 yılında, Beyin Araştırmaları Derneği araştırma Teşvik Ödülü, 2001’de TÜBİTAK-Beyin Araştırmaları Derneği Araştırma Teşvik Ödülü ve 2003’de de Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Sedat Simavi Sağlık Bilimleri Ödülü almıştır.

Türk Nöroloji Derneği altında hizmet veren Nörolojik Yoğun Bakım ve Kognitif Nörobilim Grubu Çalışma Üyesidir.

Yayınlanmış, *Acil Nörolojik Hastalıklar: Güncel Tanı ve Tedavi* adlı tıp kitabı vardır. Bunun dışında, *Bilinç: Antikçağdan Bilincin Yeniden Keşfine ve Kuantum Beyin: Bilinç-Beyin Sorununa Yeni Bilimsel Yaklaşım* adlı kitapları yeni yayınlanmıştır.

2003’de yayınlanmaya başlanan, NeuroQuantology Dergisinin (*An Interdisciplinary Journal of Neuroscience and Quantum Physics*) yayıncısı, isim babası ve baş editörüdür. Dergi Ocak 2008’de SCI (Scientific Citation Index) kabul edildi.

Sinir biliminin değişik konularında, SCI’ye giren 20 üzerinde makalesi vardır. Bunun dışında, *Popüler Bilim, Bilim ve Teknik*’te popüler yazılar yazmıştır. Halen *Bilim ve Ütopya*’da popüler sinir bilimi yazıları yazmaktadır.

Temel araştırma alanı yoğunlaşması, sinir sisteminde kuantum fiziği kurallarının işleyişini işlemeyeceği

üzerinedir. Halen özel bir hastanede, nöroloji uzmanı olarak çalışmakta ve *NeuroQuantology* dergisinin editörlüğünü sürdürmektedir.

Kitapları:

Acil Nörolojik Hastalıklar: Güncel Tanı ve Tedavi

Bilinç: Antikçağdan Bilincin Yeniden Keşfine

Kuantum Beyin: Bilinç-Beyin Sorununa Yeni Bilimsel Yaklaşım

Uma Krishnamurthy

Dr. Uma

Krishnamurthy çocukluğundan beri ruhsal öğretmenlerle ve yoga felsefesiyle yetişmiştir. Şifa, yoga psikolojisi ve son yıllarda ana araştırma konusu haline gelen duyguların dönüştürülmesi alanlarında deneyim sahibi olan ve Hindistan’da eğitim görmüş bir psikiyatridir. Yoga Psikolojisi üstüne bir kitap yazmaktadır.

Dr. Krishnamurthy son on yıldır dünyanın dört bir yanında yoga psikolojisi üzerine atölyeler ve ruhsal inzivalar düzenlemekte olup, özellikle Londra’daki Yoga BiyoTıp Vakfı, dünyanın çeşitli ülkelerindeki Sivananda Yoga ve Vedanta Merkezlerinde ve California’daki Krotona Teozofi Derneğinde düzenli aralıklarla atölyeler gerçekleştirmektedir.

Dr. Krishnamurthy klasik Hint dansı dalında da resmi eğitim almıştır. Yoga ile klasik Hint dansı arasındaki

benzerlikler üzerine yaptığı araştırma çok ilgi görmektedir.

Dr. Ali Seydi Gültekin

Jeoloji Yüksek Mühendisi ve Radyestezist olan Dr. Ali Seydi Gültekin, 02 Mart 1959 Ankara doğumlu olup, 1978 yılında TÜBİTAK Bilim Adamı Yetiştirme

Bursu ile öğrenci olarak girdiği İstanbul Üniversitesi Mühendislik Fakültesini 1982 yılında tamamlamıştır. 1984-1993 yılları arasında aynı üniversitede Genel Jeoloji Ana Bilim Dalında Araştırma görevlisi olarak çalışmıştır.

1990 yılında Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneğinde Radyestezi ilmi ile tanışmıştır. Radyestezi ve Jeoloji Mühendisliğini birleştirerek birçok su sondajı, maden sondajı ve fay sistemleri üzerinde başarılı araştırmaları jeofizik yöntemleri ile test etmiştir.

İ. Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Genel Jeoloji Ana Bilim Dalı Doktora programı sonrası, 1993 yılı Ekim ayında kendi isteği ile istifa ederek akademik kariyerine son vermiştir.

1994 yılında Serbest danışmanlık şirketi kurmuştur. Jeoloji, Jeofizik ve Radyestezi ile Map Dowsing yöntemini birlikte başarı ile kullanarak, su, maden, zemin etütlerini %95 ve üzeri net sonuçlarla tamamlamıştır.

Bu sahalarda öncelikle yapılan etüt ve sondajların sonunda aranılan yer

altı kaynaklarının bulunamamış olması ve Dr. Ali Seydi Gültekin'in ise aynı sahada bilimsel yöntemlere ilaveten Radyestezi yöntemini kullanması ve başarılı olması dikkate değer bir farklılık yaratmıştır.

Kuraklık dönemlerinde, yazılı ve görsel basında birçok programa katılarak bir bilim adamının Radyestezi ilmi ile nasıl başarılı sonuçlar alabildiğini, ruhsallık ile bilimin kombine çalışmasının insanlığa faydalarını ve ekonomik katkısını açıklamıştır.

2004 yılında dil eğitimi için gittiği Brighton-İngiltere'de Radyestezi uzmanları ile arazi çalışmaları, Radyestezi fuar ve atölye çalışmalarına katılmıştır. Onlara geliştirdiği Radyestezi yöntemlerini anlatmış ve ortak çalışmalar yapmıştır.

2005 yılında Zambiya-Afrika'da, Ndola-Copperbelt bölgesinde 10 ayrı okulun bahçesinde jeoloji alt yapısı ve Radyestezi ile map dowsing yöntemini kullanarak 20.000 öğrenci ve ailesinin sağlıklı içme suyu içmesine katkıda bulunmuştur.

Charles Winstead

Eğitim

California İntegral İncelemeler Enstitüsü, Doğu-Batı Psikolojisi dalında doktora, 1996, West Georgia Üniversitesi, İnsancılcı Psikoloji dalında master, 1991 Emory Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, 1989'da tamamlamıştır.

Kişisel Sergileri

- 2007- Uluslararası Şamanizm Bilimsel İnceleme Derneği, *Paskalya Adası'nın Mevcut Gizemleri*, San Rafael, California
- 2006- Route One Galerisi, *Zeki Tasarım: Fizik ve Gerçeklik*, Pt. Reyes, California
- 2005- Alta Bates Hastanesi, *Alta Bates Daveti: Yeni Resimler*, Berkeley, California
- 2003- Doyle Street Cafe, *Abstrakt Geometrik*, Emeryville, California
- Bisco's, Küp, Emeryville, California
- 2002- Far Leaves, *Doğu Körfezi Sunumları*, Berkeley, California

Bunun yanı sıra, toplu sergileri ve makaleleride mevcuttur.

Tarık Arıkdal

1966 yılında İstanbul'da doğan Tarık Arıkdal, 1990 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektrik Mühendisliği

Bölümünden mezun oldu. Aynı dönemde 1989 yılında Boğaziçi Üniversitesi, İletişim Teknolojileri Bölümü'nden de "Sistem Analizi ve Programlama" diploması aldı.

1979 yılından itibaren dinleyici olarak Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği'ndeki (MTİA) çalışmalara katıldı. 1987 yılında MTİA Derneği Üyesi oldu. 1990 Yılından

itibaren halen devam ettiği konferans ve seminerler çalışmalarına başladı. 1994 yılında BİLYAY Vakfı kurucu üyeleri arasında yer aldı. Çalışmaları arasında, temel parapsikoloji, kuantum fiziği, ruhsallık ve spiritüalizm konuları sayılabilir. 2005 ve 2006 yıllarında World Regression Institute tarafından düzenlenen "Regresyon Terapisi" eğitimlerini tamamladı.

Profesyonel iş hayatını Elektrik Mühendisi olarak endüstriyel enerji kalitesi ve enerji verimliliği konularında sürdürmekte olup, halen BİLYAY Vakfı yönetim kurulu üyesi olarak çalışmalarına devam etmekte olan Tarık Arıkdal evli ve bir çocuk babasıdır.

M. Reşat Güner

M. Reşat Güner, 1987 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarından mezun oldu. 1990 yılında İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneğinin kurucu üyeleri arasında yer aldı. 1991 yılından bugüne dek ruhsallık, parapsikoloji ve insan bilinciyle ilgili çeşitli konularda birçok konferanslar ve seminerler verdi, uygulamalı atölye çalışmaları yaptı, makaleler yazdı.

Nöro Linguistik Programlama (NLP) alanında "Master Practitioner" sertifikasına sahip olan Güner, Uluslararası Regresyon Terapisi Topluluğu (IBRT) Başkanı Dr. Janet

Cunningham ve Jeffrey Ryan'dan Regresyon Terapisi eğitimi aldı.

2005 yılında 1. Parapsikoloji Konferansı'na "Olağandışı Bilinç Halleri ve Bilincin Sınırları" başlıklı konuyla konuşmacı olarak katıldı.

2006 yılında İntegral Ruhsal ve Zihinsel Gelişim Merkezi'nin kurucuları arasında yer aldı.

Ege Meta Yayınları tarafından yayınlanan birçok kitabın editörlüğünü yapmış olan Güner halen İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneğinde başkanlık görevini yürütmekte, İntegral Ruhsal ve Zihinsel Gelişim Merkezinde ve çeşitli merkezlerde seminerler vermekte; zihinsel gelişim ve değişim

teknolojileri, insan bilinci ve ruhsal konularla ilgili araştırmalarını sürdürmektedir.

İzmir Devlet Senfoni Orkestrasında sanatçılık görevini de sürdüren Reşat Güner evli ve bir çocuk babasıdır.

Kitapları:

Okültizm-Tarih Boyunca Gizli Bilimler, 1996, Ege Meta Yayınları.

İlkeleri ve Uygulamalarıyla Kendi Kendine Telkin, (Derleme) 2004, Ege Meta Yayınları.

Bedensel ve Zihinsel Gevşeme Teknikleri, 2006, Ege Meta Yayınları.

(Devam Edecek)

HABER

Yokluğun Bilimi

Meta Yayınlarından çıkan *Hiçlik Denen Yer* isimli kitabın yazarı Zeynep Camat, 23 Aralık 2008 tarihinde Bilyay Vakıf merkezinde "Yokluğun Bilimi" adlı konferansıyla okuyucularıyla buluştu. Modern bilim tarafından *kuantum boşluğu* olarak adlandırılan hiçlik, maddeyi meydana getiren atomların insan zihninin ve farklı boyutların sırlarını çözmemize ne şekilde yardımcı olacağı ile ilgili son bilgileri paylaştı. Kendisine Vakfımız adına teşekkür ediyoruz.

AKIŞ

Mutluluk Özlemi

J. W. Goethe, West-Östlicher Divan

Hiç kimseye söyleme bilgelerden başka,
Çünkü kalabalıklar geri çevirir bu arzuyu,
Yüzyıllar boyu ateşler içinde
Ölmeyi arzulamış olanı göklere çıkarıyorum.

Sevgi dolu gecelerde
Yaratılmış olan, yaratan
Yabancı bir özlem yakalar seni
Muhafızlar sınırlardan nüfuz eder.

Artık bağlı kalmayacaksın
Karanlığın gölgeleri kaçılıyor.
Yeni tutuşturulmuş ışık şimdi uzaklarda parlıyor.
Üstün yaşamın mutluluğunu haykırıyor.

Tutulan sınırlar aşıldı,
Ayrı varlık çıkarıldı,
Böylece ateşte dostluk kuruldu
Tıpkı bir pervane gibi yanıp kül oldu.

Yaşamın sürmüyorsa
Ölüm ve yeniden doğum
Sen yalnızca bulut gibi bir misafirsin
Bu karanlık dünyadan geçen.

Kaynak: Edward C. Whitmont, *İyileşmenin Sımyası*, Ege Meta Yayınları.

“Mükemmel Değilsem, Yaşamaya Değmez”

Bir Geçmiş Yaşam Vakası Çözümlemesi

Thomas Paul, M.C.P.L.T.

1. Bölüm

AŞAĞIDAKİ vaka çözümlemesi, bir kadının Samuray savaşçısı olduğu bir geçmiş hayatından kaynaklanan mükemmellik saplantısını ve fiziksel/duygusal problemlerini ele almaktadır. Bu makalede, geçmiş yaşam terapisi seansları sırasındaki diyalogları, Thomas Paul’un yorumlarıyla (*italik*) okuyacaksınız.

Geçmiş Yaşam Terapi Merkezi’ne başvuran ve genellikle ölümcül hastalıkları olan danışanlar, seanslar sırasında “Hastalığım” (kanser, HIV vb.) “çıkış yolu” çünkü “yeterince mükemmel değilim,” demektedirler. Zihin-beden bağlantısı dolayısıyla, bu hayli açık bir kaygıdır. Geçmiş Yaşam Terapisi pek çok danışanın geçmiş yaşamda ve şimdiki yaşamda yaşanmış travmatik/duygusal olayları diyaloglar aracılığıyla anlattıkları kayıtlardan yararlanarak zarar verici, bilinçdışı inançlarından kurtulmasına yardımcı olmuştur. Çözülmemiş ve bastırılmış bu deneyimler, zihnimizin hayatımızda “belli bir şekilde yaşamamız ya da yaşamamamız” olarak yorumladığı detaylar halinde mevcuttur. Zihin-beden bağlantısı hakkında biraz daha fazla bilgi almak ve bazı uzmanların bu ilişkinin sağlık ve iyileşmede oynadığı rolle ilgili düşüncelerini öğrenmek için lütfen makalenin sonuç bölümünü okuyun.

Vaka İncelemesi

KİM olarak adlandıracağım genç ve evli bayan, mükemmellik ve kendini feda etme saplantısı hayatına devam etmesine ve hayattan zevk almasına engel olduğu için geçmiş yaşam terapisi almak istiyordu. Bu saplantıların yanı sıra, Kim intihar etmeyi de düşünüyordu. Kim, adının açıklanmadığı bu vaka incelemesinin eğitim amaçlı kullanılmasına izin verdi. Kaydedilen seanslar, bu makale için kısaltılmıştır.

Kim’in Samuray savaşçısı olduğu geçmiş yaşam deneyimi, onun sindirim problemlerinin ve intihar düşüncelerinin kaynağı olarak ortaya çıkacaktır. Bu

makalenin amacı kendi kendini yaralama, karnına ölümcül kılıç yarası alma gibi çözülemeyen travmaların; “Mükemmel değilsem, yaşamaya değmez,” inancına nasıl katkıda bulunduğunu göstermektedir. Kim’in geçmiş yaşamındaki intiharı ya da Seppuku Samuray töresi*; onun özgüveniyle, baş ağrılarıyla, çocuk düşürmesiyle, birçok estetik ameliyatı olmasıyla ve intihar eğilimiyle bağlantılıdır. Bu inceleme bize, hayatı tehlikeye atan ve sürekli olan bir kusursuzluk, şeref ve tereddütsüz fedakarlık töresinin hücrel/ruhsal hafıza vasıtasıyla, bilinçdışı bir program ya da gereksiz yere acı yaratan bir inanç sistemi olarak nakledildiğini gösterir.

Los Angeles’ta yaşadığım ve çoğunlukla orada çalıştığım için, ancak danışanlarım için New York City’ye uçuyordum. Kim de Los Angeles’a gelmek yerine benim bir sonraki NYC seyahatimi bekledi ve daha sonraki seanslarda, bu bekleyişin de onun “fedakarlığını” güçlendirdiği

* Seppuku: Seppuku (intihar) samuray savaşçılarınun töresi olan buşidonun önemli bir parçasıdır. Düşman eline düşmemek ve utancı ifade etmek için kullanılırdı. Samuraylara, daimyoları (savaş ağaları) da seppuku emri verebilirdi. Daha sonraları, itibarını yitirmiş savaşçılara bazen normal idam cezası yerine seppuku yapma izni verilmiştir... Seppuku genelde bir tanto kullanılarak gerçekleştirildi. Kişinin kendi evinde yaptığı bir törenin ardından gerçekleştirilebildiği gibi, savaş meydanının sessiz bir köşesinde, diğer savaşçılar düşmanı geride tutmaya çalışırken, aniden de yapılabilirdi.

Savaşçının dünyasında, seppuku yenildiğini, itibarını yitirdiğini veya ölümcül yaralandığını anlayan bir samuraydan yapması beklenen bir cesaret gösterisiydi. Hayatını tüm kusurlarından temizlenerek ve itibarını koruyarak, hatta artırarak sona erdirebileceği anlamına gelmekteydi. Karın kısmının kısa bir kılıçla kesilmesinin samurayın ruhunun çok dramatik bir tarzda serbest bırakılmasına inanılırdı; ama bu çok acılı ve nahoş bir ölüm tarzıdır ve bazen, bu eyleme girişen samuray en çok acı çektiği anda sadık bir dostunun başını kesmesini rica ederdi. (Kaynak: reference.com)

ortaya çıktı. Kim birkaç gün boyunca, günde 4-5 saat sürecek yoğun seanslar planlamıştı. Bu terapi sürecinden çok büyük beklentileri olduğu söyledi çünkü geçmiş yaşam terapisine karar vermeden önce birçok modeli ve birçok terapisti araştırmış ve sonunda, bizim merkezimizde kullanılan Netherton-Paul GYT Metodunda karar kılmıştı.

*Geçmiş Yaşam Terapisinin kurucularından olan Dr. Morris Netherton, bu konuda basılan ilk kitap olan Past Lives Therapy (Geçmiş Yaşamlar Terapisi, William Morrow, New York, 1978) adlı eserin de yazarıdır. Ben de Netherton’un çalışmasının sonucunda ortaya çıkan etkili metotları kırk beş yıllık deneyimimle geliştirerek kullanmaktayım. Artık emekli olmasına rağmen, Dr. Netherton merkezimizde kıdemli danışman olarak çalışmaya devam etmektedir. Kısa süre önce, yapımcılığını Dr. Norman Shealy’nin yaptığı “Medical Renaissance: The Secret Code”** adıyla 2008 yaz aylarında gösterime giren bir belgeselde önemli bir rol aldı.*

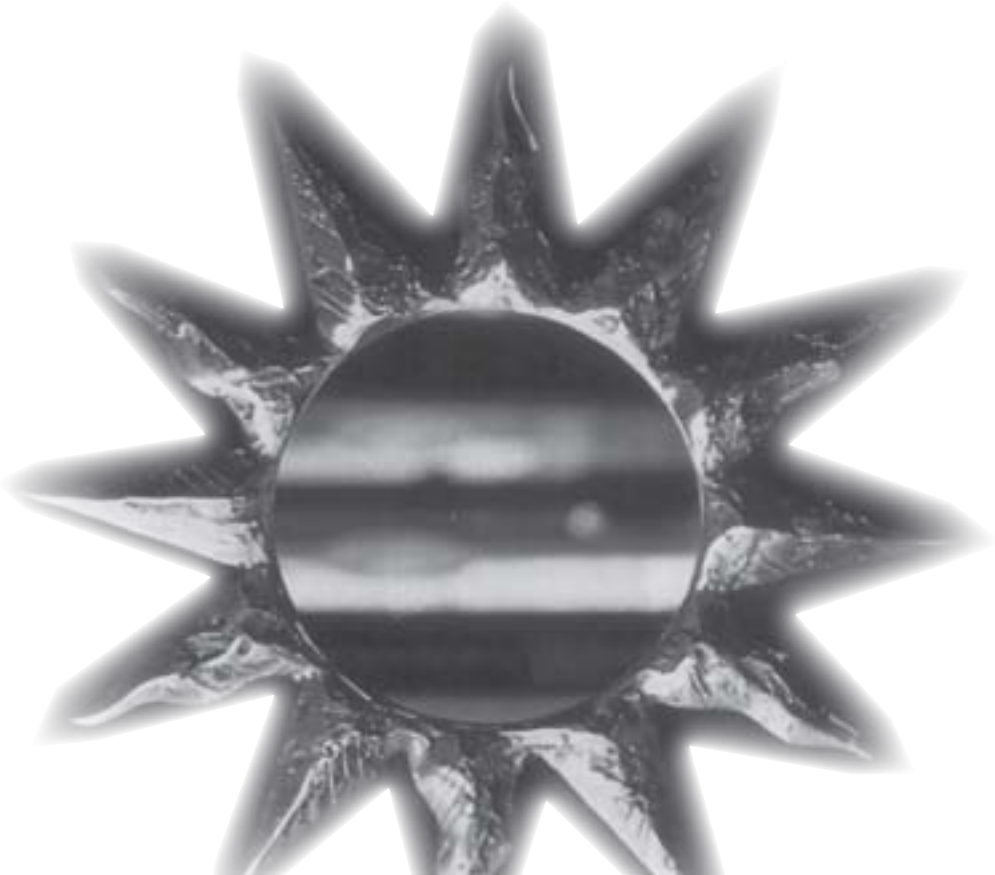
** Tipta Rönesans: Gizli Kod.

Kim ilk seansına şık ve kusursuz bir kıyafetle geldi. Yirmi altı yaşındaydı ve çok çekiciydi. Oturduğunda ve konuşmaya başladığında oldukça sakin olmasına rağmen, sinirli gözüküyordu. “İlk giriş görüşmesinde” mükemmellik saplantısının, yeni bir işe koyulurken, mesela terapiye başlarken kendisini tedirgin ettiğini anlattı. Yeni bir işe ya da projeye girişim onun için oldukça hesaplanmış bir görevdi. Biliyordu ki, ne pahasına olursa olsun, üstlendiği işi başarıya ulaştıracak ve “üstlendiği işten iyi bir sonuç” almak için elinden gelen her türlü fedakarlığı yapacaktı. Daha sonraki sorulara verdiği yanıtlarla üzüntü duygusunu, ilgisinin eksik olduğunu, karın ağrısı rahatsızlığını, internet/bilgisayar oyunu bağımlılığını ve intihar etme düşüncelerini belirtti.

Kim’in bu son zamanlardaki durumunu özetleyen bazı nedenleri şöyle sıralayabiliriz. Kim’in

mükemmellik arayışının temeli geçmiş yaşam deneyimlerine ya da bilinçdışı programlanmasına dayanıyordu. Bu mükemmellik arayışına doğum öncesi/doğum deneyimi, ameliyatları ve yetiştiği ailesel/kültürel çevresi de destek vermişti. Geçmiş yaşam terapisi onun zihnini serbest bıraktıkça ve çözölemeyen travmalarını, karışıklıklarını ve “beyin yıkamalarını” çözdükçe, Kim kendinde dair farkındalık kazanmaya başlayacak ve geçmiş yaşamındaki ulaşılmaz mükemmellik beklentilerine tam olarak uyan anne ve babasını nasıl bilinçdışı bir yolla kendine çektiğini keşfedecekti.

Kim, ülkesindeki ilk 500 firmanın birinde üst düzey yönetici olan babasının çok zor memnun olduğunu ve “sürekli bir şeyler yapmak zorunda olan,” hiçbir zaman azla yetinmeyen biri olduğunu söyledi.

“Babam asla sakın sakın oturamaz,” dedi. Geçmiş yaşam terapisi klinik tecrübelerime ve araştırmalarımaya dayanarak, bunun genelde, “Sakince oturursam, gerçekten geçmişim hakkında düşünmek zorunda kalırım,” veya “Hareket ettiğim sürece (bu geçmiş yaşam savaş meydanında) ölü değilim,” türünden bilinçsizce, hayatta kalmaya dayalı bir inanışı gösterdiğini biliyorum. Kim’in annesi de tıpkı babası gibi, duygusal açıdan uzak biriydi. Kim’in ana rahmine düşmesiyle ilgili geçmiş yaşam terapisi seansları, onun, “Mükemmel, başarılı biri olursan, doğmana izin vereceğim,” düşüncesini bilinçsiz şekilde taşıdığını ortaya çıkardı. Bu bilinçdışı anlaşma veya koşullu sözleşme Kim’in çözülmemiş, geçmiş yaşamlarından gelen hayatta kalmaya dayanan senaryolarıyla “mükemmel eşleşiyordu”.

Kim daha sonra kendini tıkanmış hissettiğini, diğerlerinin yanında rahat hissedemediğini, “Geçmiş yaşamımda bana ne olduysa bunun beni yaralayacağından endişe ediyorum,” sözünü temel alan terapi ile ilgili korkuları olduğundan bahsetti. Geçmiş yaşam terapisinin cesaret gerektirdiğini ve bazen duygusal ve fiziksel boyutta yükler getireceğini, ama tüm bunların katlanılabilir olduğunu ona anlattım. Kim’in şu hayatında maruz kaldığı her türlü acı ya da yaralanma; onun doğmadan önceki yaşamından kaynaklanan çözülmemiş travmaların/ olayların bir sonucuydu. Diğer bir ifadeyle, Kim’in acıları veya kendini rahatsız hissediş, davranışlarında ya da fiziksel problemlerinde şekil buluyordu. Geçmiş yaşam terapisi var olan rahatsızlığın ya da duygusal

problemlerin kaynağına ulaşmaya çalışır; yeni problemler yaratmaz, sonuçta davranışların altında yatan sorunları bulmaya çalışır, bu sorunlardan kaçmayı veya bu sorunları Kim’in kendi kendine ilan ettiği çeşitli bağımlılıklarla, çeşitli mekanizmalarla maskeleyemeyi amaçlamaz. Kim bir ilaç bağımlısı olmamasına rağmen, kendini “ilaçsız uyusturmak” ve kaçmak için video/bilgisayar oyunlarına, alışveriş yapmaya, “her şey mükemmel olana kadar” üzerinde çalıştığı projelere ve dış görünüşüne takıntılı olmaya bir çıkış yolu olarak bakmaktaydı.

Aşağıda, Kim’in geçmiş yaşam terapisi seanslarından alıntılar ve özetler bulacaksınız. Makalenin sınırları dışına çıkmamak ve öze sadık kalmak için kimi yerleri kısaltılmış ya da atlanmıştır. Seanslar sırasında Kim, boylu boyunca uzanıp gözlerini kapadı. Kim’in bilinçdışı zihnine, geçmişte tamamlanmamış işlerini tekrar deneyinleyip tamamlaması ve böylece, onun mağdur kalmasına sebep olan ve yön veren şartlanma ve zihin-kontrollerinin açığa çıkartılması için yol gösterildi. Kim odaklanmış bir ipnoz durumu içine girecekti; çözülmemiş olaylar halinde bilinçdışında kalan geçmişteki travmatik deneyimlerin çözülmesinde, kendi kendini yönlendiren bir terapi süreci işleyecekti.

Terapist: Sana sorduğum görüşme sorularına dayanarak, özellikle çocukluk ya da yetişkinlik yıllarına ait aklına gelen alışılmamış bir durum var mı?

Danışan: 12 yaşındayken babaannemi öldürmek istedim. Kore geleneklerimizden dolayı, büyükanne ve büyükbabanın yetişkin çocuklarıyla beraber yaşaması yaygındır. Babaannem, ailemin

canını çok sıkıyordu, özellikle annemi, yani gelinini. Babaannem her zaman şikayet eder ve bizi diğerleriyle karşılaştırırdı. Hiçbir zaman memnun olmazdı. Ona göre, hiçbir şey mükemmel ya da yeterince iyi değildi. Ben kızınca ya da sesimi yükseltince, bizi terk etmekle tehdit eder; bu tehdit ise babamı üzerdi. Annem kaynananasından korkardı. Babaannem istekleri ve şikayetleriyle her zaman anneme baskı uygular ve annemi üzerdi.

Kore geleneklerinden ve babaannemden kurtulmak için NYC'ye taşındım. Taşınır taşınmaz NYC'nin mükemmel olmadığını ve insanların canımı sıktığının farkına vardım. Sokakta bana ısıklık çalıyorlar ve kişisel sorular soruyorlardı. Davranış ve giyiniş olarak ise resmi değillerdi. Yetiştirilirken iyi bir öğrenciydim ve "mükemmel olmadığımı" bilmeme rağmen kendimi hep mükemmeliyetçi biri olarak gördüm. Her zaman sınavlarda en yüksek notu almama rağmen, ailem hep benden üst nitelikli bir koleje gitmemi ve "biri" olmamı bekleyerek baskı yaptıkça ben de ters bir yola girdim; onlar baskıcı olmaya başlayınca ben de isyankar oldum ve sırf onları endişelendirmek için saçlarımı kazıtmak gibi şeyler yaptım.

Kolej giriş sınavından (kasıtlı olarak) kaldım ve babam beni, otel yönetimi diplomamı almam için İsviçre'ye yolladı. Ancak bu dereceyi almam, büyük miktarda insan ilişkisi kurmamı gerektiriyordu. Garip bir şekilde, insanlarla çalışmaktan pek hoşlanmıyordum. Rahatsız edilmeyi, canımın sıkılmasını istemiyordum. İnsanlarını tanımayı

istemiyordum çünkü onları hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyordum. (*Mükemmel olmadığımı keşfedebilirlerdi.*) (*Bu yüzden*) Japonya'ya, kimsenin bana ve işime karışmayacağı bir yere gitmeyi sık sık düşünüyordum. (*Daha az içten ve mükemmellik illüzyonu ile saklanabileceği bir yer.*) Diplomamı aldıktan sonra istediğim gibi bir iş bulamadım ve NYC'ye taşındım. İstedğim gibi bir iş bulmak için, şehir ya da ülke dışına çıkacak motivasyonu kendimde bulamadım. Dışarı çok fazla çıkmadım. Dışarıya gitmek istemedim. T: "Dışarı çıkmak istemiyorum," de tekrar ve daha sonra aklına gelen ilk kelimeleri söyle. Neyi çağrıştırdığını analiz etme, sadece yüzeyde ne varsa onu söyle. Göz önüne serilmiş olayları gözlemlene; onun yerine ileride neler olabileceğinin tamamen farkında olduğunun bilincine var ve bu şekilde olaylara eşlik et. Eğer biri seninle doğrudan ya da dolaylı olarak iletişim kuruyorsa veya biri senin yanındaysa, her zaman birinci şahıs diliyle konuş. Bu, deneyimlerinin bir temeli olmasında sana yardımcı olacak ve gerçek deneyimlerinin yoğunlaşmasına yol açacak. Bu yoğunlaşma, burada neyi çözen gerektiğine dair bir bilgi ve duygu verecek sana. Ayrıca kelimelere dökülmeyen enerjini veya davranışlarını anlamlı kelimeler ve niyetlerle yorumla.

D: Dışarı çıkmak istemiyorum, buna rağmen bir parçam dışarı çıkmak istiyor. Dışarı çıkamam. Eğer dışarı çıkarsam, komik duruma düşeceğim ve öldürüleceğim.

T: Kendini sıkışmış, tıkanmış gibi mi hissediyorsun? (*Kim, önceki giriş görüşmemizde kendini tıkanmış gibi hissettiğini söylemişti.*)

D: Evet, tıkanmış ve aklı karışık hissediyorum.

T: Senin bu “tıkanmış ve aklı karışık” duygunu, şimdiki yaşam doğumunla bağlayalım. Daha sonra, ben bu bilinen kötü durumu geçmiş yaşam kaynağına bağlayacağım. Ölüm anında sıkışıp kalmış, tıkanmış insanlar için doğum genelde bu duyguyu tekrardan yaratır. Bu yüzden, haydi bu tıkanmışlık duygunun doğum öncesi yerini belirleyelim ve çözelim. Bu çözüm, senin terapilerde kolaylıkla ilerlemeni sağlayacak. Annenden, doktorundan ya da bakıcından gelen ilk cümleleri söyle bana. (Not: Bu doğum anı, birkaç ilave açıklama/özetleme ile geçmiş yaşam terapisi sürecinde özetlenmiştir.)

D: “Neden daha çok çabalamıyorsun?” (Doğum doktorunun doğumu desteklemek için söylediği sözler, “Sen hiçbir zaman mükemmel olmayacaksın; daha çok çabala,” duygusunu güçlendiriyor.) “Denemeye devam et!”

Ben annemin içinde sıkıştım. Bedenimin yarısı dışarı çıkamıyor. Bacaklarım dışarıda. Dışarı çıkamıyorum. Sıkıştım. (Ters doğum, sıkışmışlığı ve çaresizliği destekliyor.)

T: Doktorun her söylediğinin farkında ol ya da sıkışmaman için ne yaptığının. [Bebeği doğum kanalından çıkartmak için kullanılan pensler gözlerini delebilir veya bebeği sola döndürürken “Tamam, işte böyle,” dediğinde (İngilizcede “That’s right.” deyimini, “Burası sağ” anlamına da gelir. Ç.N.) disleksiyayı destekleyebilir.]

D: Doktor beni sağa sola döndürürken, “Denemeye devam et,” diyor.

Hayatın mücadeleyle dolu olduğunu düşünüyorum; doğmak istemiyorum.

T: Doktorun sözleri hayatın hep bir mücadele olacağına ilişkin inanışını destekliyor. Bundan sonra, neyin farkında oldun peki?

D: “Bu kız çok küçük ve çirkin. Annesinin çektiklerine degecek güzellikte bir bebek değil.” (Hemşire konuşuyor.)

T: Bu bilinçdışı cümleler senin özgüvenini azaltmaya, estetik ameliyatları olman için sana baskı yapmaya ve yeterince iyi ve mükemmel olmadığını duygusunu yaratmaya yardımcı oluyor. Ayrıca ailenin çektiklerinden senin sorumlu olduğun duygusuna. Doğum öncesi, doğum sırası ve doğumdan hemen sonraki anlar senin hareketler ve ifadeler karşısında en kırılğan olduğun anlardır. Bu durum özellikle sen annene hala göbek kordonuyla bağlyken geçerlidir. Göbek kordonu kesilene dek, annenden bağımsız bir bilinç geliştirme şansına sahip değildin. Doğum, ameliyat, travma vs. sırasında söylenen ya da yapılan her şey emilip özünsenir ve bu olayların bilinçdışı kayıtları senin inançlarını ve davranışsal hareketlerini oluşturur.

(Devam Edecek)

Küresel Bilinç Projesi

Zeynep Camat

PRINCETON ÜNİVERSİTESİ bünyesinde 1980 yılında başlatılan bir çalışmada, insanlardaki farklı bilinç durumlarını incelemek yerine, küresel bir bilinç olup olmadığı ve eğer varsa nasıl ölçüleceği konusu araştırılmaya başlanmıştır. Söz konusu çalışmanın kökleri Princeton'lu Profesör Robert Jahn'a dayanır. Jahn bilinç fenomenini en gelişmiş cihazlar sayesinde incelemek amacıyla Rastgele Olaylar Üreteçleri (REG) adı verilen bir mekanizmadan faydalanmıştır. Bu cihazlar 1 ve 0 rakamlarını bilgisayar teknolojisi kullanarak tamamen rastgele biçimde gösteren, otomatik bozuk para çevirme makineleri gibi çalışırlar. 1'ler ve 0'lardan, yani yazı ve turalardan elde edilen kalıplar grafik halinde dökülür. Olasılık yasalarına göre bu üreteçler eşit sayılarda 1 ve 0 üretir, yani düz grafikler meydana getirir. %50-50'lik bu dengede meydana gelebilecek herhangi bir sapma kendini hafifçe yükselen bir grafik olarak belli eder ve aletler üzerinde bir etki ya da bilgi akışı olduğunu gösterir.

Profesör Jahn, 1970'lerde insan düşüncesinin bu aletlere etki edip edemeyeceğini merak etmiş ve yoldan geçen sıradan insanları çevirerek zihinlerini bu üreteçlere odaklamalarını istemiştir. Jahn bu kişilerin aletlerde yazıdan çok tura düşürmelerini sağlamayı amaçlamıştır. Sıradan insanlarla defalarca tekrarlanan deneylerde denekler, zihinlerinin üreteçleri etkileyebildiğini kanıtlamış ve grafiklerde dalgalanmalar yaratabilmişlerdir.

Psikolog William James beynin toplu bilinci, aynı sinyalleri alıp sonra yayan bir radyo gibi yansıttığını önerdiği zaman, kendisi gibi psikolog olan Roger Nelson da REG aletlerini kullanarak toplu bilinç hakkında gözlemler yapmaya karar vermiştir. Ancak Nelson bu hassas aletleri etkileyebilen bilincin, gözlemcinin *niyetiyle* ne kadar ilintili olduğunu merak etmiş, bunu hem kişilerle hem de gruplarla denemeye başlamıştır. O günden bu yana belli bir niyet üzerinde yoğunlaşan kalabalık grupların yarattığı etkiler konusunda birçok deney yapılmıştır. Bunlardan

birinde barışa ve huzura konsantre olan binlerce kişinin yardımıyla, deneyin yapıldığı gün Washington'da suç oranlarının gözle görülür bir biçimde azaldığı saptanmıştır.

REG aletleri ile topluluk çalışmalarında başarı elde eden Dr. Nelson, internet vasıtasıyla dünyanın her yanından 40 adet Rastgele Olay Üreticini Princeton'daki laboratuvarına bağlamıştır. Bu aletlerden elde edilen milyonlarca veriyi içeren grafikler, çoğu zaman düz bir çizgi sergilemişlerdir.

Ancak tarihlerin 6 Eylül 1997'yi gösterdiği gün grafiklerin tümü tepeye vurmuş ve bütün bilgisayarlardan gelen verilerde büyük dalgalanmalar gözlenmiştir. O gün Prenses Diana'nın cenaze töreni dünyanın dört bir yanında milyonlarca kişi tarafından izlenmiştir. Dr. Nelson, aynı duygusal duruma konsantre olmuş milyonlarca

kişinin REG cihazlarının çıktısını değiştirmiş olabileceğini düşünerek, 1998 yılında birçok farklı ülkeden bilim insanını, elde ettiği sonuçları analiz etmek üzere bir araya toplamıştır. Diğerlerinden tam destek alan Dr. Nelson araştırmaları derinleştirmek ve genişletmek amacıyla *Küresel Bilinç Projesi*'ni başlatmıştır.

Princeton, deneylerin gerçekleştirilmesi amacıyla dünyanın dört bir yanına 50 adet REG aleti yollamış ve bunlardan elde edilecek sonuçları internet vasıtasıyla Princeton'daki data yönetim merkezine aktaracak biçimde organize etmiştir. Sahtekarlık veya bozulmaya karşı tedbir olarak voltaj ve termal monitörleri gibi arıza güvenli bazı önlemler de alınmış ve bunlar düzenli olarak kontrolden geçirilmiştir.

O. J. Simpson davası Amerikan ve dünya kamuoyunu uzunca bir süre meşgul etmiş bir davadır. Bu nedenle dava sonucunun belli olacağı gün, Küresel Bilinç Projesi'ni yöneten araştırmacılardan biri olan Dean Radin, beş ayrı REG alıcısını

davadan üç saat önceden başlayıp karar okunana kadar aralıksız çalıştırmıştır. Princeton, Amsterdam ve Nevada Üniversitelerindeki beş bilgisayardan alınan verileri inceleyen Radin, grafiklerde üç ayrı anda paralel olarak gerçekleşen yükselmeler saptamıştır. Bu üç yükselmeden ilki oturum başladığında, ikincisi karar okunduğunda, üçüncüsü de karardan hemen sonra yorumlar verilirken gerçekleşmiştir.

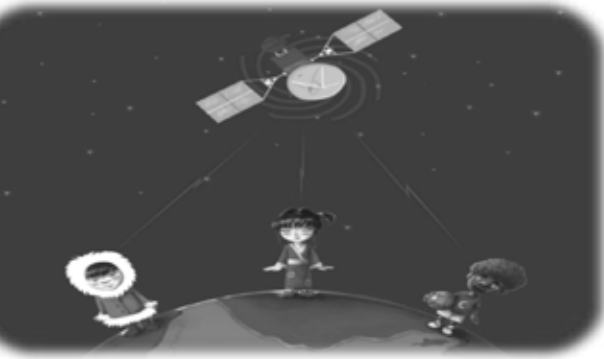
Nelson'la beraber dünyanın dört bir yanında bu proje için ortaklaşa

çalışan bilim insanları özellikle Prensese Diana'nın öldüğü, Concorde'un düştüğü ya da yeni yıl kutlamalarının yapıldığı, insanlığın bilinç alanını etkileyebilecek özel zamanlarda REG verilerini tetkik etmişler ve aletlerdeki 50-50'lik dengenin, 100-1'e döndüğünü gözlemişlerdir.

Ancak 11 Eylül saldırılarının meydana geldiği gün olağan dışı bir durum daha meydana gelmiştir. REG'ler saldırı anını mükemmel bir biçimde kaydetmiş, ancak aletlerdeki dalgalanmalar saldırı olmadan dört saat önce başlamıştır! Bu şekildeki ikinci olağan dışı dalgalanma Güney Doğu Asya'daki tsunami felaketinden 24 saat önce kaydedilmeye başlamıştır.

Konu üzerinde çalışan araştırmacılar bu olayı zamanın sadece geriye değil, ileriye doğru da hareket edebileceğini ve Dünya'da meydana gelebilecek önemli olayların bu yolla önceden öngörülebileceğini iddia etmektedirler. Bu zaman için mümkünse insan bilinci için de mümkündür. İnsan bilinci boşlukta kayıtlı bilgiye "bağlanması" halinde belki geleceği de "hatırlama" becerisine sahip olabilecektir.

Zamanın yalnızca insanlar için geçerli bir olgu olduğu, ancak boşluğun özelliklerinden biri

olmadığını ispat eden ilginç bir deneye de burada değinmek istiyorum. Harvard Üniversitesi Psikoloji Departmanı profesörlerinden olan Ellen Langer zamanın izafi bir kavram olduğunu göstermiştir. Yetmiş yaşının üzerindeki bir grup insan 1959'ların tam olarak canlandırıldığı soyutlanmış bir bölgeye götürülmüş ve orada bir hafta geçirmişlerdir. Deney ortamındaki dekorasyon, gazeteler, gösterilen filmler vs. tümü 1959'a aittir. Bu süre içinde deneklerin yaşlanma semptomlarında geriye dönüş gözlenmiştir. Bu kişilerin parmaklarındaki eklemelerde rahatlamalar tespit edilmiş, görüşlerinde düzelmeler meydana gelmiştir. Langer'a göre bunun nedeni 1959'a ait zihinsel bilgiyi alan deneklerin bedenlerinin, yaşadıkları fiziksel duruma kendilerini adapte etmeleridir.

Yazar ve Doktor Depak Chopra zaman konusunda şunları söylemektedir, "Zaman algılarımızdan bağımsız olarak işler. Doğrusal zamanın varlığına dair mevcut hiçbir deney yoktur. Zamanın sürekli ve doğrusal olarak akışı sinir sistemimiz tarafından yaratılmış bir fenomendir. Gerçekte geçmiş, şimdi ve gelecek aynı anda boşluğun içinde yer almaktadırlar. Doğrusal zaman deneyimi doğanın bizleri her şeyi aynı anda tecrübe etmekten koruyan mekanizmasıdır." Einstein ise zaman konusunda daha kesin konuşur, "Uzay ve zaman birer düşünme biçimidir, içinde yaşadığımız şartlar değil."

Bu bilgiler ışığında, boşlukta hafıza ya da yeni bilgi arasında herhangi bir fark olmadığı söylenebilir. Beynimiz "yeni" bilgiyi aynı "eski" bilgiyi aldığı

gibi alır. Semenderlerin hafızalarının, beyinleri parçalanmış olmasına rağmen kaybolmaması, bilginin boşlukta depolandığının ve zamana bağlı olmadığının bir göstergesidir.

Dr. Roger Nelson Küresel Bilinç Projesinin amacının, insanlığın tümünün farkında olmadan bağlı olduğu bir toplu bilinç alanı olup olmadığını anlamak olduğunu söylemektedir. 41 farklı ülkeden 75 bilim insanının ortaklaşa yürüttüğü Küresel Bilinç Projesi yeterli sonuçlar elde edildiğinden geçen yıl sonlandırılmış ve bilinç araştırmaları tarihinin en uzun projesi (10 yıl) olarak kayda geçmiştir.

Buradan iki önemli sonuç çıkarılabilir; ilk olarak, Küresel Bilinç Projesi'nin de gösterdiği gibi makinelere bu şekilde etki edebiliyorsak, çevremizdeki maddeyi de etkileyebiliriz. Bize en yakın madde kendi bedenimizdir ve farkında olmasak da bizler bunu zaten yapıyoruz. Duygusal ve zihinsel durumların fiziki bedene olan etkileri artık hepimizin bildiği bir konu. Yani bir biçimde gerçekliği kendimiz yaratıyor olabiliriz. Kuantum

mekaniklerindeki ölçme sorunu denen gözlemci gözlenen ilişkisi bu durumun en güzel ispatıdır.

İkinci nokta ise şudur: Eğer her şey birbirine bağlı ve hafızalarımız dahi herkesin ulaşabileceği biçimde boşlukta kayıtlıysa, bireysellik dediğimiz kavramın herhangi bir önemi kalıyor mu? Bedenlerimiz, diğer atomlarla ve evrenle sürekli temas halinde olan atomlardan meydana geliyor. Her yedi yılda bir vücudumuzdaki tüm hücreler yenileniyor ve atomlar asla aynı kalmıyor. Vücudumuza yeni gelen "konuk" atomların ne tür bilgiler içerdiğini biliyor muyuz? Bu yönden baktığımız zaman bireysellik denen olgunun hiçbir geçerliliği kalmadığını görüyoruz. Herkesten ayrı zannettiğimiz varlığımız her şeyi kuşatan bir bağlantılar ağının içinde yok olup gidiyor.

Bu iki nokta, yüzeyde çeşitlilik şeklinde kendini sergileyen, ancak derinde tek bir bölünmez bütünlükten oluşan bir bilinçliliğin göstergesi olabilir mi? □

Kaynak: Yazarın *Hiçlik Denen Yer* adlı kitabından alınmıştır.

KONFERANS (Ücretsiz)

Pratik Felsefe Okulu ve Eğitim Programı

Graham SKELCEY

10 Şubat 2009, 19:30 - Bilyay Vakfı

Graham Skelcey, 1960 yılından beri profesyonel olarak şehir planlaması ve gelişmesi hakkında danışmanlık servisleri üzerine çalışmaktadır. Mezun olduktan kısa bir süre sonra 12 haftalık "pratik felsefe" derslerine katılarak School of Economic Science ile tanıştı. Okul içerisinde felsefe, meditasyon, Sanskrit dili ve vedik matematik derslerine katıldı. 1976'da derneğin hayırsever işlerle ilgili bölümüne üye oldu ve daha sonraki yıllarda dernek başkanlığı yaptı. Okul bünyesindeki ve Birlik Felsefesi üzerindeki çalışmalarını devam ettirmektedir.

At, Araba ve Sürücü Meseli

Maurice Nicoll

CALIŞMA'NIN insanın durumunu açıklamak için kullandığı yollardan biri de At, Araba ve Sürücü Meselinde bulunur. Bu meselde veya benzetmede, sıradan hali içindeki İnsan bir at, araba ve sürücü ile şu şekilde karşılaştırılır. İnsan, bu mesele göre, koltuğuna yerleşip atı ve arabayı kontrol etmesi gereken ama bir "meyhanede" içki içip neredeyse tüm parasını orada harcayan sürücüdür. Sürücü koltuğunda değildir çünkü sarhoştur ve bunun sonucunda at ya az beslenmiş ya da hiç beslenmemiştir, kötü durumdadır ve arabanın da hali haraptır ve tamire ihtiyaç duymaktadır. Gerekli olan ilk şey, sürücünün uykudan uyanması ve durumu hakkında düşünmeye başlamasıdır. Meyhanenin ne olduğunu, içkinin ne olduğunu, sarhoşluğun ne olduğunu hiç düşündünüz mü?

Şimdi, adamın belli bir dereceye dek ayıldığını ve kendine dair resimlerini ve yanılsamalarını biraz olsun terk ederek durumu hakkında düşünmeye başladığını varsayalım. Meyhaneden çıkmalıdır, o zaman atın ve arabanın halini görmeye başlayacaktır. At çok açtır, araba ise bayağı kötü durumdadır. Atın arabaya doğru biçimde koşulmadığını, yani at ve araba arasında dizginlerin bulunmadığını fark eder; yani sürücü ve at arasında iletişimi sağlayacak hiçbir şey yoktur.

Şimdi, meselin sadece bu bölümünü ele alalım; yani dizginler yok. Dizginler olmadıkça, sürücünün yerine yerleşmesinin yararsız olacağı açıktır. Belki de şimdiye dek anladınız; Entelektüel Merkez ve Duygusal Merkez arasında dizginlere sahip değilsiniz. Bu meselde at Duygusal Merkezi ve sürücü de zihni temsil eder. Düşünceler ve duygular arasında uygun bağlantılar yoktur. Zihnen düşünüp belirli bir biçimde davranmaya, örneğin kendini kaybedip öfkelenmemeye karar verebiliriz ama gerçek durum ortaya çıktığında, düşüncelerimizin duygularımız üstünde hiçbir kontrolünün olmadığını, yani atı kontrol edemediğini görürüz. Meselde bu durum, sürücü ve at arasında dizginlerin olmadığı anlamına gelir; tabi sürücünün yerinde oturduğunu varsayarak söylüyorum. Zihnen belli davranışımıza artık

izin vermeyeceğimize karar verip de başarısız olduğumuz doğru değil mi? Neden genellikle böyle olur? Atı kontrol edemeyiz. At, zihnin karar verdiği şeyden bağımsız hareket eder. Örneğin, tehlike karşısında çok cesur olmaya karar verebilirsiniz. Bir bomba patlar ve atı kontrol edemediğinizi görürsünüz. Her yanınız sapır sapır titrer, falan filan. Bunun nedeni sürücüyü ata bağlayan dizginlerin olmamasıdır. *Sorun şu ki, sürücü ve at farklı lisanlarda konuşurlar.* At –yani Duygusal Merkez– sürücünün –yani Entelektüel Merkezin– sözlerini anlamaz. G.’nin dizginlerden –yani sürücü ile atın iletişim kurma yolundan– ne kadar sık söz ettiğini hatırlıyorum. Duygusal Merkez hangi lisanı kullanır? Görsel imgeler lisanını kullanır. Duygusal Merkez hiçbir entelektüel sözü veya teoriyi bilmez ama görsel imgeleri anlar. Örneğin, tehlikeli bir durumda gerginlik hissediyorsanız, görünüşte son derece sakin olan bir adamla karşılaşmak ata –yani Duygusal Merkeze– yardımcı olur. Sakin adam görsel bir imgedir ve atı etkileyip sakinleştirir. Demek ki, bir bakış açısından bakıldığında, Duygusal Merkez görsel imgeler lisanı

ile yönetilmektedir. Sürücü, Duygusal Merkez ile nasıl bağlantıya geçebilir? Sadece düşüncelere sahip olmanın yeterli olmadığını anlıyorsunuz çünkü Duygusal Merkez ya da at genellikle sözcükler biçimini alan bu düşünceleri anlamaz. Demek istediğim, sıradan düşünüş genellikle lisan biçimini, sözcükler halini alır; “Cesur olacağım,” ya da “Onun dediklerini kafama takmayacağım,” gibi. Böylece, sürücüyü ata bağlayan bu dizginlerin ilginç şeyler olduğunu ve G.’nin niçin onlardan bu kadar sık söz ettiğini görmeye başlıyorsunuz. Şimdi varsayalım ki, sizi kolaylıkla negatif hale getirebilen bazı şartlarla karşı karşıyasınız. Kendinize “Negatif davranmayacağım,” veya “Bu duruma tepki göstermeyeceğim,” dersiniz ve zihninizde –yani sürücü– böyle pek çok cümleler kurabilirsiniz fakat o şartlar oluştuğunda at kontrolden çıkar. G.’nin bir keresinde Fransa’da şöyle dediğini hatırlıyorum: “Evet, sürücü bilir, at bilmez. At anlamaz. Sürücünün ne dediğini anlamaz.” Bunun anlamı, sürücünden ata uzanan dizginlerin olmadığıdır. Sürücü atı nasıl kontrol edeceğini bilmez. Düşüncelerini belli bir biçimde düzenleyerek atı kendi başına kontrol edebileceğini sanır. At sürücünün lisanını bilmez. Mesajları

almaz. *Ashnda, at sürücünün kararlarını bilmemektedir.* Ve eğer sürücü at hakkında, ata nasıl yaklaşacağı ve ona nasıl bir şeyler söyleyeceği hakkında bir şey bilmiyorsa, o zaman atı tam olarak kontrol edecek dizginler elinde olmadan sürücü koltuğuna oturmuş biri gibidir. At, sürücünün lisanını nasıl anlayabilir? Sürücü ister İngilizce, ister Fransızca, ister Almanca, ister Hintçe konuşsun ve düşünsün, at böyle sözel bir lisanı veya düşünceyi bilmez. Sanırım hepimiz, düşüncelerimiz ve duygularımız arasında dizginlerin olmadığını fark etmişsinizdir. Geçen gün uzun zamandır Çalışma'nın içinde olan biriyle konuşuyordum; bu kişi, bu dizginlerin sürücüyü ve atı birbirine bağladığını düşünmenin çok ilginç olduğunu ve kendini gözleme yoluyla böyle bir bağlantının olmadığını son derece açık görüldüğünü söyledi. Bu sözler, bana geçmişte söylenen birçok şeyi hatırlattı. Ayrıca Çalışma'daki bazı meselleri, bazı öğretmenleri nasıl kolayca kabullendiğimizi ve ne anlama geldiklerini hiç derinden düşünmediğimizi de hatırlattı. Size geçmişte de pek çok kez söylenmiş bir şeyi hatırlatmak isterim; Çalışma, işitilmiş olan şeyleri giderek daha derinden ve daha derinden görmek, demektir. İnsanlar Çalışma'yı yüzeysel olarak anlıyorlar; örneğin negatif duygularınızı gözlemlemelisiniz gibi, ama bunu yapmak ne kadar uzun zaman alır. Tüm gelişim, tüm içsel tekamül şu an yüzeyde gördüklerimizi daha derinden görmeye dayanmaktadır. Böylece insanlar bu at, araba, sürücü meselini ve sürücü ile at arasında dizginlerin olmadığını duyarlar ve bunu sadece bir ifade olarak alırlar. Örneğin, "At, araba, sürücü meselini bilmiyor

musun? Dizginlerin olmadığını bilmiyor musun?" diyebilirler. Evet ama hiç bunun ne anlama geldiğini düşündünüz mü?

Bu konuşmada *sürücünün uyanması* hakkında konuşmadığımızı anlamalısınız. Az da olsa uyanmış ve meyhaneden dışarı çıkmış sürücü hakkında konuşuyorum. Uykudan biraz uzaklaşmış, kibir ve kendilerine dair resimlerin biraz ötesine geçmiş olan insanlardan, Sahte Kişiliklerinin ötesini biraz da olsa görmüş, hiç de düşündükleri gibi olmadıklarını görmeye başlamış kişilerden söz ediyorum. Sarhoşluktan ayılinılan bu ilk uyanma safhası ne anlama gelir? Bu Çalışma'da, bir süre sonra sizden çok daha derin uyuyan insanları, sizden daha sarhoş kişileri –kendilerine verdikleri önemle, negatif halleriyle, her şeyi yapabilecekleri fikriyle vb. sarhoş olan kişileri– görmek mümkündür. Dediğim gibi, böyle kişilerden söz etmiyorum çünkü bir insan kendinde hiçbir şeyin hatalı olmadığını düşündüğü sürece, bu Çalışma'yı şu anki hallerine ekleyecekleri bir şey olarak gördükleri sürece, meyhanede sarhoş kalacaklardır. Tabi ki, sarhoş bir halde bir meyhanede olduklarını asla düşünmeyeceklerdir. Tam tersine, kendileri hakkında harikulade fikirlere sahiptirler; yani İrade sahibi oldukları, yapabildikleri, verimli oldukları, en iyiyi bildikleri, gerçek bir kalıcı "Ben"e sahip oldukları ve benzeri birçok fikre sahiptirler. Bu muhteşem yanılısamalardan uyanmadıkları, çaresizliklerini ve hiçliklerini hissetmeye başlamadıkları takdirde sürücü koltuğuna asla yerleşemeyeceklerdir. Biz, biraz da olsa uyanmış, sürücü koltuğunda oturmaya ve atı kontrol

etmeye çalışan, artık meyhanede tamamen sarhoş halde olmayan kişilerden söz ediyoruz.

Şimdi, sürücü ve at arasındaki dizginleri bağlamanın anlamlarından biri üstünde düşünelim. Sanırım, Çalışma'da yeterince ilerleyen bizler, bu bağlantı hakkında az da olsa bir şeyler bilmeye başlarız. Fakat sizi temin ederim ki, bu bağlantının *tam olarak* ne olduğunu size anlatmaya çalışmak benim için kolay değil. Hepiniz o tip soruları bilirsiniz: “Dizginlerin *tam olarak* ne olduğunu bana söyle misiniz?” Sıklıkla bize söylenen bir şey de, Büyük Bilgi için uzun uzun çalışarak ödeme yapmamız gerektiğidir. Bunu anlayan bir kişiyle karşılaştığımda bana, “Kendini Hatırlama tam olarak ne anlama gelir? Kendini gözlemleme tam olarak nedir? Bu Çalışma tam olarak ne hakkındadır?” gibi sorular sormaz. O kişinin yaşamdaki –yani meyhanedeki– sarhoş uykusundan uyanmaya başladığını bilirim. Sonra, bu kişinin insanlık üstünde oynanan korkunç ipnotizmden uyanmakta olduğunu da bilirim. Burada, meyhaneden dışarı çıkmakta olan, henüz ayaklarının üstünde pek dengede duramasa da muhtemelen ata ve arabaya bakmaya muktedir biri vardır. Sürücü koltuğuna turmanabilir ve (hepimizin yaptığı gibi) düşebilir ama yine de bunun, yapmamız gereken şey olduğuna dair bir anlayış mevcuttur. Ve sizi temin edebilirim ki, eğer bu noktaya vardysanız,

Çalışma'dasınız demektir. Tabi ki, meyhaneye sık sık geri dönebilirsiniz. Sık sık sürücü koltuğuna kadar turmanır ve tekrar düşersiniz ama artık bu Çalışma'nın ne hakkında olduğuna dair bir fikriniz oluşmuştur. Ve şunu da ekleyeyim; sürücü koltuğundan çok sık düşseniz bile, içinizde koltuktan düştüğünüzü bilen ve geri turmanmak için gerçek bir istek duyan bir şey daha oldukça, buna aldırmanın. Belirli türdeki negatif duygulara karşı çalışmak zorunda olduğunuz nokta burasıdır. Sürücü ve at arasında dizginler koşulu değildir ya da daha doğrusu, mekanik biçimde yanlış dizginler koşulmuştur. Bu dizginler şuurun birinci ve ikinci durumlarında yapılmamıştır. İlk durum gerçek uyku halidir, ikinci durum ise sözde uyanıklık hali. Entelektüel Merkez ve Duygusal Merkez –yani sürücü ve at– arasında doğru bağlantıyı kurmak için, sınırlı bir dereceye kadar da olsa kendinizi hatırlayabilmeli ve dikkat içinde olabilmelisiniz.

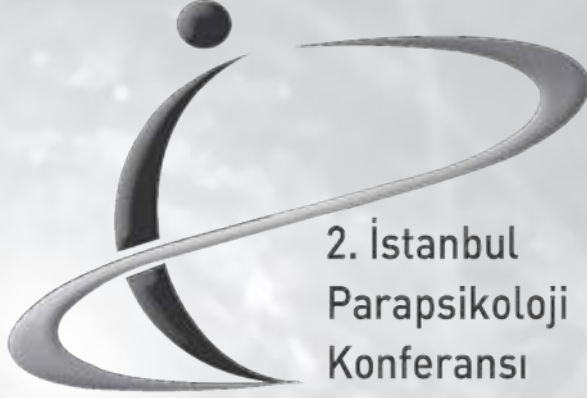
Peki, meseller niçin vardır? Niçin İnciller'deki öğretisi de meseller biçimindedir? Bunlar, görsel imgelerdir. At görsel lisansı anlar, sürücü ise sözcükleri ve mesel, bu ikisini bağlar. Görsel imgeler evrensel bir lisandır. İşaret dilidir. At sadece görsel imgelerin evrensel lisansını anlar. Bu nedenle, atı zihnen kontrol etmek istiyorsanız, sadece düşünmekle kalmayıp imgeleme de yapmak zorundasınızdır. Bu Çalışma'da bize öğretilenlerden biri de imgelemedir. Herhangi bir insana davranışlarınız açısından

düşündüklerinizi, imgelemelisiniz. Yani bu kişiyi imgelemeniz içine almalısınız. Bir insanı imgelemek, en derin anlamda bir dışsal kale alma biçimidir. (Bir başkasını kendiniz gibi, onun bireysel sorunlarını sanki siz o kişiymişsiniz gibi imgelemek, sürücü ve at arasındaki dizginleri koşmanın başlangıcıdır ve bu aslında ergeç başka bir insanı imgelemek anlamına gelir.) O kişiyi karşı negatif iseniz, onu doğru biçimde imgeleyemezsiniz. Duygusal Merkez'in negatif duygulardan arındığında durugörür olduğunu duymuşsunuzdur. Eğer görev icabı yapıyorsanız, başka bir kişiyi imgeleyemezsiniz. Buna kalkışmamanızı şiddetle tavsiye ederim. İmgeleme çok sakın bir faaliyettir, çok sakın bir süreçtir. Genel kural olarak, yolun ancak çeyreğine kadar gider, sonra vazgeçersiniz. Bir başka kişiyi, ancak kendiniz hakkında bir şeyler bildiğinizde doğru biçimde imgeleyebilirsiniz. Kendimizi bildiğimizde, birbirimiz için insan haline geliriz. Bize birbirimizi imgeleyip, imgelediğimiz kişiye "Derdin nedir?" diye sorduğumuz bir egzersiz verildi ve doğru biçimde yapılırsa, o kişinin size derdini söyleyeceği anlatıldı. Yani imge, sizinle konuşacaktır. Size sadece bunun mümkün ama çok zor olduğunu söyleyebilirim. Duygusal Merkez'in arındırılması Çalışma'daki görevlerden biridir. Bizler birbirimizi içten, dışta olduğumuzdan daha nazikçe ele almalıyız. Çalışma'nın belirli bir aşamasında, eğer *birbirimize* yanlış davranırsak birçok şey, bazı hastalıklar, baş ağrıları, ani kuvvet kaybı yaşamaya başlarız. Çalışma çok saf bir şeydir ve içsel saflığa dayanmaktadır. Şimdiye kadar hepimiz saf olmanın ne demek olduğunu anladınız. Saflıktan

kasıt nedir? Saflık, samimiyettir. Geçen gün biri gelip, başka birinin Çalışma hakkında çok kötü biçimde konuştuğunu duyduğunu söyledi ve sonra bunu bana anlatan kişinin, söz ettiği insana kızgın olduğunu öğrendiğimde pek eğlendim. Bu saflık mıdır? Öyleyse, bir başkasını imgelemeyi denediğinizde, bunu yapmak zaman alıyorsa ve eğer bu anlamda saf değilseniz uğraşmaya değmiyorsa, Çalışma'nın bütününe bu noktada ortaya çıktığını hatırlamalısınız. Arkanızda Çalışma yoksa, birbirinize yardım edemezsiniz. Bu imgeleme, Entelektüel Merkez ve Duygusal Merkez arasındaki bağlantıdır ve eğer birine doğru biçimde davranmak gibi bir hedefiniz varsa, bunu sadece düşünmeyip kendinizi doğru biçimde davranırken de imgelemelisiniz. Biraz saf imgelemenin herkese ve kendinize yardım etmesi olağanüstüdür. Sadece düşünmek yeterince yardım etmez, ama gereklidir. Sadece konuşmak her şeyden kötüdür çünkü konuşarak sıklıkla kendinizi haklı çıkarırız. Şunu ne kadar sık söylediğinizi biliyorsunuz: "Eh, ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım ve sana söz veriyorum, nahoş bir şey söylemeyeceğim." Sonra ne olur? Pekala, kendinizde bunu gözlemleyin. Sadece hayal gücünüzü ve kibrinizi beslediniz ve duruma yardım edecek hiçbir şey yapmadınız. Bir kedi ayaklarınıza süründüğünde sizi değil, kendini okşamaktadır, bunu bilirsiniz. İmgeleme, kendi kendini tatmin eden imajinasyon değil *yönlendirilmiş imajinasyondur*. □

Yazarın *Psychological Commentaries on the Teaching of G. I. Gurdjieff and P. D. Ouspensky* adlı eserinin II. cildinden çeviren: Neslihan Parlak.

2. İstanbul
Parapsikoloji
Konferansı

Ruhsallığın Bilimi (*Science of Spirituality*)

23-24 Mayıs 2009
Harbiye Askeri Müzesi

<http://ipc-istanbul.org/>

Bilim ve Mitoloji

Edward C. Whitmon

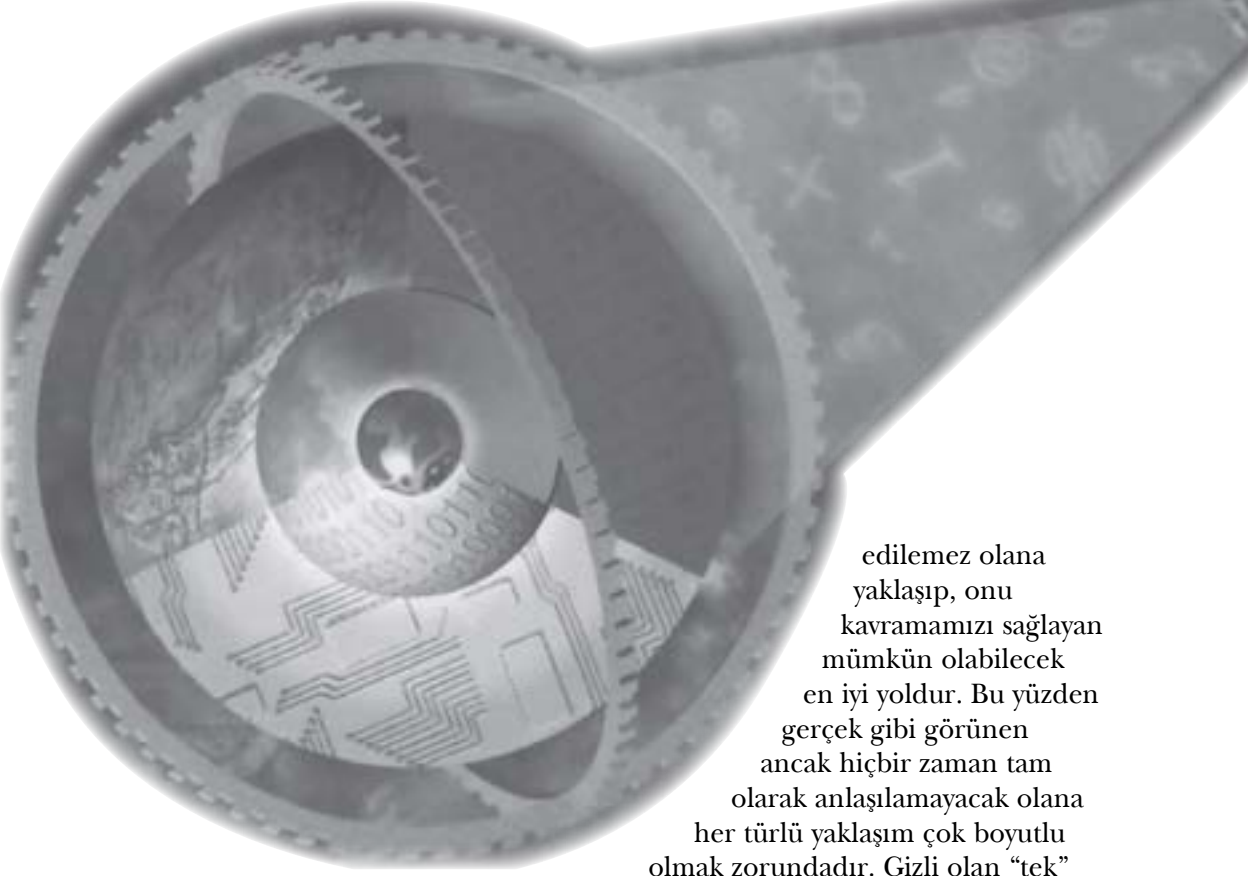
2. Bölüm

PEKİ, form nedir? Form dediğimizde, genellikle, forma sahip bir “şey” aklımıza gelir. Bunun keyfi bir varsayım olduğunu kavrayamayız. Örneğin, yıllar süren ayrılığın ardından eski bir dostumuzla karşılaştığımızda, bedeninin tek bir parçacığı ya da molekülüne bile, “onu” son gördüğümüzden bu yana aynı kalmamış olsa da, onu -yani onun formunu ya da şeklini- tanırız. Formu tanırız ve formdan yola çıkarak o forma “sahip” değişmez bir cevher oluştururuz.

Öyle ama “form” a sahip bir “varlık” yoksa bu form nedir? Tek söyleyebileceğimiz, formun Gestalt psikolojisinin yeterince ortaya koyduğu gibi, uzayda algılanan ilişki olduğudur. İlişki karşılıklı etkileşimin farkındalığına dayanır. Farkındalık ise form ve enformasyon ilişkisidir. Bu tanımlamalar döngüsü, kendi rasyonel zihinlerimizde şekil, ilişki, farkındalık, alan, form, örüntü ve enformasyon olarak ayırdığımız her şeyin, aynı ve aslında tanımlanamaz olan varlığın ya da “özün” farklı boyutlarıdır. Tanımlanamaz olan bu varlık ya da “öz”, “uzaydaki örüntü” olarak, bilinmeyen “özü” kavramımıza yardım eden zihin ve cevherden bağımsızdır ya da onlardan önce vardır.

Fizikçiler madde parçacıklarının gerçekliğine olan inancımızın bir illüzyon olduğunu söyler. Bu illüzyon, çağlar boyu Doğu felsefesinin maya tanımına benzerdir. Bu parçacıkların gerisinde yatan gerçeklik ise, daha önce sözünü ettiğimiz üzere sunyata ya da hiçliktir. Bu hiçlik, bir paradoks teşkil edecek şekilde, Batılı Hermetik gelenek tarafından pleroma ya da tamlık olarak adlandırılır. Hiçlik, o forma ya da enformasyona sahip olan hiçbir şey olmaksızın, arşetipik form ya da enformasyon potansiyelidir; maddeyi kavrayışımızın içinde şekillendiği açık düzeninin temelini oluşturan, kuşatıcı saklı bir yokluktur.

Bohm ve Pribram’ın en son teorik formülasyonlarına göre “beyinlerimiz, farklı bir boyuttan gelen, zaman ve uzayı aşan daha derin bir varoluş düzeninden gelen projeksiyonlar olan frekansları yorumlayarak, matematiksel

olarak objektif gerçekliği yaratır; beyin holografik bir evrenin kuşattığı bir hologramdır.” “Gerçeklik” her şeyin, aslında hiçbir şey olmayan her şey tarafından kuşatıldığı holografik bir evreni algılama biçimimizdir.*

Öte yandan Hindu kültüründeki maya kavramı, geleneksel olarak yalnızca bir illüzyonu değil, gerçekliği de ifade eder. Gerçeklik anlayışlarımız maya, yani illüzyonlardır. Ancak bu “illüzyonlar” bizim gerçekliğimizi teşkil eder. Jung’un tanımladığı şekliyle “sembolik” temsillerdir. Doğrudan doğruya kavrama kapasitemizin sınırlarını sonsuza dek aşana ve temsil

*Detaylı bilgi için bkz. *Holografik Evren*, Michael Talbot, Ruh ve Madde Yayınları, 1997.

edilemez olana yaklaşıp, onu kavramamızı sağlayan mümkün olabilecek en iyi yoldur. Bu yüzden gerçek gibi görünen ancak hiçbir zaman tam olarak anlaşılamayacak olana her türlü yaklaşım çok boyutlu olmak zorundadır. Gizli olan “tek” gerçek, kendini ifade eder ve ona insandan insana, kültürden kültüre, zaman ve mekana göre farklılık gösteren mitologemlerdeki pek çok farklı temsili yollardan yaklaşılması gerekir. Hepsi bir yıldızın farklı açılarından trigonometrik “filizleri” ile kıyaslanabilecek şekilde, öyküyü kendi açısından anlayarak “hakikati” çevresinde dönüp dururlar. Ne kadar çok açı dikkate alınır, doğruluğa o kadar yaklaşmış oluruz.

Böylelikle gerçeklik kavramlarımızın, duyularımızın adaptasyonuna ek olarak fantezi, duyular dışı algılama, düşünme ve hissetmenin imgeleme kapasitesini içeren olası algısal modların hem bilinçli hem de bilinçdışı yelpazesinin yanısıra, farklı zamanlarda farklı

kültürlerde doğan çeşitli mitolojik yaklaşımların sembolik anlayışını da içine alacak şekilde zenginleştirilmesi gerekir.

Freud ve Jung'un eserleri, mitolojik motiflerin psişik fonksiyonlara uygunluğunu gözler önüne sermiştir. Jung için bu semboller, kişisel olarak psişik ve zaman-mekan sınırlarını aşan ve kozmik dinamiklerin farkındalığını besleyen kolektif bir bilinçdışı "psişe"nin ürünüdür. Bu tür farkındalık, rasyonel zihinlerimizi aşar ve ancak kısmen algılanabilir. Son elli yıl içerisinde psikoterapi pratiği, sembolik olarak rüyaların yanısıra mitolojileri, masalları, dini gelenekleri ve simya inançlarını inceleyerek, bağlantılı ve önemli olmasına karşın insanın rasyonel farkındalığının kolay kolay erişemediği gerçeklik boyutlarını oluşturmak için onları sembol olarak kullanan çok boyutlu bir yaklaşımın deneyimsel değerini kabul etmektedir.

Bu tür mitologemler insanın rüyalarında ya da eş zamanlı imge ürünlerinde ortaya çıkabilir. Bunun en ünlü örneği, dans eden altı figür vizyonunun, Kekule'ye benzer molekülünün yapısına dair fikir vermesidir. Aynı zamanda kolektif fikirlerin doğasındaki eş zamanlı değişikliklerle birlikte doğabilir. İnsanın dikkatini geçmiş çağlardaki kültürel ataları kadar başka kültür ve çağlardaki mitlere de çeker. Bu mitologemler tıpkı bir dizi rüya gibi yaşanan anın önemine ışık tutabilir.

Çağımızda Taş Devri yaşantısını, Platonik ve Neoplatonik felsefeyi, Doğu öğretilerini önceleyen ve onların temelini teşkil eden kolektif fikirler ya da mitologemler, Batı'daki bilinçdışı derinliklerinden

yeniden doğmaktadır. Bu bakış açıları 1700'lerin rasyonel, pozitivist devrimiyle kanal değiştirmiştir. Gaia Hipotezi ve homeopati yerli kabilelerin, simyacıların ve Paracelsus'un fikirlerinin seyrine ivme katmıştır. Homeopati pratik olarak var olan cevherlerin herhangi birinin ya da hepsinin, maddi olmayan güç alanlarının -denilebilir ki "canların"- psikosomatik dönüşümlere yardım edebileceğini ve sağlığı fiilen etkileyip hastalığı etkisizleştirebileceğini göstermiştir.

Holografik evren (ve beyin) hipotezine göre, tıpkı insan yapımızın ve örüntümüzün kozmosunda bir farkındalık mevcut olduğu gibi, "psişe"lerimizde de evrenin yapısının farkındalığı mevcuttur. Bu farkındalığın ego bilincimizle ve rasyonel düşünce tarzımızla doğrudan doğruya ölçülebilmesi ya

da kavranabilmesi mümkün olmasa da durum değişmez. Bu hipotez geçerliyse, hastalık ve iyileşme dinamiklerini daha iyi anlamak için bilinçdışı materyalin, rüyaların ve mitologemleri kullanmanın deneyimsel bir değeri olacaktır.

Mitologemler, varlıkların ne olduğuna dair günlük rasyonel kavramlarımızla bire bir örtüşür tarzda ele alınmamalıdır. Bir koşulun ya da dinamiğin neye “benzeyebileceği” kıyaslamaya ait tanımlarla sınırlıdır. Mitologemler, “sanki” formunda bir koşulun nasıl yaşanabileceğinin çeşitli (ve hatta görünüşe göre uyumsuz) yollarını betimler. Şimdiye dek bu yaklaşımın uygulanması psikoloji ile sınırlı kalmıştır. Jung psişik dönüşüm ve böylelikle psişik iyileşmeyi yönlendirmeleri açısından mitolojinin ve özellikle de simyanın önemine vurgu yapsa da, yaşamının son yıllarına kadar ilgi alanı büyük oranda sembolizmlerinin daha geleneksel psikolojik boyutu ile sınırlıdır. Eş zamanlılık ve “unus mundus” hakkındaki son dönem yazıları dışında, Jung simyacıların maddenin ruhu ve canı ve de maddenin dönüşümleri hakkındaki iddialarını, özel psikolojik içeriklerin yansımaları olarak değerlendirme eğilimindedir.

Örneğin simyacılar kulak verelim:

Dünya... ölü bir beden değildir, kendisinin yaşamı ve canı olan bir ruh ile birlikte var olur. Mineraller de dahil olmak üzere yaratılmış olan her şey gücünü dünyanın ruhundan alır. Bu ruh yaşamdır. Yıldızlardan beslenir ve kendi rahminde sakladığı her canlıyı besler.

Ve:

Güneş, milyonlarca dönüşüyle, altını dünyaya ulaştırır. Güneş o imgeyi azar azar dünyaya işler ve o imge altındır. Güneş, Tanrı imgesidir. Kalp, insandaki güneş imgesidir, tıpkı altının dünyadaki güneş imgesi olması gibi... (Jung, *Collected Works*, 12. par. 444 ve 445)

Bu tür iddiaları, gerçekte süjeye ait olan dışsal bir obje ya da koşula hatalı olarak atfedilen psikolojik projeksiyonlar diye geçiştirmememiz gerekir. Şimdilerde bu ifadelerin algı hataları olmaktan çok öte, geçerli ilişkilere işaret ettiğini keşfediyoruz. Homeopati alanında altına ilişkin kanıtlamalar bunu göstermektedir. Metaforik açıdan projeksiyonlardan ziyade sembolik algılar olarak değerlendirilmeleri gerekmektedir.**

Simyacılar, sıradan cevherlerin altına dönüşmesinin, dünyasal varoluşta hareketsizce yatmakta olan içsel kutsal özün harekete geçirilmesi ve saflaşması şeklinde açıklarlar. Bu süreç “bozulmuş” cevherlerin “şifaya kavuşturulmasına” benzer. Bu dönüşümü gerçekleştiren lapis philosophorum (yani felsefe taşı), ancak ve ancak hem üzerinde çalışılan cevherin hem de uygulayıcının canının ve kişiliğinin katıldığı bir süreç sonucunda yaratılabilir. Bu taşın ya da sonsuz Benliğin psişe-cevher düzeyinde dönüşümü, saflaşması ve yaratılması, kozmik bir şifa gibidir. Dünyasal

**Bu fonksiyonel ilişkiler olgusunu, kişisel olarak Jung'un dikkatine sunma fırsatım olmuştu. Verdiğim bilgiler Jung'ta ilgi ve hayranlık uyandırmıştı. Ne var ki muhtemelen "psişe" ile ilgili özel meşguliyeti nedeniyle, bu ilgi onu psikosomatik açıdan incelemeye yönlendirecek kadar yeterli olmamıştı. Bunun yerine konu üzerinde benim çalışmamı önermişti.

iyileşme ise transpersonel bir Benliğe ya da varoluşun amacını temsil ve teşkil eden bir “içkinliğe” doğru akan bir psişe-cevher dönüşümü anlamına gelir. Jung bu süreci bireyleşme sürecinin psikolojik karşılığı olarak değerlendirmiştir. Şimdi fizyolojik olarak hastalık ve iyileşmenin hem insani hem de kozmik olabilecek bir süreç olan aynı bireyleşme sürecinin psikosomatik boyutları olma olasılığını değerlendirmek durumundayız.

Duygularımızı, zihnimizi ve bilincimizi de içeren varoluşun her düzeyinin ortak bir yaşam etkileşimi üzerinden, gözle görülür bedenlerin şeklini ve işleyişini belirleyen potansiyel, arşetipik düzene ve enformasyona sahip bir dünya organizmasının varlığını gösteren çok geniş bir kanıt yelpazesini ele aldık. Bu alan içerisinde zihin ve madde ayrı değildir. Bohm’un da ortaya koyduğu gibi zihin ve madde “bütünsel ve kırılmaya uğramayan bir hareketin farklı boyutlarıdır.” (Bohm, a.g.e, s. 11). Daha önce de üzerinde durduğumuz gibi farkındalık madde tarafından da paylaşılan bir nitelik olarak karşımıza çıkar. Gezegensimsi ve hatta muhtemelen kozmik bir alan fenomenidir.

Farklılıklarına rağmen izafiyet ve kuantum teorilerinin her ikisi de “evrenin kesintisiz bütünlüğünü”, Bohm’un ifadesiyle “saklı” düzeni (implicate or infolded, ç.n.) gerektirir. “Ayrı olarak var olan madde parçacıkları” ve “olağan zaman ve uzay kavramları” olarak algıladıklarımız, “daha derin bir düzenden türetilmiş formlar olarak soyutlanır. Bu olağan kavramlar gerçekten de açık ya da belirgin düzen (explicate or unfolded,

ç.n.) olarak adlandırılan düzende karşımıza çıkar.” (Bohm, a.g.e, XV).

Zihin ve maddeyi esas olarak ayrı ve bağdaştırılamazmış gibi değerlendirme alışkanlığı, ciddi sonuçlar doğurur. Bizleri psikosomatik gerçeklikle etkili biçimde ilgilenmekten alıkoyar ve Holistik iyileşme modelinin kabulünü engeller. Doğal ortamımızın kötüye kullanılmasının ve bozulmasının önünü açar. Çünkü gezegensel bedenimizi parçası olduğumuz bilinçli bir organizma olarak görmemizi önler. Çevremize zarar vermekle, kendimize zarar vermiş oluruz.

Simya felsefesi ve pratiği, hastalık ve iyileşmeyi anlamlı süreçler olarak kavramaya yönelik, daha holistik ve kapsamlı bir paradigma arayışımızı sezinlemiştir. Simya kendini cevherin dönüşümüyle ilgilenmekle sınırlamıştır. Ancak çalışmanın etkili olabilmesi için can, ruh, cevher ve beden arasında hiçbir ayrımın bulunmamasını şart koşturmuştur. Simyacılar modern fizikçilerin aracılık ilkesi olarak adlandırdıkları kavramı da sezinlemiştir. Aracılık ilkesine göre bir deneyin ya da laboratuvar etkinliğinin sonuçları deneycinin yaklaşımına ve konumuna göre belirlenir. Böylece her dönüşüm, hem süjenin hem de objenin beden, can ve ruh etkileşimini temel alır ve içerir. Dönüştürülecek madde için bile beden, can ve ruh laborantın bedeni, canı ve ruhu ile etkileşim içinde olmak zorundadır. Simyacıların holistik görüşü uyarınca, dönüşüm ve iyileşme eşittir. Altına dönüşürken her cevher “vücut bulmasındaki” kusurlardan arınmış olur. Ancak bu altın, aurum vulgi olarak adlandırılan sıradan altın ile karıştırılmamalıdır. Sadece

insani çaba ve kutsal lütuf aracılığıyla ortaya çıkan ve güneş ile ruhun sembolik bir göstergesi olan “saf” açık düzen ifadesinin “özü”dür. Buna ulaşma noktasındaki başarısızlıklar, hem cevher hem de can ve beden açısından hastalığa benzer. Sonuç olarak iyileşme beden, can ve ruhun gerçek dönüşümüyle simgelenmek durumundadır.

Simya kavramları, modern derinlik psikolojisinin bulgularıyla örtüşür. Aynı zamanda homeopatinin bulgularıyla teyit edilip yeni bir çerçeveye oturur. Homeopati, simyacıların can ve ruhun maddeyle birliği vizyonunu, deneysel ve klinik olarak doğrular.

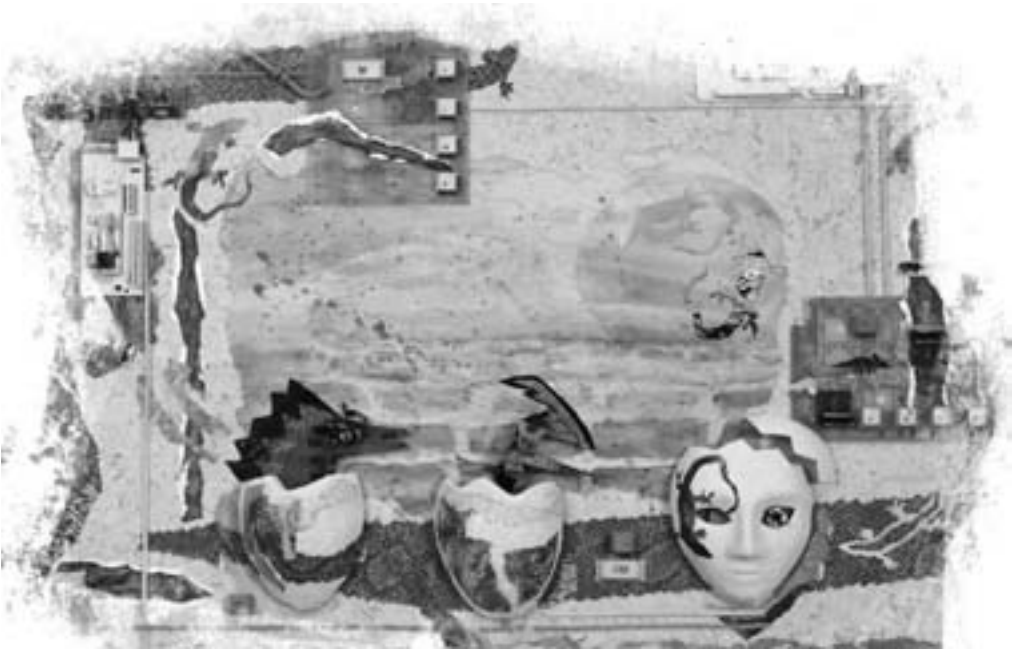
Simya parametresinin ve homeopatinin dönüşümsel çerçevesinde iyileşme, simyacıların “altın” yapma ya da arıtma fikrine benzer olarak bireyin Benlik ve dünya bütünlüğü ile bireysel entegrasyonunun, titreşimin ve birliğin yeniden yapılanmasını amaçlar. Bu, kuşkusuz yaşamsal sağlığın gelişmesini ve iyilik hissini de içerir. Ancak hastalık belirtilerinin ya da rahatsızlığın ortadan kalkması, tek başına gerçek iyileşmeyi yaratmaya

yetmez. Halihazırda resmi tıbbın tedavi girişimlerinin başlıca standardı ise hastalık belirtilerinin ya da rahatsızlığın ortadan kaldırılmasıyla sınırlıdır.

Gerçekten de iyileşmenin, yaşamın kurtarılması ya da korunmasıyla özdeş olması gerekemeyebilir. Bireyin bütünlüğü, ölüm olarak adlandırılan büyük dönüşümü gerektirdiğinde ve ona hazır olduğunda, iyileşme fiziksel ölümü kolaylaştırma anlamına gelebilir. Bu bakış açısına göre, bilinç maddeden doğmaktan ziyade ondan önce var olduğu için belirli bir maddi ya da bedensel ifadenin kesilmesinin, bireyselliğin de kesilmesi olarak kabul edilmesi gerekmez. Form çözünebilir ancak “form veren” (in-form, ç.n.) enformasyon sürebilir.

Öyleyse aradığımız yeni paradigma bizleri bilim öncesi bir çağa yönlendirmez. Güncel deneyimlerin bağlantılandırılmamış, yeterince anlaşılammış ve genellikle inkar edilmiş çoğu ayrıntısını, yeni yapısal görüşlerle kaynaştırır. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *İyileşmenin Simyası* adlı kitaptan alınmıştır.

Trans: Sihirli Benlik

*Henry Leo Bolduc
Marjorie V. Reynolds*

HER BİRİMİZİN içinde sihirli bir yer var, güvendiğimiz bir yer, ne olduğunu tam olarak anlayamasa da hoşumuza giden bir yer. Bunu düşünürken, meditasyon yaparken veya bir sorunumuza çözüm ararken deneyimleyebiliriz. Orada rahatlarız, varoluşumuzun tadını çıkarırız. Düşüncelerimiz berraktır. Kendimizi verimli hissederiz. Tamamen doğal bir şekilde, daha yüksek bir şuurluluğa girmişizdir.

Düş kurmak kolaylıkla bizi bu hale sokar; zihnen orada bekleyen aydınlanmayı duyumsarız. Belki de bu istem, bizimle iletişime geçmeyi arzulayan “yüksek benlik” ten kaynaklanmaktadır. Burası merak ve sihrin yeridir, büyük bilgeliğin mekanıdır; yüz yıllar boyunca azizler, mistikler ve kendini dine adanmış olanlarca ziyaret edilen bir şuur halidir. Böylesine yükselmiş bir farkındalık düzeyine *doğal trans* denebilir.

“Trans” kelimesinin bir tanımı “uykuya benzer bir durum”dur. Trans aynı zamanda “mistik bir kendinden geçiş” olarak da tanımlanır, tek ilgi odağının içeride keşfettiğimiz şeyler olduğu bir durumdur bu. Şuursuz bir durum değil, yüksek bir farkındalık düzeyidir. Mevcut dünyasal boyutun dışında var olan ve bizi, kendi yüksek benliğimize doğru, içimizdeki derinliklere yönlendiren bir aşkın şuurluluktur. Trans, aynı zamanda, bizi tüm ilhamların nihai kaynağına, Yaradan’a yaklaştırır.

Trans bir giriş kapısıdır; günlük yaşamımızda bizi çevreleyen dış dünya kadar gerçek ve canlı olan iç gerçekliğimize açılan bir giriştir. Bunlar, birlikte var olan iki farklı dünyadır yalnızca. Yaradan’ımıza bağlanmak; cennete, daha yüksek içgörü ve anlayış alemlerine ulaşmamızı sağlayan,

neşe ve mutluluk getiren sihirli bir yoldur. Ego ve beklentiler bir kenara bırakıldığında; kendini daha iyi hale getirmek, ilham almak ve ruh varlığını geliştirmek için bir araçtır trans. İçimizde hep var olan, istem ve arzu duyuyorsak bizi orada hazır bekleyen bir iç barış ve huzur halidir.

Trans bizlere Tanrı tarafından bağışlanan ilham ve yaratıcılık ile bağlantı kurma fırsatını verir. Ne kadar genç isek, iç alemimizle o kadar bağlantı içindeyizdir. Çocukken, oynadığımız oyunun çevremizdeki dünya kadar gerçek olduğu bir ruh haline sıkça girerdik. Oyunumuzun gerçekliğiyle o denli kaynaşmış olurduk ki, öğle veya akşam yemeğine çağrıldığımızda hiç aldırılmazdık. En sonunda o halden koptuk ve dış gerçekliğe kapıldık ama oyun sırasında daldığımız hayal ve içsel öğrenmenin zengin dünyası bizi çağırıp durmakta.

Yetişkinler olarak bu büyülü alemi yeniden ziyaret edebiliriz. Transın içerdiği gerçeğe yaklaşmak için, bazen bir çocuğun masum ve temiz kalpli ruhuna ihtiyaç duyabiliriz. “Çocuk gibi” deyiimi bazılarınca toyluk veya saflık olarak anlaşılabilir, ama bir çocuğun merak ve sihir ile dolu dünyasında büyük bir bilgelik yatar. “Çocuk gibi” ve “çocuksu” tanımları arasındaki farkı görebiliriz. Büyük bir öğretmen şöyle demişti; “Küçük çocuklar gibi olmadıkça, cennetin krallığına hiçbir şekilde giremeyeceksiniz.”

Cennetin Krallığı

ÇOCUK yanımızla bu “cennetin krallığının” içimizde olduğunu anlarız. Onun için yanıp tutuşuruz.

Onu ararız. Çoğu zaman da buluruz. Yetişkin yanımızla, işleri karıştırmaya meyilliyizdir. Amerikalı filozof Thoreau şöyle önermişti, “Sadeleş, sadeleş, sadeleş.” Yaratıcılığımızı çocukken anladığımız şekilde ortaya koyma yeteneğimizden giderek uzaklaşıyoruz. Nasıl transa girebileceğimizi unuttuk, yaratıcılık yeteneğimize kavuşmak ve kullanmak için kendimizi özgürlüğe nasıl açacağımızı unuttuk.

Doğal transın kullanımı yaşamın hazinelerine giden kapıları açabilir ve bizi dahilik düzeyine çıkarabilir. Soruların yanıtlarını, aradığımızın haritasını ve hedefleri gerçekleştirmek için gerekli enerjiyi barındıran o bilge ve verimli iç benliğe giden doğal bir içsel yoldur trans.

Peki, trans nedir ve ona ulaştığımızı nasıl anlarız? Hiç de ummadığımız bir zamanda transa girmiş olabiliriz: şahane bir gün batımını seyrederken, kendi yaşamımızı daha iyi anlamamızı sağlayan ve büyük gerçeklere götüren derin düşüncelere daldığımızı farketmişimizde. Oturmuş meditasyon yaparken veya Yaradan’a ulaşmaya çalışırken huzura erdiğimizde, aniden sınırsız bir haz içinde, orada olduğumuzu anlarız. Bizi gevşeme aşamalarından yavaşça geçiren bir ipnoterapist sayesinde kendimizi bu şuur düzeyinde bulabilir ve böylece açılan kapıların ardındaki içsel gerçeklikleri arayabiliriz. Daha sonra, kendimizi ipnoza sokmayı öğrenerek, başka bir kişinin yardımı olmadan da transa girebiliriz.

Trans, dış dünyada ne olup bittiğinin farkında olduğumuz ama kendimizi ondan ayırdığımız, içsel ve huzurlu bir haldir. İçsel çalışmayı ve yapıcı hayallerimiz sayesinde

mucizeleri gerçekleştirdiğimiz bir zihin düzeyidir.

Zihnin Bahçesi

TRANSA girdiğimizde, “zihnin bahçesine” gireriz. Bahçeler genellikle güzellik, uyum ve sukunetin hüküm sürdüğü hoş, huzur ve ilham dolu yerlerdir. Deneyimlemekten ve içinde çalışmaktan hoşnut olduğumuz zevklerdir. Trans durumunda, bizler zihnimizin bahçelerinde çalışırız.

Zihnimizin bahçesine ne ekersek, büyüyerek yaşam deneyimimizi oluşturur. Ne düşünürsek, yaşamımızın gerçeği haline gelir. Hayal tohumlarını ekerek güzel, yararlı ve inanılmaz derecede ilham dolu şeyler yetiştirebiliriz. “Hayal etmek” “var olmayan bir şeyin resmini zihinde tutmak” demektir. İşte, zihnimizin bahçesinde böyle çalışabiliriz. Zihnimizde başarının resmini tutarsak, başarılı oluruz. Zihnimizde zenginliğin resmini canlandırırsak, gerçekleşir. İyileşmeyi hayal edersek, iyileşiriz. Ne ekersek onu biçeriz.

Bu şeyler ancak onları gerçek yaşam enerjisiyle doldurduğumuzda gerçekleşeceklerdir. Sadece oturup bazı şeylerin gerçekleşmesini beklemek, istenilen sonucu nadiren sağlar. Trans sırasında keşfettiğimiz ilhamı, yol göstericiliği ve güveni kullanarak içimizdeki güç üzerinde çalışmamız gereklidir. Burası, kendimizi gerçekleştirdiğimiz bolluk bahçesinin yeşerdiği yerdir. Daha sonra dış dünyada, rüyalarımızın gerçeğe dönüştüklerini gözlemleriz. Trans boyunca iç dünyamızda yaptığımız çalışma, gerçekliği dış dünyaya taşır.

Bazı insanlar “trans” kelimesinden korkarlar çünkü trans sırasında kontrolün kaybedildiğine veya başka birinin kontrolüne girildiğine inanırlar. Aslında trans hepimizin içinde var olan ve kendimizi yeterince sakinleştirebildiğinde deneyimlediğimiz doğal bir haldir. Yine yanlış anlaşılan bir terim olan ipnoz ise, zihni transa sokmak için kullanılan bir yöntemdir: Sakin, doğal ve içsel yolculuklara götüren ve dıştan içe uzanan bir yoldur.

Transa ister ipnoz veya kendi kendine ipnoz ile, ister meditasyon ile girelim yolumuz hep aynı yere varır: kendimiz hakkındaki gerçeği deneyimlediğimiz, gönlümüzün o büyüklü, şahane mekanına. Orası iyi bir yerdir; özel yeteneklerimizi en iyi nasıl kullanacağımızı öğrendiğimiz ve belki de yenilerini keşfettiğimiz bir yer. Arayanlarca bulunan, neşeli ve faydalı gizemlerin yeridir orası.

En güzel yanı da, nefes aldığımız hava gibi bedava olmasıdır. Ruh varlığı için pozitif sonuçlar yaratan bir şölendir. Kimse bizi oraya gitmeye zorlayamaz ama gidecek olursak, enerji ve yaşam ile dolarız. Zihnimizin, ruhsal enerji veren niteliklerin yetişip büyüdüğü bahçesini ziyaret ederiz. Orada deneyimlediğimiz güzellik ve gerçek bizi tekrar tekrar çağırmaktadır. □

ÖYKÜ

Metrodaki Kemancı...

SOĞUK BİR OCAK SABAHI, bir adam Washington DC'de bir metro istasyonunda, kemanla 45 dakika boyunca altı Bach eseri çalar. Bu süre içinde, çoğu işe yetişme telaşındaki yaklaşık bin kişi kemancının önünden geçip, gider.

Kemancı çalmaya başladıktan ancak üç dakika kadar sonra, ilk kez orta yaşlı bir adam kemancıyı fark edip yavaşlar ve birkaç saniye sonra da gitmek zorunda olduğu yere yetişmek üzere yine hızla yoluna devam eder.

Kemancı ilk bir dolar bahşişini bundan bir dakika kadar sonra alır. Bir kadın yürümeye ara vermeksizin parayı kemancının önüne koyduğu kaba atarak, hızla geçer gider.

Birkaç dakika sonra, bir başka adam duraklayıp, eğilerek dinlemeye başlar ancak saatine göz attığında işe geç kalmamak için acele ettiğini belirten ifadelerle hızla yoluna devam eder.

En fazla dikkatle duran ise üç yaşlarında bir oğlan çocuğu olur. Annesinin çekiştirmelerine rağmen, çocuk önünde durur ve dikkatle kemancıya bakar. En sonunda annesi daha hızlı çekiştirerek çocuğu yürümeye zorlar. Oğlan arkasına dönüp dönüp kemancıya bakarak, çaresizce annesinin peşinden gider. Buna benzer şekilde birkaç çocuk daha olur ve hepsi de anne-babaları tarafından yürümeye devam için zorlanarak uzaklaştırılırlar.

Çaldığı 45 dakika boyunca kemancının önünde sadece 6 kişi çok kısa bir süre durur. 20 kişi duraklamadan yürümeye devam ederek para verir. Kemancı çaldığı süre içinde 32 dolar toplar. Çalmayı bitirdiğinde ise sessizlik hakim olur ve kimse onun durduğunu fark etmez, alkışlamaz.

Hiç kimse onun dünyanın en iyi kemancısı Joshua Bell olduğunu ve elindeki 3,5 milyon dolarlık kemanla, yazılmış en karmaşık eserleri çaldığını anlamaz. Oysa Joshua Bell'in metrodaki bu mini konserinden iki gün önce Boston'da verdiği konser biletleri ortalama 100 dolara satılmıştı...

Bu gerçek bir hikayedir ve Joshua Bell'in öylesine bir kılıkla metroda keman çalması, Washington Post gazetesi tarafından algılama, keyif alma ve öncelikler üzerine yapılan bir sosyal deney gereği kurgulanmıştır. Sorgulanan şeyler; "Sıradan bir yerde, uygunsuz bir saatte güzelliği algılayabiliyor muyuz? Durup ondan keyif alıyor muyuz? Beklenmedik bir ortamda, bir yeteneği tanıyabiliyor muyuz?" idi...

Bu deneyden çıkarılacak kıssadan hisse ise, dünyanın en iyi müzisyeni, dünyadaki en iyi müziği çalarken, önünde durup dinleyecek bir dakikamız dahi yoksa, başka neleri kaçıırıyoruz acaba?

Joshua Bell
metroda
çalarken

□

EARTH 3. YAZ OKULU

Maria Angelina Pereira

Psikopatolojinin Bedene Etkisi

Hazırlayan: Diba Ayten Yılmaz

2. Bölüm

AVRUPA REGRESYON TERAPİSİ BİRLİĞİ, üçüncü yaz okulunu 5-8 Ağustos 2008'de Portekiz'in Faro kasabasında gerçekleşen Yaz okulunda sunulan atölye çalışmalarının özetlerini sizlerle paylaşacağımız yazı dizimizde, Maria Angelina Pereira'nın "Psikopatoloji Bedeni Nasıl Etkiliyor" adlı çalışmasını sizler için Diba Ayten Yılmaz özetledi:

Portekizli psikiyatr ve regresyon terapisti Maria Angelina Pereira, "Psikopatoloji bedeni nasıl etkiliyor?" sorusuna kendi çalışmalarından cevaplar

verdi. Bu atölye çalışması boyunca biz katılımcılara İngilizce "working by proxy" denilen ("vekaleten çalışma" olarak çevrilebilir) uygulamaya ilişkin bir örnek çalışma yaptı. Bu çalışma, Reiki uygulayıcılarının bildiği uzaktan şifa gönderme çalışmasına benzetilebilir. Şifa ihtiyacı olan kişi o anda Reiki vermek üzere yakınımızda değilse uzaktan şifa enerjisi gönderebiliyoruz.

Tıpkı Reiki'de olduğu gibi o anda yanımızda olmayan veya bir terapi çalışmasına katılacak veya cevap verecek durumda olmayanlar için onların yokluğunda bu uygulama yapılabilir. Reiki'den farklı olarak bu uygulama için o kişinin bir yakını aracılığıyla çalışmak mümkün. Çocuklara, çok yaşlı veya hastalara bu çalışma aracılığıyla destek vermek mümkün olabilir.

Bu çalışmaya da Reiki'de olduğu gibi öncelikle "bu çalışmayı yapmak uygun mu" diye sorup izin alarak başlanıyor. Bu çalışma doğrudan çalışmaya uygun olmayan bazı kişilerin sorunlarını çözmeye aracı olmayı mümkün kılıyor.

Maria, bu örnek çalışmayı Hollandalı bir terapist arkadaşın oğluna ilişkin yaptı. Şu anda on dört yaşında olan oğluna çocukken öğrenme bozukluğu tanısı konmuş ve kendisi denenilen çeşitli tekniklere yanıt vermiyordu. Maria katılımcı arkadaşın transa geçmesini sağladıktan sonra oğlu ile ruhsal boyutta bir

araya gelip konuşmasına aracı oldu. Öncelikle bu çalışmanın uygun olup olmadığını öğrendiler. Bu kısa seans boyunca Maria, terapist arkadaşın ve oğlunun bazen yüksek benliğine bazen rehberine sorular yöneltti. Öncelikle bu durumun nasıl ve ne zaman başladığını öğrendiler. Çocuk 2,5 yaşında iken dedesi onu çok kısa bir süreliğine arabada bırakıp bir yere gidiyor. Çocuk o anda uyuduğu için, dede uyandırmak istemiyor ve çok kısa bir süreliğine dışarı çıkıyor. O anda uyanan çocuk yalnız olduğunu fark ederek korkuyor. Böylece şu anda on dört yaşında olan gencin bu durumu ne zamandan beri yaşadığını öğrendik. Nasıl başladığını öğrendikten sonra Maria çözüm konusunda araştırma soruları yöneltti. Dedeyle oğul konuştular ve bu olaydan dolayı birikmiş olan negatif enerji çözüldü.

Bu atölye çalışmasından esinlenerek yaptığım çalışmalardan iyi sonuçlar aldım ve birini sizlerle paylaşmak istiyorum. Bir seans çalıştığım genç kadın, ağabeyinin dengesiz davranışları dolayısıyla annesinin ve kendisinin rahatsızlığını dile getirdi. Ağabeyi daha önce doktora gittiğinde ruh sağlığının bozuk olduğu anlaşılmış fakat kendisi durumunu kabul etmediği için tıbbi tedaviyi ve psikologa gitmeyi de kabul etmiyor. Danışan genç kadının en büyük problemi; ağabeyi tüm rahatsızlığını annelerine yansıtıyordu ve anne de genç kadına. Bu durumdan çok rahatsız olan ve ne yapacağını bilemeyen kadın her çözüm yolunu araştırıyordu.

Çalışmaya başladığımızda öncelikle bunu yapmak için uygun mu diye genç kadının yüksek benliğinden ve rehberlerden izin aldık. Ve daha

sonra genç kadın ruhsal boyutta ağabeyiyle bir araya gelerek iletişim kurdu. Şu anda içinde bulunduğu durumun hangi zaman ve olaydan kaynaklandığını öğrendik. Ve bu durumda ona nasıl destek verilebileceğini konuştular. Hem ağabeyinin hem danışanın taşıdığı bazı olumsuz enerji yükleri rehberlerin de desteğiyle çözüldü. Ve hem danışan kadının hem annesinin ona karşı anlayışlı ve sevgi dolu olmaları konusunda rehberlerden mesaj aldılar. Onu olduğu gibi kabul ederek sevmeleri birçok olumsuz duyguyu çözebilecekti. Kadın anlayış ve sevgi enerjisini ağabeyine gönderdi ve çalışma tamamlandı.

Çalışmadan sonraki günlerde arayan genç kadın, ağabeyinde ciddi değişiklikler olduğunu belirtti. Hem anneyle olan ilişkiler düzelmiş hem de ağabey annesine ve kardeşine yakınlık göstermeye ve iyi geçinmeye başlamıştı. Ağabeyin garip takıntıları bitmiş ve “sanki normale dönmeye başlamıştı”.

Bu çalışmanın herkese ve her soruna iyi geleceğini ummak ve beklemek tabii ki yanlış olur. Ama en azından bazı durumlarda bazı kişilerle çalışmayı ve sorunlarını çözmeyi mümkün kılıyor. Tıpkı Reiki’de olduğu gibi spiritüel enerji çalışmaları herkes tarafından aynı şekilde yaşanmaz. Ve sonuçları da aynı olmaz. Spiritüel çalışmaların tıbbi tedavilerin yerine geçmediğini hatırlamakta fayda var. Bu çalışmalar bizlerin varoluşumuzu ve hayatın dinamiklerini biraz daha geniş bir bakış açısıyla değerlendirmemize ve bazı ruhsal enerji tıkanıklıklarını çözmemize katkıda bulunuyor.

(Devam Edecek)

Psi'ye Sahip Olmak İçin Psişik Bir Deneyim Yaşamak Gerekli midir?

John Palmer

University Hospital Z, Nöroloji Kliniği, İsviçre

1. Bölüm

PSİŞİK FENOMEN, insan zihninin en büyük gizemleri arasındadır. Amerika Birleşik Devletleri'nde ve Avrupa'da gerçekleştirilen anketler, bu ülkelerdeki nüfusun yarısından çoğunun, yaşamları boyunca en az bir kez olmak üzere Duyu Dışı Algılama (DDA) fenomeni yaşadığını tutarlı bir biçimde ortaya koymaktadır. Öyleyse ender rastlanan olaylardan söz etmiyoruz. Bu tür deneyimleri nasıl açıklayabiliriz?

Benimseyebileceğimiz üç yaklaşım mevcuttur.

Bunların her biri farklı bir anlayış türünü beraberinde getirmektedir. Bu yaklaşımların ilki, doğrudan deneyime dayanır. Örneğin, ölümün sınırına kadar gelmiş insanlardan bazıları, Ölüme Yakın Deneyimler (ÖYD) yaşadıklarını iddia etmektedirler. Klasik bir ÖYD'de, insanlar büyük bir huzur ve dinginlik yaşamalarına ek olarak bedenlerini terk etme

ve bir tünelin içinden parlak bir ışığa ulaşma hissini deneyimlemektedir. Bu ışık, yerini daha sonra alternatif bir gerçekliğin vizyonlarına bırakmaktadır. Orada çoğu zaman ölmüş yakınları ya da dinsel kişiliklerle karşılaşmaktadır. Bu figürler, onlara genellikle dünya üzerindeki işlerinin henüz tamamlanmadığını ve bedenlerine dönmeleri gerektiğini söylemektedir. Deneyim bu noktada son bulmaktadır. ÖYD yaşayan insanlar, genel olarak bu tür deneyimleri, gerçekten öldüklerinde ölümden sonra yaşamın neye benzeyeceğinin gerçek bir özeti olarak yorumlamaktadır ve sonuç olarak ölüm korkusunu bir kenara bırakmaktadırlar. Deneyim, insanı kendi anlamına ilişkin kesin bir hisle bıraktığı için, deyim yerindeyse kendi kendini yorumlamaktadır.

İkinci yaklaşım, büyük bir bilgeliğe sahip olduğu düşünülen otoriteler tarafından getirilen açıklamalara dayanır. Dünyadaki belli başlı dinlerin tümü, psişik deneyimleri kabul eder ve onları kendi dinsel öğretileri çerçevesinde yorumlar. Örneğin, Hinduizmde psişik deneyimler, insanın aydınlanmaya doğru ilerleyişinin belirli bir noktasında ulaştığı dikkat dağıtıcılar olarak kabul edilir. Batı'da da psişik fenomenin, genellikle dinlerin ana akımlarında oynadığı rolden daha belirleyici bir rol oynadığı dinsel kültlere rastlamak mümkündür. Bu tür grupların esas gündemlerinden biri, bu tür deneyimler yaşayan insanlara, yaşadıkları şeyleri anlamlandırmak üzere yardım etmektir.

Üçüncü yaklaşım ise Batılı bilim dünyasının temsil ettiği şekliyle sistematik deneysel araştırmaya dayanır. Bu bilimsel yaklaşım, diğer alternatifleri yetersiz oldukları gerekçeyle reddeder. Örneğin, bilim adamı, ÖYD ile ilgili olarak, insanın

dış bir gerçekliği algıladığından nasıl emin olabileceğini sorgulayacaktır. Bunun, özel bir rüya türü gibi, insanın kendi zihninin ürünü olup olmadığını değerlendirecektir. İnsanın deneyimlediği gerçekliğe inanması, deneyimin objektif gerçekliği açısından güvenilir bir kaynak değildir. Zira bu inancın kendisi "rüya"nın bir parçası olabilir. Örneğin, paranoid şizofrenler, dış bir gücün kendilerini zulmetmek istediğine ciddi bir biçimde inanır. Ancak onların dışındakiler, bu tür inançların yanılığara veya sanrılara dayandığından oldukça emindir. Bu noktada dikkatli olmakta fayda vardır. Hiçbir surette psişik deneyimlerin yanılığara dayandığını ya da bunları yaşayanların zihinsel olarak hasta olduğunu iddia etmiyorum. Aksine, Batı'daki bazı psikiyatrların, sırf psişik deneyimler yaşadığı için bir insanı zihinsel olarak hasta kategorisine sokmasını ve ardından da ona halüsinasyon giderici uyuşturucu ilaçlar kullandırmasını skandal olarak değerlendiriyorum. Zihinsel hastalık, insanın dünya üzerindeki fonksiyonlarını gerektiği gibi yerine getirme kapasitesine sahip olamaması şeklinde tanımlanması uygundur. Görece sık psişik deneyimler yaşayan insanlar bu fonksiyonlarını gayet iyi yerine getirmektedir. Kaldı ki bu tür psişik "halüsinasyonların" gerçekten de dünyadaki ayırt edilebilir olaylarla örtüştüğüne ve böylece yanılığa dayanmadığına dair objektif kanıtlara zaman zaman ulaşabiliyoruz.

Bilim adamları, ruhsal irtibat yoluyla bilgi alındığı iddiaları konusunda da benzer bir sorun yaşamaktadır. Psişik olayların açıklaması, dinin kendisini ya da dinsel kültürleri tanımlayan dinsel

kişilikten geldiğinde, bu kişiliğin tıpkı sıradan bir insan gibi kendi kendini kandırdığını nasıl bilebiliriz? Örneğin, Hristiyanlık takipçilerinden imana dayalı öğretilerini benimsemesini ister. Ancak bilim, kaderin bilgiye ulaşmanın geçerli bir yolu olduğunu kabul etmez ve bu nedenle de Batı’da genellikle dinle çatışmaya girer.

Bu uzun girişin amacı, aslında üzerinde durmak istediğim parapsikoloji konusu için bir çerçeve oluşturmaktır. Parapsikoloji, bilimsel yöntemlerin ve ilkelerin, psikik fenomen incelemelerine ya da daha basit bir ifadeyle “psi” incelemelerine uygulanmasıdır. Bu nedenle parapsikologlar, en azından üstlendikleri profesyonel rollerinde, doğrudan deneyimi ya da vahiyi psi anlayışına dönük geçerli yollar olarak kabul etmezler. Bu anlayış, ancak uygun bir biçimde gerçekleştirilen bilimsel araştırmalardan gelebilir. Bununla birlikte parapsikologlar, diğer bilim adamlarının karşılaşmadığı özel bir sorunla karşılaşır. Bilim adamlarının geneli, araştırmaları sonucunda psi’nin rahatlıkla uymayacağı belirli bir dünya geliştirmiştir. Bu bilimsel dünya görüşünde, psi imkansızdır. Psi’nin bir biçimde gerçek olduğu ortaya konabilirse, bu dünya görüşünün yeniden şekillendirilmesi gerekecektir ya da uygulanabilirlik kapsamı sınırlandırılacaktır. Bu da bilim adamlarının geneli açısından istenmeyen bir durumdur. Kabul gören bilimsel görüşe böylesine güçlü bir meydan okuma niteliği taşıdığından, genel anlamda bilim, psi için doğadaki diğer fenomenler için beklediğinden daha güçlü kanıtlar beklemektedir.

Büyük çoğunluk bu tür kanıtların var olmadığına ısrarcıdır. Bu durum, çoğu parapsikoloğun ulaştığından farklı bir sonuca işaret etmektedir.

Bilim adamları bazen parapsikoloji ile dini uygun olmayan bir biçimde birbirine karıştırmaktadırlar. Böylece (materyalist iseler) dinden duydukları rahatsızlık, parapsikolojiyi de içine alacak şekilde genişlemektedir. Kısmen psi iddialarına yanıt vermek amacıyla Amerika Birleşik Devletleri’nde kurulan ve ancak dünya çapında etkinlikler yürüten bir organizasyon mevcuttur. Paranormallik İddialarını Bilimsel Olarak Araştırma Komitesi (CSICOP) adındaki bu organizasyonun kökleri ateizm ile yakından bağlantılı olan seküler hümanizme dayanmaktadır. Bu grubun, psi’ye karşı bilimsel dünya görüşünü savunurken sarf ettiği gayret, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki kökten dincilerin kendi gündemlerini dayatırken sarf ettiği gayreti anımsatmaktadır. Kökten dinciler örneğin, bilimsel temellere dayanan evrim teorisine alternatif olarak kreasyonizm (yaratımcılık TG) teorisini desteklerken böyle bir gayret sarf etmiştir. Bilimsel dünya görüşünün köktenci karakterinin, CSICOP için bir tür din teşkil ettiğini söylemek abartılı olmayacaktır. Aynı şekilde paranormalliğin bazı unsurları da psi’nin hakim bir rol oynadığı transpersonel dünya görüşünü savunurken benzer bir gayret sergilemektedir. Bu açıdan bakıldığında, psi tartışması esas olarak dinsel bir karşıtlık olarak görülebilir. Tartışmanın Batı’da böylesine derin ve ateşli bir biçimde yaşanması da bundan kaynaklanmaktadır. Oysa ki psi tartışmasının her iki tarafı da kendini

ana dinlerle özdeşleştirmemektir. Ana dinlerin, en azından daha köktenci olan taraftarları, bu tartışmayı çok daha geniş bir ölçüğe taşımaktadır. Çoğu parapsikolog, psi'nin doğası hakkında daha ılımlı bir tutum benimsemekte ve bunu bir dinsel sorun olarak görmemektedirler. Yine de etraflarında sürüp gitmekte olan dinsel tartışmadan olumsuz yönde etkilenmektedirler.

Parapsikoloji hakkında fazla bilgiye sahip olmayanlarınız için, üzerinde çalıştığımızın tam olarak ne olduğuna

ilişkin birkaç tanıtıcı vurgu yapmak istiyorum. En azından Batı'da nüfusun genelinde bu konu hakkında bir takım tartışmalara sık sık rastlanmaktadır. Alanın sınırları, aslında olması gerekenden daha geniş çizilmektedir. Halbuki parapsikologlar örneğin astroloji, UFO'lar, tarlalardaki izler, Büyük Ayak ya da piramitlerin gücü gibi konularını araştırmaktadırlar. Araştırma alanımız, canlılarla çevrelerindeki dünya arasında olağan beş duyunun kapasitesini ve dünyayla fiziksel olarak etkileşim kurabilme yeteneğimizi aşar görünen iletişimle sınırlıdır. Bu iletişim iki temel kategoriye ayrılabilir. Bunların ilki, duyu dışı algılamadır ve ilerleyen bölümlerde DDA olarak kısaltılacaktır. DDA, bilinen beş duyunun dışındaki araçlarla enfomasyona ulaşılması anlamına gelmektedir. İkincisi ise "psikokinezi"dir ve ilerleyen bölümlerde PK olarak kısaltılacaktır. PK, bilinen fiziksel enerjilerin dışında yer alan ya da onlara ilave olan güçler ya da süreçler aracılığıyla çevremizdeki dünyayı etkileme yeteneği anlamına gelir. DDA ve PK birbiriyle karşılıklı ilişki içinde var olmaktadır: DDA, organizmaya dışarıdan enfomasyon girişi olarak, çevreye ne yapacağını söylemesi anlamına gelen PK ise organizmadan çevreye enfomasyon çıkışı olarak düşünülebilir.

DDA, enfomasyonun geldiği kaynağa göre üç alt kategoriye ayrılır. Kaynak bir başkasının zihni olarak değerlendirilirse, bunu telepati olarak adlandırırız. Günlük kullanımda ise zihin okuma ya da zihinler arası iletişim olarak adlandırılabilir. Kaynak, maddi bir obje ya da olay olarak değerlendirilirse, bunu

klervoyans veya durugörü olarak adlandırırız. Enformasyon kaynağı, henüz gerçekleşmemişse bunu prekognisyon olarak adlandırırız. Bu daha genel olarak geleceği görmek olarak adlandırılır ve kehanet ile falı da içerir. Prekognisyonun kaynağı, gelecek fikri ya da objektif bir gelecek olayı olabilir. Bu yüzden prekognisyona dayalı telepati ya da prekognisyona dayalı klervoyanstan yaygın olarak söz edilmektedir.

PK, mikro PK ve makro PK olarak iki alt kategoriye ayrılır. Mikro PK, atom altı parçacıklar gibi çok küçük şeyleri etkilemek anlamına gelir. Örneğin, günümüzde laboratuvarlarda gerçekleştirilen PK testlerinde kullanılan en yaygın yöntem, insanın bilgisayarın içindeki elektronik paraziti etkilemesine dayalıdır. PK'den söz edildiğinde, laboratuvarlar dışındaki insanların çoğunun aklına gelen, parapsikologların makro PK olarak adlandırdığı kavramdır. Makro PK, esas olarak görülebilecek objelerin etkilenmesi anlamına gelir. Zihin gücüyle bir kalemi masanın üzerinde hareket ettirmek makro PK'dir. Bununla birlikte tüm PK'lerin fizikteki kuantum mekaniğine benzer kavramlarla açıklanabileceği iddia edilebilir. Birçok parapsikolog bu görüşü kesin bir biçimde savunmaktadır. Bundan yola çıkarak makro PK'nin da atom altı parçacıkların etkilenmesi ile gerçekleştiği düşünülebilse de bilgisayarlarda gerçekleştirilen mikro PK deneylerindeki kadar çok daha büyük ölçeklidir.

Üçüncü konu başlığı ise genellikle ayrı bir parapsikoloji kategorisi olarak kabul edilir ve zihin ya da canın,

fiziksel bedeninin ölümünden sonra devam edip etmeyeceği sorununu içerir. Bir başka deyişle ölümden sonra varlığımızı sürdürüp sürdürmediğimizi araştırır. Parapsikolojinin bu bölümü, Dr. Schwartz'ın yapacağı sunumun konusudur. Kendi adıma ölümden sonra yaşamı, parapsikolojinin ayrı bir kategorisi olarak değil, belirli DDA ve PK etkilerinin teorik bir açıklaması olarak değerlendirmeyi tercih ediyorum. Ölümden sonra yaşamın kanıtlarının birçoğu, DDA ve PK olgularından gelmektedir. Zihinsel medyumluk bunun güzel bir örneğidir. Medyumlar, DDA aracılığıyla müşteri ya da oturumcunun ölmüş yakınlarından biri hakkında enformasyona ulaşır. Bu enformasyonun kaynağının ölen kişinin ruhu mu olduğu yoksa daha maddi bir kaynak mı olduğu teorik bir sorundur. Oturumcunun zihni (telepati) ya da ölen kişinin bıraktığı bazı belgeler (klervoyans) gibi daha maddi kaynakların varlığı öne sürülebilir. 1900'lerin sonlarından itibaren ölümden sonra yaşam hipotezini savunan ve buna karşı çıkan parapsikologlar arasındaki tartışmayı alevlendiren de işte bu konudur. Bu, "psi'nin kaynağı sorunu" olarak adlandırdığım kavrama bir örnektir. Konuşmamın ilerleyen bölümlerinde geçeceği için bu kavramı lütfen unutmayın. En sonunda konuşmamın başlığını oluşturan konuya ulaşacağım! (Sabırlı olun, çok yakında!)

(Devam Edecek)

Kaynak: John Palmer'ın 14-15 Mayıs 2005'te ülkemizde düzenlenen 1. Parapsikoloji Konferansındaki konuşmasından alınmıştır.

Duyularla Doğrulanan Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar

Aytuğ A. Şentürk

3. Bölüm

GERÇEKLİĞİN toplumbilimsel boyutları, ortaya konulan eylemin ya da şeylerin artık tesadüf olmadığı, ancak daha büyük bir karşılıklı bağımlılık ağını deneyimlediğimiz zaman gerçek yüzünü gösteren bir tezahürdür. Biz ne zaman artık daha büyük bir *karşılıklı bağımlılık* ağına ait olduğumuzun farkına vardığımızda; rastlantı ya da tesadüfün gerçek anlamda bir yanılsama olduğunu anlayabiliriz.¹ Hayata ilişkin hikayemiz zaten artık bir tür yazgıya böylece dönüşüyor, ancak her simgesel olayın somut gerçeklikte bir karşılığı olduğu savını unutmadan. Bilginin toplumsal gerçeği dışında örneğin, düşüncede yaşamak ve hatta bugünün düşüncelerinde yaşamak pek çokları için sanki imrenilecek bir şey gibi görünebilir ve de özellikle doğu felsefeleri düşünüldüğünde *anda yaşayabilmek* bir aydınlanma belirtisi olarak bilinir; mesela, bütün bir Zen Budizm felsefesi bunun üzerine kuruludur. Düşüncelerde yaşamak entelektüel açıdan imrenilen, sanki bir zihinsel yaşantı biçiminde algılanmaktadır; oysa burada, günümüzde ortaya çıkan anlamıyla deneyimlenen anın yaşanması, Zen'in anlatmak istediğinin tam tersidir. Örneğin, Batı'nın yaşam biçiminde olduğu gibi *yalnızca günü yaşamak, verili gerçekliğin dışına çıkamamak ve günü kurtarmak* olarak tanımlanabilecek bir yaşantıdır. Yanısıra düşüncelerde yaşamak, kartezyen düalizmin önerdiği gibi bir yaşam sürdürmek olabilir ancak bedende görünen bir varlık olarak cisimleşmiş gerçeğimizin dışına doğru kayan bir yaşam yansımasıdır bu. Kendi başına soyut olgular olarak kalmış zihinsel faaliyetler bir

kültür unsuru olarak kabul edilemez, bu bağlamda birey cisim niteliğindeki nesnel dünyasında yalnız yaşamakta değildir. Öte yandan özne yalnızca özel kültürleşme işlevini zihinsel ve maddi yönden üretilen nesnel gerçekliklere taşıyamaz ise, burada verili olarak ortaya çıkan değerlere ulaşmak da olanaksız olacaktır. Simmel tarafından da belirtildiği gibi;²

“Bu gerçeklikler, kendileri açısından sadece ruhun doğal durumu olarak adlandırılabilen şeyden, ruhun kendine giden yolda, ruhun kendisine ve kültür yapısına, kendisi vasıtasıyla kendiliğinden götürürse, kültür değerleri olur.”

Nitekim gerçek ve düşünce arasında asgari müşterekte buluşan bir uyum ve bu uyumun hakikate uygun olması durumu vicdani bir yaşantı olarak kendinin gerçeğini bulmaya götürebilmekte olacaktır insanı. Oysa örneğin, hiper-gerçeklikte orada varolan gerçeğin “olması gereken” olduğunu düşündürecek pek çok öge bulabilirsiniz. Örneğin, artık yukarıda sözü edilen araba nereye gidiyor, arabadan indikten sonra neler yapılacak, bunlar söz konusu değil. Buradaki noktürn (karanlıkta kalan ya da üstü kapalı olan) günümüz beşeriyetinin önemli bir oranda sadece düşüncelerde yaşadığı ve hatta bugünün düşüncelerinde yaşadığı gerçeğidir. Bu bağlamda hayatımız gerçek ve düşünceler arasındaki uyumdan oluşan bir vicdan yaşamı değil, yalnız düşüncelerin yaşamıdır. Yani biz verili koşullar altında tamamen insana ait olan, kendinde bir gerçek alanına girememekteyizdir.

Gerçeklik ve düşünce arasındaki ayrımların aynı anda ve koşut, eşgüdümlü ve eşzamanlı bir biçimde eylemler ve bağlamları ile kendileri üzerinde kesin bir etkisi söz konusudur. İçinde bulunulan bütünlük her ne kadar sorunlu olsa da ondan apayrı olamadığımızı da zaman zaman hissetmekteyiz. Saf anlamda kendimizi; kendimizin içinde bir başlangıç, bir temel aramaktayız ama bu süreç aynı zamanda daha büyük ve daha kapsamlı bir olgusalığın parçaları gibi de tezahür eder. Zaman zaman edimlerimiz ve bu edimlerin gerçekleştiği “dünyanın biçimine” bağlı olarak, dünyanın parçaları zamanın akışını ayırttırmakta ve belirli dönemlerde kendi içlerinde olduğu kadar birbirinden de farklılaştırılmış olarak ortaya çıkmaktadırlar. Ancak realitede eylemlerimiz *dünyanın biçimi* içinde her ne kadar bir bütüncül gibi görünseler de, bizim daha çok özgül durumlara göre kısmi olarak algıladığımız farklılaşan fragmanlar olarak gerçekleşebilirler. Buradaki edimler ise artık rastlantısal değildir, çünkü onlar bir yönden de bazı başka geniş çaplı oluşumların öğeleridirler. Burada belirginlik ve derinlik yaratan sadece, diğerlerinin de kimler ya da *ne* olabileceklerine bağlı olarak değişen ve bu anlamda bazen *büyük bir karşılıklı bağımlılık yaratan bir ilişkiler ağına takılmış* bazense ayrıksı duran unsurlardır.³ Bugün önemli olan bunların kendi başlarına ne olduklarından çok kendisinden sadır olunan kişinin varlığına ilişkin nasıl bir anlam karşılığı bulduklarıdır.

Günümüz bireyinin kendi yansımalarına olan yaklaşımında bir bakıma fiziki planda aynada

ya da toplumsal plandaki imaj (simulakra) ve ondaki yansımada hapsoldüğünü belirtmek gerekir, bu bir anlamda simulakranın ya da imajın egemenliğinde özellikle *bakışın* (İng: Gaze) dar anlamda duyuşsal ya da pozitif sınırlılıklar içerisinde hapsolmasıdır. Söz gelimi medya ve popüler kültür bağlamında başka bir örnek vermek gerekirse; günümüzde belirli bir gençlik kesiminde genç kızların kendilerini Japon anime ve mangalarındaki (çizgi film ve çizgi romanlar) görünümlere büründürdüklerini fark etmişsinizdir. Uyumsuz ya da parlak renkli imitasyon kıyafetler ya da eskitilmiş ve seksi bluz ve mini etekler, imitasyon deriden giysiler, parlak ve tuhaf renklere boyanmış saçlar ve saç stilleri ya da söz konusu çalışmalardaki kadın karakterlerin yaptıklarına benzer mimik, jest ve davranışlar vb. burada kendini göstermektedir. Bu tuhaf durumun daha da tuhaf olan yanı; bu imajların aslında bir “gönderge” (göstergenin dış dünyadaki somut karşılığı) ya da gerçeğinin bulunmamasıdır. Başka deyişle manga’daki kadın imgesi ortaya çıktığında bunun dış dünyada bir insan karşılığı olarak gerçekliği yoktu (hiper-gerçeklik) oysa sonradan insanlar tarafından benimsenerek bu simulakra adeta -ex nihilo- hiçlikten (İng: Nothingness) çıkagelmiştir. Hiç’in Varolmanın adeta kökensel bir parçası olarak ortaya çıkagelmesi söz konusudur, dolayısıyla bizim kendimizden, henüz tam anlayamadığımız bir unsurdan gelen ancak sanki somut olarak varolmayan bazı unsurların tezahürü; hiper-gerçekliği içindeki boşluklardan

kaynaklanıyor olabilir. Popüler kültürün bir takım fragmanları bu tezahürü doğrulamaktadır ancak bunlar genellikle dış dünyadaki bir göndergeden yola çıkarlar. Varlık hiçlikle ilişkisinde kendini gösterdiğinde, adeta dış gerçeklikte henüz varolmayan bazı unsurların kendi varlığımız bakımından muhasebesi yapılmalıdır. Ne zamanki hiçlik varlığın kendi manidarlığını kuşatır, o zaman korku ve kaygı duyulabilecektir. Ancak öznel olarak bu tür önemli manidarlıkların tanınması Hiç’in bir varlık planı boyunca meydana gelen hareketinin doğru anlaşılmasıyla mümkündür. Heidegger üzerine bir yorumda vurgulandığı gibi:

“...İnsan Varlıktan yabancılaşmıştır. Bundan dolayı insan kendisini Varlık ile ilişki içerisine sokulmakta olan biri olarak bilmez: Yani insan kendisini insan olarak bilmez. Bu tarzda yönetilen günümüz insanı, kendisine doğru görünmesine rağmen, hiçbir zaman kendisiyle, yani kendi özülle karşılaşmaz.”⁴

Özellikle teknolojinin ilham ettiği araçsal mantık ya da araçsal akıl içerisinde, pozitif bilim ve teknolojinin mantığı ile, mesela fiziki plandaki ayna örneği, insanın dış görünüşüne ilişkin bir fetişleştirme boyunca bedene ya da gövdeye bakma mantığı ve anlamı içinde de işlev görmekte ve şeyleşmektedir. Kendine aşırı özen gösterme söz konusu olduğunda ise aynadaki yansımanın biraz da reel yaşamın kuşatılmışlığından kurtulmak gibi belirli bir kaçış niteliği de bulunmaktadır. Fiziksel bir gereksinim

olmasının ötesinde aynadaki yansımadan dönen bakış altında toplumsal bir yansıma dolayısıyla vardır, bunun tersi değil. İnsanın kaygı ve korku duyumsaması, yansımanın içinde bir işlevsellik anında gövdenin görünümünde belki de bastırılmakta ve kendini -yani beden olarak kendisini- tanıyan insan oradan yansıyan görünümüyle özdeşleşebilmektedir. Kültür sosyolojisi açısından kitle toplumu insanı olan günümüz bireyi başka yazılarda da belirttiğimiz gibi medyada ya da yakın çevresinde akan simgeler, göstergeler ya da ikonlarla çevrelenmiş bugünkü yaşamında, kendisine dışsal olarak göstergelerin dolayımında da, Oskay tarafından da vurgulanan kişisel görünümün fetişleşmesi durumu ile karşılaşmaktadır. Bu durum, meta fetişizminin günümüzdeki gelişiminin insanı görünümü-ile-insana dönüştürüp kişinin görünümünü fetişleştirilmesiyle tamamlanmış bulunmaktadır. Bu süreç de, kişilerin “gerçek” bir varoluş potansiyelini bulamadıkları reel toplumdan kaçmak için var olan

toplum ya da gerçeklik karşısında edilgen bir rol izlemelerine neden olabilmekte ve yanlış-bilinç biçimlerinin doğmasına zemin oluşturmaktadır. Bu bağlamda yanlış-bilinç de; insanın hazır ve verili olarak bulunduğu bir dış gerçeklik düşüncesinin benimsenmesine yönelik bir eğilim içerisinde bu gerçekliği kendi özgür algılamalarının dışında tecrübe etmesi olarak tanımlanabilir.⁵ Günümüzde yabancılaşma sanki toplumsallaşmanın bir gereği gibi çok çeşitli biçimlere bürünebilmekte ve pazar ilişkileri içinde her gün farklı bir yolla tezahür edebilmektedir. Asli anlamda kapitalizmin normlarıyla öyle sarmalanmış durumdayız ki; insanların bugün sosyal anlamda gerçekleştirdikleri hiçbir edim, sanki meta üretiminin yasalarından bağımsız olamamaktadır. Hatta iletişim süreçleri, meta ilişkileri yoluyla saptanmış toplumsal bir örgütlenmenin bir parçası gibi sürdürülmekte ve bundan gerçek anlamda bağımsız kalmak da günümüzde bir hayli zor olmaktadır. (Post)modern dünyada, öz-görünüş

ikiliği bakımından, görünüşün zaman zaman hiper-gerçekliğin de etkisiyle görünüşün, özün aleyhine olarak bir ağırlık kazandığı gözlemlenebilmektedir.

İktidar unsuru dolayımında bu bedenın toplumsal bir biçimleme olarak ortaya çıkması ise ayrıca üzerinde durulması gereken bir meseledir. Buna göre mesela, önemli bir Fransız düşünür olan Foucault'nun yaklaşımında iktidar; bedenlere yatırım yaparak örneğin, çağdaş anlamda, sağlık, spor, kas geliştirme, çıplaklık, beden güzelliğinin tanımlanıp yüceltilmesi ile de ilgilidir ve tüm bunlar gündelik gerçekler oldukları kadar aynı zamanda siyasi olgulardır. İktidarın bedenın işlevselliğini yönetip yönlendirmesi, onun bir biçimlendirme olarak arzu, üretim ve bilgi olarak üretilmesine bağlanır. Söz gelimi fiziki bir yansıma pratiği olarak, insanın aynadan aldığı yansıma da genellikle yalın ve olduğu gibi olmaktan ziyade biraz da geniş anlamdaki dünyevi iktidarın kendisiyle de ilişkili olmaktadır. Beden iktidarın mikro-politikalarının ortaya çıktığı alandır aynı zamanda.⁶ Modern dünyanın insanın iç dünyasına ayırdığı güzergah, böyle sıradan gibi görünen bir pratik içerisinde doğallaştırılmakta ya da meşrulaştırılmakta, bu da şeyselleşmenin bir başka boyutunu oluşturmaktadır. Oysa hiçbir şeyin sıradan olmadığı bu kritik dönemde, dünyanın güzergahı toplumsaldan yansıyan temsil ve de aynadan yansıyan şeyleşme anında unutulmuş ya da başka bir açıdan çok sarsıcı biçimde ayrımsanan bir korku ya da kaygıya doğru dönüşmekte; günümüzün travması belki de bu

görüntüde kırılmakta ve soğurulmakta ve sanki ayna içimizi göstermekten çok gizlemekte ve şimdi onu görünmez kılmaktadır. Böylece yeni ampirik mantık ve modern teknolojinin aynası tek başına bütün bir hakikati gösterememekte ve deneyüstü gerçeklik olasılıklarının da gözlerden saklanmasına neden olmaktadır.

Mantıksal Pozitivizm, Teknik ve Felsefe İlişkisi: Duyularla Doğrulan Dünya

YUKARIDA tespit edilen duruma en yakın bir yönseme içinde ve felsefi düzeyde, "varlık olmak bakımından varlık ve varlığa, varlık olmak bakımından ait olan öz nitelikler"ın araştırılması varlık felsefesi ya da ontoloji olarak tanımlanır. Varlığın kendine özgü soruyu sorabilmesi, kendi kimliği ve neliğini araştırması ontolojik bir sorundur. Yalnız günümüzde de süregelen başat bilimsel yaklaşımda; varlığın kendi özgül biçimi içerisinde incelenmesi, adeta bir bilimsel araştırma alanı olarak bile değerlendirilebilmesi zor bir boyut oluşturmaktadır. Buna göre, bilim insanı, kendi duyularına verili olan ve yine bu duyular tarafından algılanan olguları incelemektedir. Nitekim duyuların rehberliğinde olmayan ve bu yolla doğrulanamayan bir bilimsel önermenin konusu olmayan hiçbir şey bilim için konu oluşturmamaktadır. Bu bağlamda özellikle, yeni pozitivizm ya da mantıksal pozitivizm olarak tanımlanan bir yaklaşım içerisinde, insanın bilimsel dünyasının ancak pozitif olarak ya da başka deyişle

duyularla algılanan evren görüşü içerisinde bulunması tercih edilmiştir. Bunun nedenlerinden birisi de, ortada bulunan pek çok felsefi ve bilimsel düşüncenin çatışmasından kaynaklanan muğlaklığın aşılması ve bilimsel düşüncenin puslarından bağımsız olarak tanımlanması gereği olarak görülebilir.

Nitekim 1930'lu yıllarda doğan mantıksal pozitivizm (ya da yeni pozitivizm) için kabul edilebilir olan sınırlar, analitik ve sentetik önermeler ile ifade edilebilir olmalıdır, ancak öte yandan geri kalan tüm önermeler 'anlamsızdır'. İlginç bir biçimde, böyle bir evren tasarımına uygun olmayan her önerme metafizik olarak nitelendirilmekte ve bu alanın asıl muhatabı (günümüz hakim bilimsel değerler dizgesi ya da paradigması içinde halen etkin sayılabilecek olan yeni pozitivizme

göre) felsefe olmaktadır. Ayrıca belirtmek gerekir ki, bu görüşe göre her türlü felsefe de aslında metafiziktir. Olgular dünyası ile mütakabiliyet taşımayan önermeler, bu yaklaşımda, bilimden dışlanması gereken metafizik önermeler sayılmaktadır*. Bu anlamda bilim ve felsefe arasında kesin sınırlar konulmaya çalışılmıştır. Bununla birlikte tüm çağdaş bilimsel paradigma için aynı değerlendirme yapılamaz, kuşkusuz çok daha farklı görüşler de mevcuttur. Ancak yine de duyuların dolayımına bağlanmış olan pozitivist paradigma, toplum bilimleri dünyasının üzerinde Demokles'in Kılıcı gibi sallanmaktadır. Oysa her türlü bilimsel faaliyet bir yönden de kendisine ait bir felsefe tarafından değerlendirilebilir olmalıdır. Bu bağlamda, özellikle tüm sosyal bilimler de bilim felsefesinin alanına girmektedir.

(Devam Edecek)

NOTLAR:

- 1 Bauman, Z. *Sosyolojik Düşünmek*. Çev: Abdullah Yılmaz. 3. Baskı. İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 2002, s. 16.
- 2 Simmel, G. *Philosophische Kultur*. Gustav Kiepenheuer, Verlag. 3. Aufl., Postdam: 1923, s. 246-247'den aktaran M. Köktürk. Ön. Ver. 2006a, s. 178.
- 3 Ön. Ver. Bauman, Z. 2002, s.16, 23, 167-168.
- 4 Özlem, D. *Siyaset, Bilim ve Tarih Bilinci*. İstanbul: İnkilap Kitabevi Yayınları, 1999, s. 236.
- 5 Ayrıntılı bilgi için bkz: Oskay, Ü. *Çağdaş Fantazya*. İstanbul: Der Yayınevi, (Tarih Belirtilmemiş): s. 305-306.
- 6 Bu konuda yardımcı bilgi için bkz: Ön. Ver. Tekelioğlu, O. 2005, s. 48.

* Mantıksal Pozitivizm konusunda ayrıntılı bilgi için bkz: İyi, S. *Çağımızda Metafizik Sorunu*. Ankara: Ayraç Yayınevi, 1999: s.95-115 ve Demir, Ö. *Bilim Felsefesi*. Ankara: Vadi Yayınları, 3. Basım, 2000.

Yayındayız...

www.metaradyo.com

Ana Sayfa Dinleyn Haberler Konular Hakkımızda İletişim

Üye Olun Giriş Yardım

BİLYAY Vakfı ve HTİA Derneği Hakkında

Kökünü, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAFİZİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ilgili aldığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyn)))

Ruhculuğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eyyanın özünde bulunduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılığa tel ve yalnız başına anlam ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 03 ŞUBAT Küresel Şuur Tarık ARIKDAL
 10 ŞUBAT Pratik Felsefe Okulu ve Eğitim Programı Graham SKELCEY
 17 ŞUBAT Ötealeme Geçiş Gültekin ÇİLEKAR
 24 ŞUBAT İçimizdeki Gizli Enerji Tülin ETYEMEZ

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaza Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
 Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 03 ŞUBAT Varlığın Birliği İlkesi Ercüment KAYA
 10 ŞUBAT İnsan ve Pozitif Düşünce İsmet YALÇIN
 17 ŞUBAT Esneklik ve Uyumun Tekamüldeki Önemi Adnan ERSOY
 24 ŞUBAT Silver Birch Tebliğlerine Göre Ölüm Ötesi ve İnsan Günay YALÇIN

Yer: Necatibey Cad. No: 72/7 06430 • Tel: (0 312) 231 28 57 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
 email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 10 ŞUBAT Paranormal Algı ve Sezgiler Nusret YILMAZ
 24 ŞUBAT Kendini Tanıma İhtiyacı Reşat GÜNER

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
 Tel: (232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

Not: Konferanslara katılım ücretsizdir, ancak yerimiz sınırlı olduğundan lütfen 464 00 17 no'lu telefonumuzu arayarak kayıt yaptırınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 03 ŞUBAT Kıyam-Şuurlanmak-Uyanmak Zülal ÇEVİK
 10 ŞUBAT Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans) Ergün ARIKDAL
 17 ŞUBAT Makrokozmos-Mikrokozmos İlkay ATILLA - Altay ÜLGEN
 24 ŞUBAT Düşüncenin İyileştirici Gücü Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 Tel: (0 322) 454 60 29
 E-mail: adrad@ttnet.net.tr

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
 GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

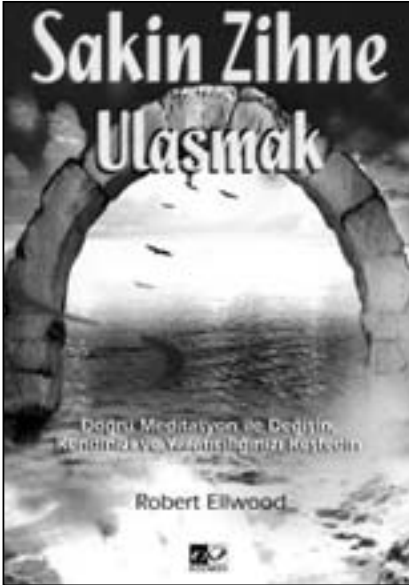
12. Gezen: Zecharia Sitchin.....	22 YTL	<i>Otopsi Roswell Olayı</i> : Y. Tokatlı.....	9 YTL
<i>Agarta</i> : Rene Guenon.....	12 YTL	<i>Ölüm Sonrası</i> : Colin Wilson.....	22 YTL
<i>Ateş Üstünde Yürüyenler</i> : Joel Andre.....	5,5 YTL	<i>Ötealem Deneyleri</i> : Dr. Gary Schwartz.....	19 YTL
<i>Ayurveda</i> : Roy Eugene Davis.....	11 YTL	<i>Parapsikoloji ve Felsefe</i> : David Ray Griffin.....	9 YTL
<i>Bağavagita "Rab'bin Ezgisi"</i>	11 YTL	<i>Pozitif Yaşam</i> : Ergün Arıkdal.....	19 YTL
<i>Batık Ülke Mu Uyarıdır</i> : H. Stephan Santesson.....	11 YTL	<i>PsikoRegresyon</i> : Dr. Francesca Rossetti.....	11 YTL
<i>Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak</i>	6 YTL	<i>Psikosentez</i> : Will Parfitt.....	10,5 YTL
<i>Bilinmeyen Gücümüz</i> : Dean I. Radin.....	21 YTL	<i>Psikiş Becerilerini Geliştirin</i> : E. Hoffman.....	11 YTL
<i>Büyük İnsiyeler</i> : Edouard Schure.....	35 YTL	<i>Ruhsal Alemin Işığ</i> : Silver Birch.....	10 YTL
<i>Büyük Sentez: Tekamül</i> : Ergün Arıkdal.....	13 YTL	<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları</i> : A. Pauchard.....	6 YTL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler</i>	9 YTL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1</i> : Dr. K. Nowotny.....	10 YTL
<i>Çocuklara Öyküler</i> : Yavuz Keskin.....	6 YTL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2</i> : Dr. K. Nowotny.....	11 YTL
<i>DDA-Evren Dili</i> : Ingo Swann.....	11 YTL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3</i> : Dr. K. Nowotny.....	10 YTL
<i>Değişime Doğru</i> : Ergün Arıkdal.....	8 YTL	<i>Ruhsal Hayatın Değişimi/</i> <i>Metamorföz</i> : Rudolf Steiner.....	8 YTL
<i>Devre Sonu</i> : Ergün Arıkdal.....	20 YTL	<i>Ruhsallık Üzerine Denemeler</i> : Ergün Arıkdal.....	8 YTL
<i>Dinlemenin Zen'i</i> : Rebecca Z. Shafir.....	19 YTL	<i>Rüyalar</i> : Sevdâ Yücesoy.....	15 YTL
<i>Doğmadan Önceki Hayatımız</i> : H. Wambach.....	7 YTL	<i>Semboller Ansiklopedisi</i> : Alparslan Salt.....	28 YTL
<i>Edgar Çayce</i> : Thomas Sugrue.....	25 YTL	<i>Sevinç ve Güzellik Atemleri</i> • <i>Kader Bilmecesi</i> : A. Pauchard.....	7 YTL
<i>Enerjiler</i> : John G. Bennett.....	8 YTL	<i>"Suur" Gerçeğin Araştırılması</i> : P. D. Ouspensky.....	7,5 YTL
<i>Enerji Beden Hekimliği</i> : Dr. Janine Fontaine.....	9,5 YTL	<i>Şakra Teorileri</i> : Dr. Hiroshi Motoyama.....	16 YTL
<i>Enki'nin Kayıp Kitabı</i> : Zecharia Sitchin.....	21 YTL	<i>Tanırların ve İnsanların</i> <i>Savaşları</i> : Zecharia Sitchin.....	20 YTL
<i>Enneadlar</i> : Plotinos.....	16 YTL	<i>Tann'ın Eczanesinden Sağlık</i> : Maria Treben.....	20 YTL
<i>Eon</i> : Jean E. Charon.....	11 YTL	<i>Tekrardoğuş 1. Cilt</i>	12 YTL
<i>Eşzamanlılık</i> : Allan Combs/Mark Holland.....	10 YTL	<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i>	13 YTL
<i>Evrensel İnsan</i> : Ergün Arıkdal.....	16 YTL	<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i>	13 YTL
<i>Fallar</i> : Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	9 YTL	<i>Tüm Yönleriyle Medyomluk</i> : Ergün Arıkdal.....	11 YTL
<i>Geleceğin Felaketleri</i> : Alparslan Salt.....	7,5 YTL	<i>Umut Habercileri</i> : Paola Giovetti.....	12 YTL
<i>Gerçek Dünyadan</i> <i>Manzaralar</i> : G. I. Gurdjieff.....	18,5 YTL	<i>Uzay Gemilerinde</i> : George Adamski.....	9 YTL
<i>Gerçek Varlık Ruhur</i> : Leon Denis.....	8 YTL	<i>Uzaylı Dostlarımız</i> : Howard Menger.....	9 YTL
<i>Gizli Öğreticilik</i> : Ergün Arıkdal.....	9 YTL	<i>Vazife</i> : Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 YTL
<i>Gökyüzüne Merdiven</i> : Zecharia Sitchin.....	22 YTL	<i>Vizüalizasyon</i> : Ursula Markham.....	10 YTL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i> <i>Psikolojik Yorumlar</i> : 1. Cilt, Maurice Nicoll.....	30 YTL	<i>Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek</i> : E. Arıkdal.....	13 YTL
<i>Günlük Sofroloji</i> : Jean Yves Pocollo.....	10 YTL	<i>Yay ile Ok Atış Sanatında Zen</i> : E. Herrigel.....	5,5 YTL
<i>Herkes İçin Ötealem Rehberi</i> : G.M. Roberts.....	13 YTL	<i>Yeni Çağ Tophumunun İhtiyaçları</i> : J. G. Bennett.....	8 YTL
<i>Her Şey Mümkündür</i> : Roy Eugene Davis.....	10 YTL	<i>Yeni Çocuklar ve Ölüme</i> <i>Yakın Deneyimler</i> : P.M.H. Atwater.....	17 YTL
<i>Hinduizm</i> : Swami Nikhilaranda.....	15 YTL	<i>Yüce Benliğin Bilgeligi</i> : Paul Brunton.....	13 YTL
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i> <i>Tenasih İnançıyla İlişkisi</i> : Dr. A. İ. Yitik.....	8 YTL	<i>Zaman Başlarken</i> : Zecharia Sitchin.....	20 YTL
<i>İçsel Gerçeklik</i> : Paul Brunton.....	10 YTL	*****	
<i>İki Dünya Arasında</i> : F. Wiedemann.....	14 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i>	5 YTL
<i>İlahi Karşılaşmalar</i> : Zecharia Sitchin.....	22 YTL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i>	60 YTL
<i>İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal</i>	7 YTL	<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i>	52 YTL
<i>İnsanın Kaderi</i> : Edgar Çayce.....	12 YTL	<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i>	75 Euro
<i>İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek</i> : P.D. Ouspensky.....	25 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i>	10 YTL
<i>İpnoz ve Ötesi</i> : Lee Pulos.....	9 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i>	12 YTL
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?</i> : S. Obermeier.....	8 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i>	14 YTL
<i>İsis ve Osiris</i> : Plutark.....	13,5 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36</i>	16 YTL
<i>Karma ve Tekrardoğuş</i> : Dr. H. Motoyama.....	12 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i>	18 YTL
<i>Kartalın Uçuşu</i> : J. Krishnamurti.....	10 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i>	20 YTL
<i>Kayıp Diyarlar</i> : Zecharia Sitchin.....	18 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i>	22 YTL
<i>Kendini Bilen Evren</i> : A. Goswami.....	22 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i>	24 YTL
<i>Keops ve Sfenks</i> : Georges Barbarin.....	10 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i>	26 YTL
<i>Kozmik Sempati</i> : David Spangler.....	17 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i>	30 YTL
<i>Kozmik Şifre</i> : Zecharia Sitchin.....	19 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i>	34 YTL
<i>Kriya Yoga Felsefesi ve</i> <i>Uygulaması</i> : R. Eugene Davis.....	5,5 YTL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i>	40 YTL
<i>Kutsal Tesirler</i> : J. G. Bennett.....	8,5 YTL		
<i>Küresellik</i> : Cengiz Çevre.....	7 YTL		
<i>Manyetizm</i> : Ergün Arıkdal.....	9 YTL		
<i>Metapsişik Terimler Sözlüğü</i> : Ergün Arıkdal.....	10 YTL		
<i>Mısır'ın Ölümler Kitabı</i>	19 YTL		
<i>Ne İçin Yaşyoruz?</i> : J. G. Bennett.....	8 YTL		

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Bir Yaşamınz Daha Olsa:</i> Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl... 15 YTL	15 YTL
<i>Çalın Sarıca:</i> Itzhak Bentov 18 YTL	18 YTL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle 11 YTL	11 YTL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise 16 YTL	16 YTL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i> Judith Stanton, Pat Rodegast 18,5 YTL	18,5 YTL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar:</i> Wilton Kullmann 10 YTL	10 YTL
<i>Hiçlik Denen Yer:</i> Zeynep Camat 14 YTL	14 YTL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri:</i> U. Markham 11 YTL	11 YTL
<i>Koruyucu Meleğinizin Konuşuyor:</i> Jonathan Cainer 12 YTL	12 YTL
<i>Koşulsuz Mutluluk:</i> H. R. Cushnir 12 YTL	12 YTL
<i>Mandala:</i> Helga Fiala 18 YTL	18 YTL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz 16 YTL	16 YTL
<i>Mong:</i> Hendrick Vanneck 10 YTL	10 YTL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:</i> Robin Norwood 14 YTL	14 YTL
<i>Seçtiğin Yaşam Seninidir:</i> Barbara Sher 14 YTL	14 YTL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kurmak:</i> D. Zohar-Dr. I. Marshall 19 YTL	19 YTL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta 20 YTL	20 YTL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati 18,5 YTL	18,5 YTL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma:</i> W. Kullmann 11 YTL	11 YTL

Kozmos Yayınları Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak:</i> Robert Ellwood 9 YTL	9 YTL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin:</i> K. S. Davis 9 YTL	9 YTL
<i>Kendi Kendine Geşeme:</i> Karl O. Steober 9 YTL	9 YTL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği:</i> Jonathan Drake 15 YTL	15 YTL
<i>Batık Kita Mu'nun Çocukları:</i> James Churchward 15 YTL	15 YTL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol:</i> David Tame 14 YTL	14 YTL
<i>Bilinmeyen Jung:</i> Stephan A. Hoeller 14 YTL	14 YTL
<i>Bitmemiş Senfoniler:</i> Rosemary Brown 10 YTL	10 YTL
<i>Çocuğumuzun Ruhsal Eğitimi:</i> D. Carroll 15 YTL	15 YTL
<i>Çocuklara Oz Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu:</i> D. Loomans-J. Loomans 16 YTL	16 YTL
<i>Frodo'nun Arayışı:</i> Robert Ellwood 14 YTL	14 YTL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyalara:</i> H. Wambach 15 YTL	15 YTL
<i>Geleceğin Psikolojisi:</i> Stanislav Grof 16 YTL	16 YTL
<i>Hermes: Metinler ve Çalışmalar</i> 13 YTL	13 YTL
<i>İmgelenenin İyileştirici Gücü:</i> M. L. Rossman 14 YTL	14 YTL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji:</i> Papus 9 YTL	9 YTL
<i>İyileşmenin Simyası:</i> Dr. Edward-	
<i>C. Whitmont</i> 14 YTL	14 YTL
<i>Kabile Geri Dönüşü:</i> Janet Cunningham 14 YTL	14 YTL
<i>Kalbin Dili:</i> Dr. Paula M. Reeves 14 YTL	14 YTL
<i>Kaos:</i> John Briggs-F. David Peat 13 YTL	13 YTL
<i>Kayıp Kita Mu:</i> James Churchward 16 YTL	16 YTL
<i>Kendi Kendine Telkin:</i> Emile Coue 11 YTL	11 YTL
<i>Kutsal Evrim:</i> Edouard Schure 13,5 YTL	13,5 YTL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı:</i> Gündüz Öğüt 10 YTL	10 YTL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri:</i> W. Budget 10 YTL	10 YTL
<i>Mısırlıların Kökeni:</i> A. Le Plongeon 12 YTL	12 YTL
<i>Nehrin İki Yakası:</i> Gündüz Öğüt 11 YTL	11 YTL
<i>New Age (Yeni Çağ):</i> Lorna St. Aubyn 10 YTL	10 YTL
<i>Perilerin Gerçek</i>	
<i>Dünyası:</i> Dora Van Gelder 10 YTL	10 YTL
<i>Psikoyolculuk:</i> John Perkins 10 YTL	10 YTL
<i>Psşik Arkeoloji:</i> Stephan A. Schwartz 15 YTL	15 YTL
<i>Psşik Korunma:</i> Fadime Emir 13 YTL	13 YTL
<i>Psşik Şifacılık:</i> Alfred Stelter 16 YTL	16 YTL
<i>Reiki:</i> B. Müller-H. H. Günther 13 YTL	13 YTL
<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton 15 YTL	15 YTL
<i>Ruhsal Şifa:</i> Dora Kunz 14,5 YTL	14,5 YTL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın:</i> G. Öğüt 12 YTL	12 YTL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları:</i> F. Sills 13 YTL	13 YTL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler:</i> P. Brunton 9 YTL	9 YTL
<i>Şafağı Getireler:</i> Gündüz Öğüt 11 YTL	11 YTL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları:</i> D. G. Kunz 13 YTL	13 YTL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki:</i> Walter Lübeck,	
<i>Frank Arjava Petter, Wiliam Lee Rand</i> 15 YTL	15 YTL
<i>Uyanış:</i> Charles T. Tart 16 YTL	16 YTL
<i>Yabancılarımızdaki Bilgelik:</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i> 14 YTL	14 YTL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi:</i> R. Sheldrake 15 YTL	15 YTL
<i>Zamanda Yolculuk:</i> J. H. Brennan 11 YTL	11 YTL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geşeme Teknikleri:</i> Reşat Güner 11 YTL	11 YTL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

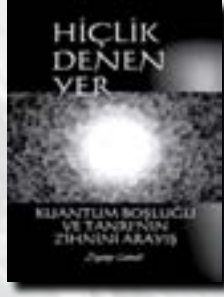
www.ruhvemadde.com

Hiçlik Denen Yer

Zeynep Camat

256 sayfa

Meta Yayınları

İçinde yaşadığımız Dünya'yı, Güneş'i, yıldızları ve galaksileri bir araya toplayıp kozmik bir çöplüğe atarsanız ne olur, geriye ne kalır? Hiçlik kavramı 2000 yıldan fazla bir süredir düşünürleri ve bilim adamlarını meşgul ediyor. Modern bilim tarafından kuantum boşluğu olarak adlandırılan hiçlik, maddeyi meydana getiren atomların, insan zihninin ve farklı boyutların sırlarını çözmemize ve Tanrı'nın zihnini okuyabilmemize yardım ediyor.

21. yüzyılın başında olduğumuz bu yıllarda, çok eskilerin bildiği birçok şey hiç yokmuş gibi gizleniyor ya da efsane ve hayal yakıştırmasıyla geçiştiriliyor. Ama tarihin derinliklerinden göz kırıp duran birçok şeyi bir araya getirdiğimizde, karşımıza bambaşka bir dünya çıkıyor. Bu kitap, bu bambaşka dünya tarihini öğrenmek isteyenler için.

Çağlar Boyu Uçan Daireler

Bilyay Vakfi

184 sayfa

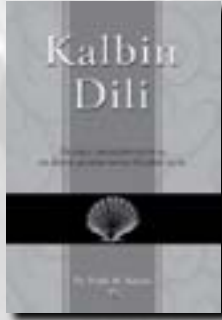
Ruh ve Madde Yayınları

Kalbin Dili

Dr. Paula M. Reeves

240 sayfa

Ege Meta Yayınları

"Elinizden geldiğince dolu bir yaşam sürmeye yüreğiniz var mı?" Paula Reeves kitabında okurlarına bu soruyu yöneltiyor. Bu aynı zamanda kitabın sizi sürüklediği mücadelenin güzel bir ifadesidir. Bu kitabı tarafsız bir biçimde okuyamazsınız. Kitabı okurken, onun da sizi okuduğunu fark edeceksiniz.

İnsanoğlu tüm dogmatik inançlardan ve her türlü bağlayıcı ekolden sıyrılarak kendi varlığı ile ilgili hakikatin peşine düştüğünde, sadece bilimsel gözleme değil, "kartalın iz bırakmayan uçuşuna" da ihtiyaç duyar. Krishnamurti, insanın kendisini ve iç varlığını algılayışının önünde dikilen engelleri ve bunları ortadan kaldırma yollarını o yalın üslubu ile anlatıyor.

Kartalın Uçuşu

J. Krishnamurti

176 sayfa

Ruh ve Madde Yayınları